

NOWOCZESNE CIEPŁOWNICTWO

Pismo Izby Gospodarczej Ciepłownictwo Polskie

Nr 304
1/2018

ISSN 2449-5352

w numerze:

Podatki VAT, PIT, CIT

OZE

SEC – Firma Przyjazna Klientowi

Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie powstała z przekształcenia Izby Gospodarczej „Energetyka Ciepła” powołanej w 1994 r., ma osobowość prawną oraz umocowanie ustawowe - jest jedyną organizacją samorządu gospodarczego reprezentującą interesy gospodarcze zrzeszonych w niej podmiotów dostarczających ciepło na potrzeby komunalno-bytowe. Zrzesza ponad 280 przedsiębiorstw funkcjonujących w różnych formach organizacyjno-prawnych prowadzących działalność z zakresu wytwarzania, przesyłania, dystrybucji i obrotu ciepłem.

Podstawowe cele Izby to m.in.:

- integrowanie środowiska osób fizycznych i prawnych związanych z ciepłownictwem;
- reprezentowanie interesów gospodarczych zrzeszonych w niej podmiotów wobec organów państwowych, samorządowych, społecznych, itp.;
- propagowanie nowoczesnej wiedzy techniczno-ekonomicznej;
- inicjowanie i współdziałanie w ustalaniu programów rozwoju ciepłownictwa;
- kształtowanie warunków rozwoju branży, inspirowanie, opracowywanie, dokonywanie ocen merytorycznych projektów i nowelizacji obowiązujących przepisów prawnych w tym zakresie.

Zgodnie z przyjętą misją „Służymy rozwojowi ciepłownictwa w Polsce” Izba realizuje prace w zakresie:

- budowania standardów ciepłownictwa;
- reprezentowania członków Izby;
- organizacji systemu informacyjnego;
- prowadzenia działalności edukacyjnej;
- integrowania środowiska;
- udzielania pomocy w rozwiązywaniu problemów przedsiębiorstw.

Praca organiczna IGCP prowadzona jest przez 4 Regionalne Oddziały, podlegające Zarządowi Izby, Południowo-Wschodni, Południowo-Zachodni, Północno-Wschodni, Północno-Zachodni. Działalność RO jest prowadzona względnie autonomicznie na bazie aktywności członków. Regionalne Oddziały organizują sympozja, seminaria i spotkania robocze, na których omawiane są problemy występujące w przedsiębiorstwach. Do udziału w tych spotkaniach zapraszani są przedstawiciele parlamentu, administracji rządowej i samorządowej, przedstawiciele producentów.

Najwyższą władzą Izby rozstrzygającą o wszystkich sprawach należących do zakresu jej działania jest Walne Zgromadzenie pełnomocnych przedstawicieli członków.

Rada Izby jest jej najwyższym organem w okresie między Walnymi Zgromadzeniami wykonującą stały nadzór i kontrolę nad działalnością Izby. Organem wykonawczym jest Zarząd Izby reprezentujący Izbę na zewnątrz.

Zapraszamy na naszą stronę:

www.igcp.org.pl

 Izba Gospodarcza
Ciepłownictwo Polskie

NOWOCZESNE
CIEPŁOWNICTWO

Szanowni Państwo,

Przedstawiamy naszą ofertę dotyczącą możliwości zamieszczenia przez Państwa Firmę ogłoszeń reklamowych oraz artykułów sponsorowanych w miesięczniku „Nowoczesne Ciepłownictwo” wydawanym przez Izbę Gospodarczą Ciepłownictwo Polskie.

CENY REKLAM/OGŁOSZEŃ

cała strona w środku NC:	1400 zł
1/2 strony w środku NC:	1000 zł
1/4 strony w środku NC:	700 zł

W przypadku zamówienia większej ilości reklam udzielamy rabatów w wysokości:

- od 3 do 5 ogłoszeń – 10%**
- od 6 do 8 ogłoszeń – 35%**
- 8 i więcej ogłoszeń – 50%**

Zachęcamy również do zamieszczania artykułów sponsorowanych, prezentujących osiągnięcia Państwa Firmy lub jej produkty. Cena podstawowa artykułu o objętości jednej kolumny (strona w formacie A4) wynosi 1000 zł.

Ceny artykułów o większej objętości są do negocjacji. W przypadku zamówienia cyklu ogłoszeń istnieje możliwość uzyskania korzystnych rabatów.

Do cen doliczany jest podatek VAT w wysokości 23%.

Partnerom IGCP udzielamy dodatkowych upustów zgodnie z zawartą umową.

Zainteresowanych prosimy o kontakt z redakcją „Nowoczesnego Ciepłownictwa”.

Nasz adres:

Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie
02-796 Warszawa, ul. Migdałowa 4 lok. 22
tel.: (22) 644 70 19
fax: (22) 644 70 99
e-mail: nc@igcp.org.pl

ISOPLUS Polska Sp. z o.o.
40-599 Katowice
ul. Żeliwna 43

ZPU Kazimierz Jońca
66-300 Międzyrzecz
ul. Przemysłowa 2

UNISOFT Sp. z o.o.
81-368 Gdynia
ul. Pułaskiego 8

CEGA Sp. z o.o.
20-325 Lublin
ul. Droga Męczenników Majdanka 90

Danfoss Poland Sp. z o.o.
05-825 Grodzisk Mazowiecki
ul. Chrzanowska 5

BRUGG Systemy Rurowe Sp. z o.o.
05-860 Płochocin
ul. Lipowa 5

Przedsiębiorstwo
Specjalistyczne
ENERGOTERM Sp. z o.o.
87-100 Toruń
ul. Płaska 4-10

WEISS Sp. z o.o.
27-400 Ostrowiec Świętokrzyski
ul. Kolejowa 20

BROEN S.A.
58-200 Dzierżoniów
ul. Pieszycza 10

INSTAL-FILTER
Przemysłowe Systemy Ochrony
Powietrza SA
64-000 Kościan
ul. Północna 1A

I4Tech Sp. z o.o.
41-506 Chorzów
ul. 16 Lipca 14

Biuro Studiów,
Projektów i Realizacji
ENERGOPROJEKT-KATOWICE SA
40-159 Katowice
ul. Jesionowa 15

Zakład Elementów Sprężystych
i Lotniczych Sp. z o.o.
03-829 Warszawa
ul. Podskarbińska 32/34 lok. 44

SBB ENERGY S.A.
45-324 Opole
ul. Łowicka 1

Lausitz Energie Bergbau AG Vertrieb
Veredelung Z-MGF-V
Schwarze Pumpe – An der Heide
03130 Spremberg Niemcy/Germany

ENERGOPROJEKT – WARSZAWA SA
00-950 Warszawa
ul. Krucza 6/14

SABUR Sp. z o.o.
02-785 Warszawa
ul. Puławska 303

Diehl Metering Sp. z o.o.
43-440 Bażanowice
ul. Cieszyńska 1A

ICS Industrial Combustion Systems Sp. z o.o.
60-349 Poznań
ul. Ostroroga 17/1

CONTROL TEST Sp. z o.o.
01-224 Warszawa
ul. Kasprzaka 25

BOŚ EKO PROFIT S.A.
00-832 Warszawa
ul. Żelazna 32

SARK Sp. z o.o.
81-383 Gdynia
ul. Mariacka 2/2

GETEC Polska Sp. z o.o.
62-700 Turek
ul. Jedwabnicza 4

Ferox Energy Systems Sp. z o.o.
40-599 Katowice
ul. Żeliwna 38

Termall Sp. z o.o. Rozruch Moc Ekologia
97-400 Bełchatów
ul. Czyżewskiego 50

partnerzy IGCP

branżowi członkowie IGCP

INFRACORR Sp. z o.o.
80-423 Gdańsk
ul. Chrobrego 8

GPEC Serwis Sp. z o.o.
80-720 Gdańsk
ul. Połęże/Miałki Szlak 44

ENVIROTECH Sp. z o.o.
60-845 Poznań
ul. Kochanowskiego 7

ELEKTROTREMEX Sp. z o.o.
07-410 Ostrołęka
ul. Bohaterów Westerplatte 5

Metrolog Sp. z o.o.
64-700 Czarnków
ul. Kościuszki 97

Alfa Laval Polska Sp. z o.o.
02-674 Warszawa
ul. Marynarska 15

PROMAR Sp. z o.o.
85-097 Bydgoszcz
ul. Kościuszki 27

SWL Polska Sp. z o.o.
80-244 Gdańsk
ul. Grunwaldzka 82/4/6

E.ON edis energia Sp. z o.o.
02-954 Warszawa
ul. Królowej Marysieńki 10

Veolia term SA
02-566 Warszawa
ul. Puławska 2

HYDROTON Sp. z o.o.
82-300 Elbląg
ul. Grunwaldzka 2

**Przedsiębiorstwo
Innowacyjno-Wdrożeniowe
MERITUM**
87-100 Toruń
ul. Mohna 59/61

INTECH Sp. z o.o.
61-693 Poznań
ul. Piątkowska 201 A

ECO Logistyka Sp. z o.o.
45-118 Opole
ul. Harcerska 15

ECO Serwis S.A.
45-118 Opole
ul. Harcerska 15

Węglokoks Energia Sp. z o.o.
40-085 Katowice
ul. Mickiewicza 29

spis treści

- 6 Kalendarium IGCP**
- 7 Pożegnanie**
- 12 Prawo w energetyce**
- 20 Korespondencja**
- 20 ■ Zmiana przepisów w zakresie ulatwień podatkowych MŚP.
- 25 ■ Informacja o naborze wniosków o dofinansowanie w ramach działania 1.2.
- 28 ■ Konieczność podjęcia inicjatywy ustawodawczej w celu poprawienia art. 116 ust. 2 ustawy OZE.
- 36 Aktualności**
- 53 Prezentacje**
- 53 ■ Szansa na wsparcie inwestycji w modernizację kotłów.
- 54 ■ Sprawozdanie ze spotkań w Brukseli w dniach 31 stycznia-2 lutego 2018.
- 56 ■ Szczecińska Energetyka Ciepła z tytułem Firma Przyjazna Klientowi.
- 57 Szkolenia**
- 57 ■ Szkolenie warsztatowe w dniu 18 stycznia 2018 r. w Warszawie.
- 57 ■ Szkolenie warsztatowe w dniu 25 stycznia 2018 r. w Warszawie.
- 58 ■ Spotkanie Konsultacyjne nt. BAT i MCP w dniu 30 stycznia 2018 r. w Warszawie.
- 58 ■ Szkolenie warsztatowe w dniu 31 stycznia 2018 r. w Warszawie.

miesięcznik wydaje:

Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie

adres redakcji:

02-796 Warszawa, ul. Migdałowa 4 lok. 22
tel. (22) 644 70 19, 644 02 50, fax (22) 644 70 99
e-mail: nc@igcp.org.pl, www.igcp.org.pl

Redaguje kolegium

Redaktor odpowiedzialny: Anna Pawliotti
Projekt graficzny i skład: Svart.pl

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania artykułów oraz wprowadzanie innych zmian, które nie naruszając całości wpływają jedynie na ich przejrzystość. Redakcja nie zwraca materiałów nie zamówionych. Przedruk całości jak i części artykułów wymaga zgody redakcji. Redakcja nie ponosi odpowiedzialności za treść ogłoszeń, reklam i artykułów sponsorowanych.

konto bankowe:

Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie
Bank Pekao SA w Warszawie
18 1240 6218 1111 0000 4622 3908

Szanowni Państwo,

W pierwszym numerze naszego miesięcznika w roku 2018 chcielibyśmy zwrócić Państwa uwagę na kilka – naszym zdaniem – ważnych zagadnień dla naszego środowiska.

Zmiany przepisów w zakresie momentu powstania obowiązku podatkowego i prawa do odliczenia podatku naliczonego w podatku VAT oraz w zakresie momentu uzyskania przychodu i kosztu w podatkach PIT i CIT wyjaśnił Minister Rozwoju i Finansów w piśmie do KIG.

Mając na uwadze jednoznaczność prawa Zarząd Izby, w piśmie do Ministra Energii zwrócił uwagę na konieczność jak najszybszego podjęcia inicjatywy ustawodawczej w celu poprawienia art. 116 ust. 2 ustawy OZE, który w sposób niewłaściwy określa podmioty zobowiązane do realizacji obowiązku przyłączenia (czy też wyrażenia zgody na przyłączenie), bowiem wiąże ten obowiązek z działalnością polegającą na sprzedaży czy obrocie ciepłem.

NFOŚiGW w końcu 2017 r. ogłosił nabór wniosków o dofinansowanie w ramach działania 1.2 POIiŚ 2014-2020, dotyczącego promowania efektywności energetycznej.

Szczecińska Energetyka Ciepła została wyróżniona certyfikatem Firma Przyjazna Klientowi. Gratulujemy!!!

Telekonferencja Komitetu Sterującego

■ W dniu 8 stycznia miała miejsce telekonferencja Komitetu Sterującego Programu wsparcia dla kogeneracji, realizowanego przez cztery organizacje sektora energetycznego, którego celem jest stworzenie propozycji mechanizmów wsparcia dla kogeneracji po 2018 roku. Głównym tematem dyskusji było ustalenie ostatecznej wersji wystąpienia do Ministerstwa Energii, zawierającego pytania dotyczące przygotowywanego przez resort systemu wsparcia. Izbę w telekonferencji reprezentował Zarząd IGCP.

Spotkanie w PGNiG TERMIKA

■ W dniu 9 stycznia w siedzibie PGNiG Termika odbyło się spotkanie nowego Prezesa Zarządu tego przedsiębiorstwa Jarosława Głowackiego z Prezesem IGCP Jackiem Szymczakiem. Podczas spotkania omówiono współpracę w ramach naszego samorządu gospodarczego, ale również przedyskutowano kilka istotnych zagadnień branżowych wpływających na funkcjonowanie przedsiębiorstw ciepłowniczych.

Spotkanie Grupy Roboczej PPCS

■ W dniach 9-10 stycznia w Warszawie odbyło się pierwsze w tym roku spotkanie Grupy Roboczej Programu Promocji Ciepła Systemowego. Podczas spotkania pracowano nad budżetem i planem działań na cały rok, planem kampanii reklamowej w I kwartale br., założeniami badań marketingowych. Oceniono również realizację i wyniki pierwszych certyfikacji określających krotkość redukcji zanieczyszczeń oraz omówiono narzędzia wspierające działania lokalne, w tym scenariusze lekcji o ciepłe oraz komunikację związaną z certyfikacją. Przygotowano również tematykę kolejnego Magazynu Ciepła Systemowego. W spotkaniu wziął także udział Prezes Jacek Szymczak.

Posiedzenie zespołu ekspertów energetycznych NBP

■ W dniu 10 stycznia br. odbyła się kolejna edycja panelu ekspertów ds. energetyki NBP. Na spotkaniu omawiano obecną i prognozowaną na przyszłość sytuację cenową na rynku energii elektrycznej, gazu i ciepła.

W panelu wziął udział wiceprezes Bogusław Regulski, który jest stałym członkiem tego gremium.

Podsumowanie działań Forum Energii

■ W dniu 10 stycznia br. odbyło się uroczyste podsumowanie działalności Forum Energii, z którym w zakresie ciepłownictwa współpracuje nasza Izba. Wśród zaproszonych gości był wiceminister energii Michał Kurtyka, który wygłosił krótkie podsumowanie. Na spotkaniu IGCP reprezentował wiceprezes Bogusław Regulski.

Spotkanie przygotowujące SKG

■ W dniu 16 stycznia w biurze Związku Powiatów Polskich w Warszawie odbyło się kolejne spotkanie poświęcone przygotowaniu Samorządowego Kongresu Gospodarczego. Spotkanie prowadził Dyrektor Biura Związku Miast Polskich, a uczestniczyli w nim m.in. przedstawiciele samorządów gospodarczych współpracujących z gminami. Kongres zaplanowano na 11-12 kwietnia br. W spotkaniu Izbę reprezentował Prezes Jacek Szymczak.

Spotkanie w sprawie nowego ETS

■ W dniu 16 stycznia br. w siedzibie Ministerstwa Środowiska odbyło się spotkanie informacyjne w sprawie nowego ETS. Spotkaniu przewodniczył wiceminister Paweł Sałek – Pełnomocnik Rządu ds. Polityki Klimatycznej. W trakcie spotkania przedstawione zostały zasadnicze ustalenia nowego systemu handlu uprawnieniami do emisji CO₂ mające obowiązywać w systemie po 2020 roku. W trakcie dyskusji zwrócono uwagę na brak aktów wykonawczych, które między innymi będą niezbędne do określenia zasad ustalania poziomu aktywności, niezbędnej do ustalenia przydziałów, sposobu kwalifikacji do sektorów narażonych na ucieczkę oraz sposobu ustalania benchmarków, na podstawie których będą dokonywane przydziały darmowych uprawnień. Kolejne spotkania będą organizowane wraz z postępem prac na poziomie europejskim. W naradzie uczestniczył wiceprezes zarządu Bogusław Regulski.

Konferencja w NFOŚiGW

■ W dniu 17 stycznia w siedzibie Narodowego Funduszu odbyła się konferencja zatytułowana „Systemy ciepłownicze współpracujące z odnawialnymi źródłami energii i magazynami ciepła”. Współorganizatorem konferencji był Instytut Energetyki Odnawialnej (IEO). W konferencji wzięło udział ok. 130 osób, w tym przedstawiciele przedsiębiorstw ciepłowniczych, spółdzielni, producentów urządzeń, instytutów i uczelni oraz dziennikarze. Konferencję prowadził doradca Prezesa Zarządu Funduszu, prezentacje przedstawili: Prezes IEO oraz goście z Danii i Szwecji. Odbyły się również dwa panele dyskusyjne z udziałem przedstawicieli firm ciepłowniczych i Prezesa IGCP. Zgodnie z założeniami Funduszu, konferencja stanowiła początek prac nad pilotażowym projektem, który będzie wspierał wdrażanie w ciepłownictwie innowacyjnych technik w tym źródeł OZE.

FORUM CO₂ i FOEEiG debatowało nad kształtem działalności

■ W dniu 17 stycznia odbyło się spotkanie przedstawicieli organizacji gospodarczych, wchodzących w skład FORUM CO₂ oraz Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu, celem którego było omówienie sytuacji Forów w świetle wyzwań płynących z Pakietu Zimowego. Zwrócono również uwagę na zmiany organizacyjne w ministerstwach, które w znaczący sposób mogą wpłynąć na działalność tych gremiów. Ważnym punktem spotkania było omówienie konieczności dokonania zmian w systemie organizacyjnym Forów w związku ze zmianami prawnymi, w tym wynikającymi z projektu ustawy o jawności życia publicznego. W spotkaniu uczestniczył wiceprezes Bogusław Regulski.

Spotkanie z PTEZ

■ W dniu 18 stycznia w Warszawie odbyło spotkanie Zarządu IGCP z Prezesem i Dyrektorem Polskiego Towarzystwa Elektrociepłowni Zawodowych. Głównym tematem spotkania było przygotowanie się do kolejnego spotkania w Ministerstwie Energii poświęconego organizacji rynku ciepła. Spotkanie w resorcie zostało zaplanowane na 30 stycznia br.

Szkolenie warsztatowe

■ W dniu 18 stycznia 2018 r. w Hotelu Puławska Residence w Warszawie odbyło się szkolenie warsztatowe nt. „Pozyskiwanie tytułów prawnych do nieruchomości na potrzeby budowy, konserwacji i remontów urządzeń i sieci ciepłowniczych”. Więcej w Dziale SEMINARIA.

Spotkanie organizacyjne

■ W dniu 18 stycznia w Warszawie odbyło się spotkanie Zarządu Izby z Dyrektorem Centrum Szkoleniowego oraz Przedstawicielami Regionalnymi IGCP. Podczas spotkania omówiono wszystkie aspekty pracy wpływające na jak najlepszą współpracę z przedsiębiorstwami, członkami Izby w poszczególnych regionach. Przygotowana również została koncepcja merytoryczna realizacji tegorocznego Forum Ciepłowników w Międzyzdrojach.

Uwaga:

Przypominamy o pewnym obowiązku

■ Chcielibyśmy nieśmiało przypomnieć o pewnym obowiązku informacyjnym, który reguluje paragraf 23 Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 15 stycznia 2017 r w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemów ciepłowniczych. Zainteresowanych odsyłamy do treści aktu prawnego.

Szansa na wsparcie inwestycji w modernizację kotłów

■ W dniu 22 stycznia 2018 r w siedzibie Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej odbyło się spotkanie na temat możliwości stworzenia mechanizmów wsparcia inwestycyjnego dla modernizacji kotłów w ramach działań dostosowawczych do konkluzji BAT i dyrektywy MCP. Więcej w Dziale PREZENTACJE.

Wizyta w PEC Stargard

■ W dniu 23 stycznia w Stargardzie miało miejsce spotkanie Zarządu Przedsiębiorstwa z Zarządem IGCP. Podczas spotkania przeanalizowano między innymi praktyczne aspekty przyłączania źródeł OZE do systemów ciepłowniczych. W ramach spotkania odbyło się również spotkanie Zarządów firmy i Izby z Prezydentem i kierownictwem Urzędu Miasta.

Zgromadzenie OR IGCP

■ W dniu 24 stycznia w Stargardzie odbyło się Nadzwyczajne Zgromadzenie Oddziału Regionalnego Północno-Zachodniego. Zgromadzenie zostało zwołane, w statutowym terminie, przez Zarząd Izby. Głównym punktem obrad były wybory uzupełniające do Rady Izby w związku z wygaśnięciem mandatu pana Mariusza Dziury z dniem 31 grudnia 2017 r. W Zgromadzeniu udział wzięło 31 przedstawicieli przedsiębiorstw ciepłowniczych

z regionu oraz Zarząd IGCP panowie Jacek Szymczak i Bogusław Regulski. Głosowanie tajne przedstawicieli przedsiębiorstw ciepłowniczych wyłoniło nowego członka Rady z regionu i został nim pan Robert Kowalski prezes zarządu PGE Toruń. Gratulujemy.

Forum Nowego Przemysłu

■ W dniu 25 stycznia w Warszawie odbyła się kolejna edycja Forum Zmieniamy Polski Przemysł. Forum wpisało się w obchody jubileuszu 20-lecia Magazynu Gospodarczego Nowy Przemysł. Z ramienia Izby w Forum uczestniczył Prezes Jacek Szymczak. Informacja o wydarzeniu jest zawarta na <http://www.wnp.pl/konferencje/2496.html>

Konferencja Forum Energii nt. ciepłownictwa

■ W dniu 25 stycznia br. odbyła się konferencja „Mapa drogowa ciepłownictwa w Polsce”, zorganizowana przez Forum Energii we współpracy z The Buildings Performance Institute Europe (BPIE) w ramach projektu HeatRoadmap Europe finansowanego ze środków Unii Europejskiej w ramach programu Horizon 2020. W jej trakcie przedstawione zostały prezentacje dotyczące sektora ciepłowniczego w Polsce i Europie w kontekście wyzwań Pakietu Zimowego i Europejskiej Strategii dla ciepłownictwa i chłodnictwa. W panelu dyskusyjnym wziął udział wiceprezes Bogusław Regulski.

Szkolenie nt. taryf

■ W dniu 25 stycznia 2018 r. odbyło się w Warszawie w Hotelu Puławska Residence szkolenie warsztatowe nt. „Opracowywanie taryfy dla ciepła – wybrane problemy”. Więcej w Dziale SEMINARIA.

O kogeneracji rozmowy z CENTRAX-em

■ W dniu 26 stycznia br. w siedzibie Izby odbyło się spotkanie wiceprezesa Bogusława Regulskiego z przedstawicielami firmy CENTRAX – znanego producenta turbin gazowych, wykorzystywanych w jednostkach kogeneracji. W trakcie spotkania omówiona została sytuacja sektora ciepłowniczego oraz plany rozwojowe w zakresie budowy nowych jednostek kogeneracyjnych wykorzystujących paliwa gazowe. CENTRAX jest zainteresowany współpracą z polskimi firmami ciepłowniczymi w zakresie rozwoju kogeneracji.

XVII Kongres POWERPOL

■ W dniach 29-30 stycznia 2018 r. w Warszawie, w Hotelu Marriott odbył się, zorganizowany przez Europejskie Centrum Biznesu, XVIII Ogólnopolski Kongres Energetyczno-Ciepłowniczy POWERPOL, poświęcony omówieniu perspektyw rozwoju polskiej energetyki w odniesieniu do najbliższych lat. W panelu „Jak wyzwolić potencjał inwestycji w ciepło” uczestniczył Jacek Szymczak – Prezes Zarządu Izby. W trakcie dyskusji dokonano analizy wpływu Rynku mocy na sektor ciepłowniczy, w szczególności z perspektywy systemu wsparcia dla kogeneracji. Rozważano kwestie nowych inwestycji w ciepło zwłaszcza, jeżeli chodzi o wybór optymalnego paliwa dla nowych jednostek oraz sposobów zagwarantowania środków finansowania projektów. Stanowiło to wstęp do omówienia rentowności inwestycji w ciepło i czy te inwestycje gwarantują przedsiębiorstwom „godny” zwrot. Na koniec zaś odniesiono się do problemu odtworzenia infrastruktury ciepłowniczej.

Zarząd IGCP spotkał się z wiceministrem Pawłem Sałkiem

■ W dniu 30 stycznia br., Zarząd IGCP spotkał się z Pełnomocnikiem Rządu ds. Polityki Klimatycznej wiceministrem środowiska Pawłem Sałkiem. Przedmiotem spotkania była kwestia współpracy resortu środowiska z IGCP w ramach realizacji Programu Promocji Ciepła Systemowego.

Spotkanie Konsultacyjne nt. BAT i MCP

■ W dniu 30 stycznia 2018 r. w siedzibie Kancelarii K & L Gates w Warszawie odbyło się Spotkanie Konsultacyjne nt. „Konkluzje BAT i dyrektywa MCP – wdrożenie do krajowego systemu prawnego, wpływ na ciepłownictwo”. Więcej w Dziale SEMINARIA.

Model rynku ciepła tematem spotkania w ME

■ Problemy związane z ukształtowaniem się relacji w szeroko rozumianym sektorze ciepłownictwa, które można sprowadzić do określenia mechanizmów działania tzw. „rynku ciepła” były przedmiotem spotkania z przedstawicielami Departamentu Energii Odnawialnej, Rozproszonej i Ciepłownictwa w Ministerstwie Energii, które odbyło się w dniu 30 stycznia 2018 r. W spotkaniu uczestniczył Zarząd IGCP, przedstawiciele władz PTEZ oraz organizacji skupiających dostawców i dystrybutorów technologii oraz urzędzeń dedykowanych produkcji ciepła na małą skalę. W trakcie spotkania IGCP oraz PTEZ przedstawiły po-

tencjalny zarys i obszary merytoryczne, które w ramach potencjalnej „strategii dla ciepłownictwa” powinny zostać uwzględnione, aby doszło do realizacji wstępnie wskazanych, choć nie do końca skonkretyzowanych ze strony ME, celów. Problem kształtu rynku ciepła staje się bardzo ważny z punktu widzenia wielu problemów, które w ostatnim czasie dotknęły sektor ciepłowniczy: walka ze smogiem, poprawa efektywności energetycznej, oczekiwany wzrost wykorzystania OZE, konkluzje BAT i dyrektywa MCP czy wreszcie efekty nowelizacji systemu ETS. Wstępnie ustalono konieczność stworzenia interdyscyplinarnej grupy roboczej, reprezentującej wszystkie zainteresowane strony, mającej na celu wspieranie działań ME w tym zakresie.

Spotkania w Brukseli

■ W dniach 31 stycznia – 2 lutego odbyła się kolejna runda spotkań na poziomie unijnym dotycząca głównie Pakietu Zimowego (ze szczególnym uwzględnieniem rewizji Dyrektywy OZE). W spotkaniach Izbę reprezentował Prezes Jacek Szymczak. Syntetyczne sprawozdanie z tych spotkań w Dziale PREZNTACJE.

Szkolenie warsztatowe nt. Zamówień publicznych

■ W dniu 31 stycznia 2018 r. w Hotelu Puławska Residence w Warszawie odbyło się szkolenie warsztatowe nt. „Praktyczne aspekty stosowania prawa zamówień publicznych w ciepłownictwie”. Więcej w Dziale SEMINARIA.

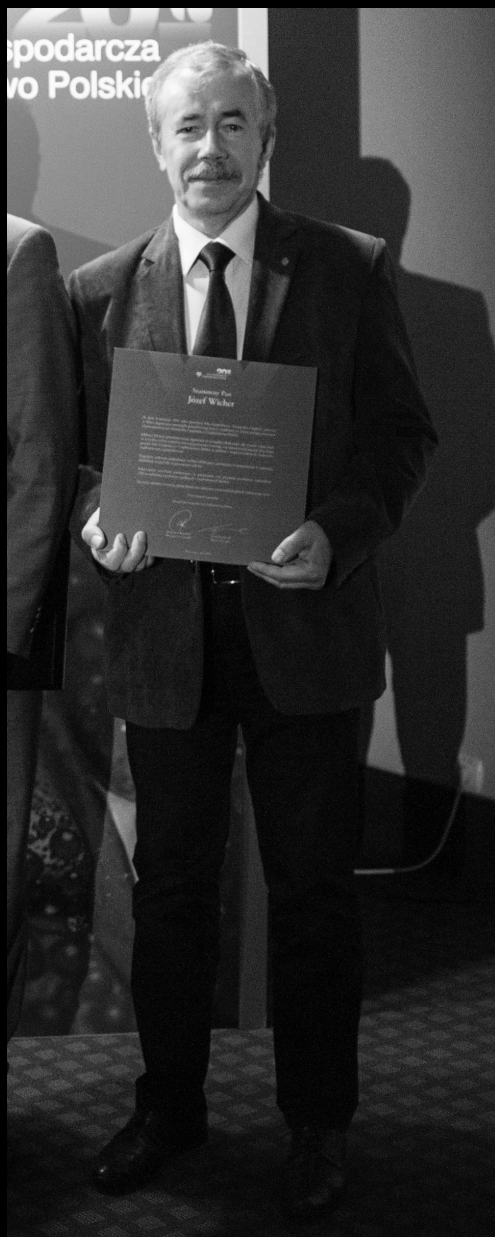
Art. 116 ustawy OZE

■ Mając na uwadze jednoznaczność prawa Zarząd Izby, w piśmie do Ministra Energii – zamieszczonym w Dziale KORESPONDENCJA – zwrócił uwagę na konieczność jak najszybszego podjęcia inicjatywy ustawodawczej w celu poprawienia art. 116 ust. 2 ustawy OZE, który w sposób niewłaściwy określa podmioty zobowiązane do realizacji obowiązku przyłączenia (czy też wyrażenia zgody na przyłączenie), bowiem wiąże ten obowiązek z działalnością polegającą na sprzedaży czy obrocie ciepłem. Skutkuje to pomieszaniem kompetencji i częściową niewykonalnością przepisu, gdyż przedsiębiorstwo zajmujące się w obszarze danej sieci ciepłowniczej obrotem ciepłem lub wytwarzaniem ciepła i jego sprzedażą odbiorcom końcowym może w wielu przypadkach nie być przedsiębiorstwem odpowiedzialnym za eksploatację i sterowanie pracą sieci ciepłowniczej – jak więc mogłoby zrealizować obowiązek przyłączenia?

kalendarium

Pożegnanie Śp. Józefa Wichra

■ 2 stycznia 2018 r. z żalem pożegnaliśmy Śp. Józefa Wichra Prezesa MPEC – Rzeszów w latach 2001-2015, członka Rady Izby Gospodarczej Ciepłownictwo Polskie w kadencjach 2005-2009 oraz 2009-2013.

Śp. Józef Wichra urodził się 20 lutego 1950 roku w Łętowni koło Rabki, późniejsze lata, poczynając od żłobka poprzez edukację w Szkole

Podstawowej i Technikum Budowlanym, spędził w Zakopanem. Studia ukończył na Politechnice Krakowskiej – Wydział Budownictwa Mieszkaniowego i Przemysłowego. W czasie studiów poznał swoją przyszłą żonę Grażynę, pochodzącą z Rzeszowa, która sprawiła, że po ukończeniu studiów w 1975 roku zamieszkali w Rzeszowie. Z tym też miastem Józef Wichra związał swe życie rodzinne, zawodowe i społeczne. Pierwszym miejscem pracy było Rzeszowskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Montażowego – Montares S.A., poczynając od stanowiska majstra, poprzez kierownika budowy – jako kierownik budowy prowadził przez wszystkie etapy (blisko 10 lat) jedną z największych inwestycji tj. budowę Szpitala Wojewódzkiego Nr 2 w Rzeszowie, aż po funkcję Prezesa Zarządu tej firmy. Kolejnym miejscem pracy było Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej – Rzeszów, którym kierował w niełatwych latach jego funkcjonowania 2001-2015 (najpierw w ramach RGK, a od 2008 roku jako samodzielnego podmiotu). Rozumiał potrzebę gruntownej modernizacji oraz rozwoju systemu ciepłowniczego dla zapewnienia Odbiorcom ciepła i mieszkańcom miasta Rzeszowa bezpieczeństwa i komfortu dostaw ciepła. Celem tym podporządkował starania i konkretne przedsięwzięcia podejmowane przez wiele lat.

Niezależnie od pracy zawodowej, której był bardzo oddany, znajdował czas na działalność społeczną, pomoc ludziom i rozwój duchowy. Bliski jego sercu był rozwój i korzystny wizerunek Rzeszowa. Od lat działał w Rzeszowskim Stowarzyszeniu Dziedzictwo Jana Pawła II „LUMEN ET SPES”. Pełniąc funkcję Prezesa tego Stowarzyszenia wniósł istotny wkład w powstanie Parku Papieskiego i wiele radości sprawił mu rozstrzygnięty w grudniu 2017 roku konkurs na pomnik Jana Pawła II, który ma stać w tymże Parku.

Systematycznie organizował Konferencje, Pielgrzymki, wycieczki w różne miejsca, w tym w ukochane Tatry. Wypady w Tatry zawsze były związane ze wspinaczką na któryś ze szczytów, ostatnim szczytem na który wszedł był Kościelec (2155 m), szedł wtedy rytmem: 200 kroków marszu i minuta odpoczynku, a współuczestnicy nie mieli świadomości, że to początek groźnej choroby. W ostatnich dniach choroby miał problemy z wejściem po schodach na piętro.

Ci którzy mieli szczęście znać Śp. Józefa Wichra wiedzą, że był wyjątkowym człowiekiem i pozostanie w pamięci jako Człowiek o wysokiej kulturze osobistej, życzliwy, przyjazny, z poczuciem humoru, wnoszący spokój nawet w najtrudniejszych sytuacjach, uczynny wobec ludzi oraz bezkompromisowy i wierny zasadom tudzież wyznawanym wartościom.

Ukazały się przepisy

Dziennik Ustaw z dnia 3 stycznia 2018 r.:

- poz. 9 – Ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o rynku mocy;

Dziennik Ustaw z dnia 4 stycznia 2018 r.:

- poz. 19 – Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 2017 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie informacji przekazywanych w celu wydania opinii o planowanej pomocy publicznej;

Dziennik Ustaw z dnia 4 stycznia 2018 r.:

- Poz. 21 – Obwieszczenie Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 8 grudnia 2017 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o odpadach;

Dziennik Ustaw z dnia 5 stycznia 2018 r.:

- Poz. 29 – Obwieszczenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 listopada 2017 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie sposobu, zakresu i trybu udostępniania danych zgromadzonych w rejestrze publicznym;

Dziennik Ustaw z dnia 10 stycznia 2018 r.:

- Poz. 53 – Rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 4 stycznia 2018 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie udzielania regionalnej pomocy inwestycyjnej w ramach regionalnych programów operacyjnych na lata 2014-2020;

Dziennik Ustaw z dnia 10 stycznia 2018 r.:

- Poz. 62 – Ustawa z dnia 15 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw;

Dziennik Ustaw z dnia 11 stycznia 2018 r.:

- Poz. 88 – Ustawa z dnia 14 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska oraz ustawy – Prawo ochrony środowiska;

Dziennik Ustaw z dnia 12 stycznia 2018 r.:

- Poz. 108 – Obwieszczenie Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 8 grudnia

2017 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy – Kodeks pracy;

Dziennik Ustaw z dnia 12 stycznia 2018 r.:

- Poz. 109 – Rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 9 stycznia 2018 r. w sprawie sprawozdawczości budżetowej;

Dziennik Ustaw z dnia 15 stycznia 2018 r.:

- Poz. 121 – Obwieszczenie Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 14 grudnia 2017 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o gospodarce nieruchomościami;

Dziennik Ustaw z dnia 16 stycznia 2018 r.:

- Poz. 125 – Obwieszczenie Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 27 grudnia 2017 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie zwrotu akcyzy od wyrobów akcyzowych;

Dziennik Ustaw z dnia 17 stycznia 2018 r.:

- Poz. 137 – Ustawa z dnia 12 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym;

Dziennik Ustaw z dnia 17 stycznia 2018 r.:

- Poz. 140 – Obwieszczenie Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 13 grudnia 2017 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o rozwoju lokalnym z udziałem lokalnej społeczności;

Dziennik Ustaw z dnia 18 stycznia 2018 r.:

- Poz. 149 – Ustawa z dnia 10 stycznia 2018 r. o zmianie ustawy – Prawo restrukturyzacyjne, ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ułatwienia dochodzenia wierzytelności;

Dziennik Ustaw z dnia 18 stycznia 2018 r.:

- Poz. 150 – Obwieszczenie Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 13 grudnia 2017 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;

Nowe zasady w obrocie uprawnieniami do emisji CO₂

Dziennik Ustaw z dnia 19 stycznia 2018 r.:

- Poz. 155 – Obwieszczenie Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 8 grudnia 2017 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy – Kodeks postępowania cywilnego;

Dziennik Ustaw z dnia 22 stycznia 2018 r.:

- Poz. 180 – Obwieszczenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 5 stycznia 2018 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie sporządzania i doręczania dokumentów elektronicznych oraz udostępniania formularzy, wzorów i kopii dokumentów elektronicznych;

Dziennik Ustaw z dnia 24 stycznia 2018 r.:

- Poz. 200 – Obwieszczenie Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 8 grudnia 2017 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych;

Dziennik Ustaw z dnia 26 stycznia 2018 r.:

- Poz. 234 – Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 19 stycznia 2018 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wzorów dokumentów związanych z rejestracją w zakresie podatku akcyzowego;

Dziennik Ustaw z dnia 30 stycznia 2018 r.:

- Poz. 273 – Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 24 stycznia 2018 r. w sprawie wzorów deklaracji podatkowych dla podatku akcyzowego oraz deklaracji w sprawie przedpłaty akcyzy;

Dziennik Ustaw z dnia 31 stycznia 2018 r.:

- Poz. 280 – Obwieszczenie Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 11 stycznia 2018 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o szczególnych zasadach rozliczeń podatku od towarów i usług oraz dokonywania zwrotu środków publicznych przeznaczonych na realizację projektów finansowanych z udziałem środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej lub od państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu przez jednostki samorządu terytorialnego;

- Od dnia 3 stycznia 2018 zacznie obowiązywać Dyrektywa MIFID II, czyli dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r., która reguluje zasady działania rynków instrumentów finansowych.

Zgodnie z jej brzmieniem, uprawnienia do emisji CO₂ stają się „instrumentami finansowymi”, a w związku z tym podlegają regulacjom wynikającym z tej kwalifikacji. Oznacza to kilka zmian w dotychczasowym sposobie gospodarowania tym „produktem” w przedsiębiorstwach ciepłowniczych, objętych obowiązkami wynikającymi z uczestnictwa w Europejskim Systemie Handlu Uprawnieniami do Emisji CO₂.

Generalnie, co do idei, cały obrót uprawnieniami do emisji CO₂ z tego powodu znajdzie się w obszarze regulacji odpowiednich dla rynków finansowych.

Ale są od tego pewne wyjątki:

Zwolnienia przewidziane są dla operatorów instalacji objętych systemem ETS w zakresie pokrywania przez nich własnych potrzeb. Nie mogą tego robić na zasadzie „gry”, czyli poprzez częste i różne operacje na rynku, gdyż wtedy stają się „firmą inwestycyjną” i w całości podlegać będą regulacjom Dyrektywy – w konsekwencji naszej, znowelizowanej ustawie o instrumentach finansowych. Podmioty mogą to robić w oparciu o kontrakty spotowe i terminowe, ale bezpośrednio powiązane z sytuacją podmiotu w zakresie bilansu uprawnień.

Nabywanie uprawnień na rynku regulowanym (giełda) wiąże się z koniecznością pozyskania kodu LEI www.lei.kdppw.pl.

Ta czynność jest niezbędna zarówno jeśli podmiot osobiście uczestniczy w transakcjach na rynku regulowanych jak też jeżeli robi to w jego imieniu inny podmiot, np. broker. W chwili obecnej ta sprawa powoduje lekkie utrudnienie w codziennym działaniu niektórych firm ciepłowniczych. Więcej informacji na temat kodu LEI oraz sposobu jego pozyskania znajdą Państwo pod załączonym powyżej linkiem.

Zmiana przepisów w zakresie ułatwień podatkowych MŚP

- W Dziale KORESPONDENCJA zamieszczamy odpowiedź Ministerstwa Rozwoju i Finansów w sprawie petycji KIG dotyczącej ułatwień w rozliczeniach podatkowych MŚP.

Posiedzenia Komisji ds. Unii Europejskiej

■ 9 stycznia odbyło się posiedzenie Komisji ds. Unii Europejskiej, podczas którego rozpatrzono odpowiedź Ministra Energii na dezyderat nr 2 w sprawie wsparcia działań dotyczących modyfikacji niekorzystnych zapisów dla Polski, zaproponowanych przez Komisję Europejską w nowym pakiecie energetycznym „Czysta Energia dla wszystkich Europejczyków”.

W posiedzeniu udział wzięli: Krzysztof Tchórzewski – minister energii oraz Michał Kurtyka – podsekretarz stanu w ME.

Minister Krzysztof Tchórzewski powiedział, że nowy pakiet energetyczny „Czysta Energia dla wszystkich Europejczyków” jest sporym wyzwaniem dla polskiej energetyki. Podkreślił, że pewne zapisy, pomimo negocjacji z Radą Unii Europejskiej, są wciąż niekorzystne dla Polski. Znaczna część niekorzystnych zapisów dotyczy celów dla energii ze źródeł odnawialnych. Minister zaznaczył, że wciąż ma nadzieję na to, że Unia Europejska pozwoli Polsce na przeprowadzenie transformacji energetycznej w samodzielny sposób. Na koniec minister poinformował, że ze względu na zbliżające się zakończenie prac nad pakietem w Unii Europejskiej, rząd dokłada wszelkich starań, aby przybrał on jak najbardziej korzystną dla Polski formę.

W trakcie dyskusji posłowie PO pytali o to, czy Komisja Europejska zgodziła się na nieprzestrzeganie przez Polskę zapisów „550” do 2025 roku, oraz jak będzie wyglądał Polski miks energetyczny po 2025 roku.

Poseł niezrzeszony powiedział, że Unia Europejska powinna ujednoczyć systematykę nazw. Zwrócił uwagę, że niestety energetyka jądrowa nie może zostać uznana za źródło OZE, pomimo braku emisyjności.

Michał Kurtyka w odpowiedzi na zapytania posłów powiedział, że pakiet zimowy jest jednym z najbardziej obszernych pakietów znacząco zmieniających systemy energetyczne poszczególnych państw. Poinformował również, że 14 i 15 stycznia w Parlamencie Europejskim przewidziane jest głosowanie plenarne nad 3 propozycjami negocjacyjnymi dot. efektywności energetycznej, zarządzania unią energetyczną oraz OZE.

Posiedzenie Komisji ds. Cyfryzacji, Innowacyjności i Nowoczesnych Technologii

■ Dnia 10 stycznia br. odbyło się posiedzenie Komisji Cyfryzacji, Innowacyjności i Nowoczesnych Technologii, podczas którego rozpatrzono informację ministra energii o nowoczesnych technologiach w energetyce.

W posiedzeniu udział wzięli: Michał Kurtyka – podsekretarz stanu w ME, Mateusz Kędziński – dyrektor Departamentu Innowacji i Rozwoju Technologii w ME oraz dyrektor Departamentu Energii i Zmian Klimatu w Konfederacji Lewiatan.

W swoim wystąpieniu Michał Kurtyka przedstawił:

- Pierwszym krokiem rządu w celu zaznaczenia, że sektor energetyczny jest istotny dla sprawnego działania gospodarki było utworzenie odrębnego Ministerstwa Energii oraz Departamentu Innowacji i Rozwoju Technologii,
- Ministerstwo Energii podjęło próbę zdefiniowania najważniejszych kierunków rozwoju innowacji w energetyce w dokumencie „Kierunki Rozwoju Innowacji Energetycznych”,
- Innowacje energetyczne, które są szansą dla Polski:
 1. Poszukiwanie i wydobywanie węgłodorów,
 2. Technologie OZE, magazynowanie energii oraz elektromobilność,
 3. Klastry energetyczne,
 4. Digitalizacja,
- Nie ma możliwości utrzymania stabilnego systemu energetycznego bazując tylko na źródłach OZE bez magazynów energii,
- Klastry energetyczne są szansą dla polskiego systemu energetycznego,
- Digitalizacja rzeczy może zwiększyć konkurencyjność energetyki na rynku,
- Celem wprowadzania innowacji w sektorze energetycznym jest zwiększenie konkurencyjności polskiego przemysłu energetycznego oraz podniesienie poziomu bezpieczeństwa energetycznego,
- Cztery kluczowe obszary rozwoju innowacji w Polsce:
 1. Zintegrowany i połączony system elektroenergetyczny, dający centralną rolę użytkownikowi,
 2. Efektywne i elastyczne wytwarzanie energii oraz pozyskiwanie surowców

- łączące ograniczenie wpływu na środowisko ze środowiskiem energetycznym,
3. Dywersyfikacja technologii wytwarzania i efektywne wykorzystanie energii,
 4. Ekologiczne i efektywne energetycznie miasto,

W trakcie dyskusji poseł (N) zadał pytanie o to, kiedy planowane jest wprowadzenie innowacji w zakresie efektywności energetycznej.

Minister Michał Kurtyka odpowiedział, że w zakresie efektywności energetycznej istnieje „Krajowy Plan działań dotyczący efektywności energetycznej”, który jest sukcesywnie realizowany. Podkreślił, że zrealizowane cele w kwestii efektywności energetycznej na 2016 rok przekroczyły przyjęte wcześniej założenia. Dodał także, że aktualnie Ministerstwo Energii pracuje nad nowym planem dla efektywności energetycznej.

Poseł PO zapytał o to, jak wygląda kwestia rozwoju energetyki jądrowej w Polsce.

Minister Michał Kurtyka odpowiedział, że rząd wciąż czeka na oficjalną decyzję w tej kwestii. Poinformował, że Ministerstwo Energii popiera ideę budowy elektrowni jądrowej, jako jednego z niskoemisyjnych źródeł energii.

Dyrektor Departamentu Energii i Zmian Klimatu w Konfederacji Lewiatan zadała pytanie o to, w jaki sposób innowacje w energetyce będą finansowane oraz o to, czy przełożą się to na odbiorcę końcowego.

Na to pytanie minister Michał Kurtyka nie udzielił odpowiedzi.

Posiedzenie Parlamentarnego Zespołu Górnictwa i Energii

■ Dnia 25 stycznia br. odbyło się posiedzenie Parlamentarnego Zespołu Górnictwa i Energii. Podczas posiedzenia uczestnicy omówili temat perspektyw polskiego górnictwa i energetyki w świetle 24. szczytu klimatycznego ONZ (COP24).

W posiedzeniu udział wzięli: Paweł Sałek – sekretarz stanu w MŚ; Krzysztof Paturej – prezes Międzynarodowego Centrum Bezpieczeństwa Chemicznego w Polsce; Jakub Ruman – przedstawiciel Departamentu Strategii Rozwoju w Ministerstwie Inwestycji i Rozwoju; Radosław Tabak – przedstawiciel Departamentu Nadzoru i Polityki Właścicielskiej w Ministerstwie Energii; Karol Parkita – przedstawiciel Departamentu Górnictwa w Ministerstwie Energii; Mariusz Skiba – wiceprezydent Katowic; Tomasz Rogala – prezes Polskiej Grupy Górniczej; Krzysztof Kidawa – wiceprzewodniczący Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu; Wiesław Klimek – przedstawiciel Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego; Konrad Świrski – prof. Politechniki Warszawskiej.

Na początku posiedzenia przewodniczący Zespołu, Ireneusz Zyska (WiS) podkreślił wagę COP24, który odbędzie się w dniach 3-14 grudnia br. w Katowicach, ze względu na jego znaczenie w kontekście tworzenia polityki klimatycznej na najbliższe lata.

Prezentacja podsekretarza stanu w Ministerstwie Środowiska, Pawła Sałka:

- Prezydentem tegorocznego szczytu klimatycznego został prof. Jan Szyszko,
- Rząd planuje, aby w trakcie szczytu został przyjęty pakiet implementacyjny do porozumienia paryskiego,
- Organizatorem COP24 oraz tzw. „PRE-COP” (negocjacje przed częścią formalną szczytu) będą Katowice,
- W celu ułatwienia organizacji wydarzenia powstała specustawa, która aktualnie została przekazana do podpisu Prezydenta,
- Koszty całego przedsięwzięcia szacowane są na około 130 milionów złotych,
- Podczas szczytu zaplanowane jest wydarzenie dotyczące polskiej transformacji w energetyce,
- Niektóre z państw członkowskich mają problem z realizacją celów zawartych w europejskiej polityce klimatycznej.

- Prezentacja Krzysztofa Patureja „Perspektywy polskiego górnictwa i energetyki w świetle COP24”:
- Szczyty klimatyczne są jednym z głównych elementów tworzenia zielonej gospodarki na świecie,
- Trzy elementy tworzące niskoemisyjne państwo:
 - „zielona gospodarka”;
 - „zielona dyplomacja”;
 - „zielone finanse”.
- Dekarbonizacja powinna przebiegać w sposób kontrolowany, ponieważ w przeciwnym razie generuje dodatkowe koszty dla państwa i przedsiębiorców,
- Miasta odpowiadają za 70% światowej emisji dwutlenku węgla,
- Polska powinna zachęcać polskie przedsiębiorstwa w rozwoju zielonej gospodarki,
- Innowacyjne technologie są fundamentem rozwoju zielonej gospodarki oraz przyspieszenia procesu dekarbonizacji państw,
- Polska powinna kreować przyjazne otoczenie do współpracy społeczności z przemysłem,
- Polska powinna promować i rozwijać energetykę rozproszoną oraz alternatywne źródła energii.

W trakcie dyskusji poseł niezrzeszony powiedział, że podczas szczytu klimatycznego powinien zostać poddany do dyskusji temat wycofywania się z narzuconych przez Unię dróg do osiągnięcia krajowych celów klimatycznych. Dodał także, że należy podjąć próbę zastąpienia słowa „dekarbonizacja” słowem „niskoemisyjność”.

Wiesław Klimek zapytał, dlaczego poprawka dauhańska została wprowadzona dopiero po 2 latach.

Sekretarz stanu w Ministerstwie Środowiska Paweł Sałek odpowiedział, że aktualnie nadszedł odpowiedni czas, aby ta poprawka zaczęła funkcjonować.

Włodzimierz Ehrenhalt powiedział, że dla polskiego przemysłu istotną kwestią powinno być rozpoczęcie produkcji komponentów dla energetyki odnawialnej na potrzeby krajowe. Polska nie powinna ignorować rozwoju jednego z megatrendów, jakim jest energetyka rozproszona.

Prof. Konrad Świrski powiedział, że podczas COP w Katowicach powinno się zrezygnować z prób przekonywania, że polityka klimatyczna jest niekorzystna dla Polski.

Poseł (N) powiedział, że w Polsce powinna nastąpić zmiana nastawienia wobec OZE, ze względu na globalny trend nastawienia na zieloną energię.

Paweł Sałek powiedział, że dla Polski pierwszym przełomem był COP organizowany w Warszawie. Podkreślił, że pomysł promocji polskiego przemysłu podczas COP24 zostanie wzięty pod uwagę.

Mariusz Skiba powiedział, że Katowice stopniowo odchodzą od eksploatacji górniczej (tereny na których wcześniej istniała jedna z kopalni został zamieniony w obszar rekreacyjny), oraz że jako okręg górniczy intensywnie działają w zakresie transformacji na gospodarkę niskoemisyjną.

Prezydent RP podpisał:

- 4 stycznia 2018 r. Ustawę z dnia 14 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska oraz ustawy – Prawo ochrony środowiska;

Informacja w sprawie ustawy z dnia 14 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska oraz ustawy – Prawo ochrony środowiska

Celem ustawy jest przede wszystkim przeniesienie do polskiego prawa niektórych postanowień dyrektywy Komisji (UE) 2015/1480 z dnia 28 sierpnia 2015 r. zmieniającej niektóre załączniki do dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/107/WE i 2008/50/WE ustanawiających przepisy dotyczące metod referencyjnych, zatwierdzania danych i lokalizacji punktów pomiarowych do oceny jakości powietrza (Dz. Urz. UE L 226 z 29.08.2015, str. 4).

Ustawa, zmieniając przepisy ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska, rozszerza i doprecyzowuje zakres zadań krajowego laboratorium referencyjnego i wzorcującego. Ww. zadania będą polegały na:

- 1) organizowaniu i wykonywaniu porównań międzylaboratoryjnych i badań biegłości;
- 2) dokonywaniu przeglądów systemów zapewnienia i kontroli jakości w instytucjach obsługujących sieci pomiarowe i poszczególne punkty pomiarowe co najmniej raz na pięć lat;

- 3) koordynacji właściwego stosowania metod referencyjnych i wykazywania równoważności metodyk niereferencyjnych;
- 4) wdrażaniu nowych metod badawczych;
- 5) uczestniczeniu, przynajmniej raz na trzy lata, w programach zapewnienia jakości organizowanych przez Komisję Europejską.

Rozszerzenie i doprecyzowanie zakresu zadań krajowego laboratorium referencyjnego i wzorcującego pozwoli na zapewnienie odpowiedniej jakości badań powietrza atmosferycznego, wykonywanych przez wojewódzkie inspektoraty ochrony środowiska, oraz na przekazanie rzetelnej informacji o aktualnym stanie jakości powietrza na obszarze Polski. W konsekwencji umożliwi to ustalenie i realizację skutecznych działań naprawczych w ramach programów ochrony powietrza, mających na celu poprawę stanu jakości powietrza i ochronę zdrowia ludzkiego.

Ustawa zmienia również przepisy ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, regulując kwestie systemowego oraz naukowego wsparcia działań Inspekcji Ochrony Środowiska, prowadzonych na rzecz wykonywania ocen jakości powietrza oraz systemu monitoringu zanieczyszczeń powietrza wynikami modelowania matematycznego. Wprowadzone rozwiązania zapewnią organom Inspekcji Ochrony Środowiska, wykonującym oceny jakości powietrza (wojewódzkim inspektorom ochrony środowiska i Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska), systematyczne dostarczanie niezbędnych oraz jednolitych i dobrej jakości danych, uzyskanych w oparciu o przyjętą i zastosowaną jednolitą dla całego kraju metodykę analiz numerycznych. Metodyka ta obejmie ponadto przygotowanie i ujednoczenie stosowanych danych meteorologicznych oraz dotyczących emisji do powietrza.

Wykonanie tych prac powierzone zostanie Instytutowi Ochrony Środowiska – Państwowemu Instytutowi Badawczemu.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1, wprowadzającego zmiany w ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska, który wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Źródło: www.prezydent.pl

■ Ustawę z dnia 10 stycznia 2018 r. o zmianie ustawy – Prawo restrukturyzacyjne, ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ułatwienia dochodzenia wierzytelności;

Informacja w sprawie ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o zmianie ustawy – Prawo restrukturyzacyjne, ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ułatwienia dochodzenia wierzytelności

Ustawa wprowadza zmiany w przepisach ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne, ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego oraz ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ułatwienia dochodzenia wierzytelności.

Zmiany w ustawie z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne mają na celu dostosowanie przepisów tej ustawy, dotyczących pomocy publicznej, do warunków sformułowanych przez Komisję Europejską w procedurze notyfikacji „Programu pomocowego przewidującego udzielanie pomocy w celu ratowania i restrukturyzacji małych i średnich przedsiębiorców”. Wprowadzenie tych zmian oznacza uszczegółowienie obowiązujących regulacji oraz ma zapewnić zgodność ww. notyfikowanego programu pomocowego z Komunikatem Komisji – Wytyczne dotyczące pomocy państwa na ratowanie i restrukturyzację przedsiębiorstw niefinansowych znajdujących się w trudnej sytuacji. Przedmiotowe zmiany umożliwią udzielanie pomocy publicznej na restrukturyzację małym i średnim przedsiębiorcom, bez konieczności dokonywania indywidualnej notyfikacji takiej pomocy.

Przyjęcie ustawy stało się niezbędne z uwagi na fakt, iż w następstwie uchylenia, z dniem 1 stycznia 2017 r., ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa, przestało obowiązywać rozporządzenie Ministra Skarbu Państwa z dnia 20 marca 2015 r. w sprawie pomocy publicznej udzielanej w celu ratowania lub restrukturyzacji przedsiębiorców. W związku z tym, uchwalona ustawa tworzy ogólną podstawę do udzielania pomocy publicznej na restrukturyzację i ratowanie przedsiębiorstw oraz przywraca upoważnienie ustawowe do wydania przepisów wykonawczych analogicznych do tych, jakie były zawarte w rozporządzeniu, które utraciło moc.

Wprowadzony przedmiotową ustawą w ustawie z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne nowy art. 139a stanowi ogólną podstawę do udzielania przedsiębiorcom pomocy na restrukturyzację oraz pomocy na ratowanie

lub tymczasowego wsparcia restrukturyzacyjnego.

Pomoc na restrukturyzację jest przeznaczona na zrealizowanie planu restrukturyzacyjnego, którego celem jest umożliwienie przedsiębiorcy funkcjonowania na rynku. Pomoc na ratowanie ma umożliwić przedsiębiorcy funkcjonowanie przez czas, jaki jest konieczny do przygotowania planu restrukturyzacji. Celem tymczasowego wsparcia restrukturyzacyjnego jest odzyskanie przez przedsiębiorcę płynności, tak aby mógł on zaplanować i wdrożyć działania restrukturyzacyjne, które umożliwią mu odzyskanie długookresowej zdolności do konkurencyjności na rynku.

O pomoc na restrukturyzację będą mogli się ubiegać zarówno przedsiębiorcy objęci postępowaniem restrukturyzacyjnym, jak i ci, wobec których takie postępowanie nie jest prowadzone. Natomiast o pomoc na ratowanie lub tymczasowe wsparcie restrukturyzacyjne będą mogli ubiegać się wyłącznie przedsiębiorcy, wobec których nie toczy się postępowanie restrukturyzacyjne.

Problematyka udzielania pomocy publicznej przedsiębiorcy w ww. formach ma być uregulowana w rozporządzeniu, które wyda minister właściwy do spraw gospodarki.

Ponadto, w ustawie dokonano wydłużenia, do dnia 26 czerwca 2018 r., okresu *vacatio legis* przepisów ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne, przewidujących utworzenie Centralnego Rejestru Restrukturyzacji i Upadłości (pierwotnie miały one wejść w życie z dniem 1 lutego 2018 r.). Równocześnie, ustawa wprowadza zmianę do ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ułatwienia dochodzenia wierzytelności, w celu skorelowania znajdującej się w tej ustawie regulacji dotyczącej instytucji Centralnego Rejestru Restrukturyzacji i Upadłości z wprowadzoną przez uchwaloną ustawę zmianą okresu *vacatio legis* przepisów ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne, przewidujących utworzenie Centralnego Rejestru Restrukturyzacji i Upadłości.

Zmiany w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego zmierzają do określenia właściwej relacji pomiędzy art. 189k Kodeksu postępowania administracyjnego (w zakresie, w jakim dotyczy on ulg w wykonaniu administracyjnych kar pieniężnych, udzielanych jako pomoc publiczna na restrukturyzację) i znowelizowanymi przepisami ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne, dotyczącymi pomocy publicznej.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem regulacji dotyczących zmiany terminu utworzenia Centralnego Rejestru Restrukturyzacji i Upadłości, które wchodzi w życie z dniem 1 lutego 2018 r.

Źródło: www.prezydent.pl

■ 29 stycznia 2018 r. Ustawę budżetową na rok 2018 z dnia 11 stycznia 2018 r.

Informacja w sprawie ustawy budżetowej na rok 2018 z dnia 11 stycznia 2018 r.

Przygotowując założenia makroekonomiczne na potrzeby ustawy budżetowej przyjęto, że wzrost produktu krajowego brutto w 2018 r. wyniesie 3,8%, stopa bezrobocia rejestrowanego na koniec roku stanowić będzie 6,4%, wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych wzrośnie o 2,3%, natomiast średni kurs złotego ukształtuje się na poziomie 4,25 PLN/EUR i 3,99 PLN/USD. Ponadto, szacuje się, że deficyt sektora finansów publicznych w 2018 r. wyniesie 49,1 mld zł, zaś państwowy dług publiczny w ujęciu nominalnym wzrośnie o 61,5 mld zł. Przy takim założeniu, relacja państwowego długu publicznego do PKB wyniesie 51,7%.

W budżecie państwa limit wydatków ustalono na kwotę 397.197.405 tys. zł, a wysokość dochodów prognozowana jest na kwotę 355.705.405 tys. zł. Deficyt budżetu państwa na dzień 31 grudnia 2018 r. ustalono na kwotę nie większą niż 41.492.000 tys. zł. Prognozuje się, że dochody podatkowe budżetu państwa wyniosą 331.672.637 tys. zł, w tym: 166.000.000 tys. zł – z podatku od towarów i usług, 70.000.000 tys. zł – z podatku akcyzowego, 1.913.982 tys. zł – z podatku od gier, 32.400.000 tys. zł – z podatku dochodowego od osób prawnych, 55.500.000 tys. zł – z podatku dochodowego od osób fizycznych, 1.290.000 tys. zł – z podatku od wydobywania niektórych kopalin oraz 4.568.655 tys. zł – z podatku od niektórych instytucji finansowych. W ramach dochodów niepodatkowych przewiduje się następujące wielkości: cło – 3.787.000 tys. zł, dywidendy i wpłaty z zysku – 2.247.987 tys. zł, dochody państwowych jednostek budżetowych i inne dochody niepodatkowe – 13.611.334 tys. zł – oraz wpłaty jednostek samorządu terytorialnego – 2.262.359 tys. zł. W ustawie budżetowej na rok 2018 nie zaplanowano dochodów z tytułu wpłaty z zysku Narodowego Banku Polskiego. Kwota dochodów ze środków Unii Europejskiej i innych źródeł niepodlegających zwrotowi prognozowana jest na 2.124.088 tys. zł.

Limit wydatków przewidziany w ustawie budżetowej na rok 2018 uwzględnia m.in.: finansowanie programu „Rodzina 500+”, obniżenie wieku emerytalnego do 60 lat dla kobiet oraz 65 lat dla mężczyzn, waloryzację świadczeń emerytalno-rentowych, zwiększenie limitu wydatków na obronę narodową, wydatki na infrastrukturę transportu lądowego i kolejowego, w tym Program Budowy Dróg Krajowych na lata 2014-2023 i Krajowy Program Kolejowy do 2023 r., dofinansowanie zadań restrukturyzacyjnych w sektorze górnictwa węgla kamiennego, dofinansowanie do bezpłatnych leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego i wyrobów medycznych dla osób, które ukończyły 75 rok życia, dopłaty do ubezpieczeń upraw rolnych i zwierząt gospodarskich, finansowanie zadań w obszarze mieszkalnictwa, wzrost dotacji na ratownictwo medyczne oraz realizację programu wieloletniego „Senior+”. W budżecie państwa przewidziano rezerwę ogólną wysokości 261.723 tys. zł oraz rezerwy celowe na poziomie 23.690.856 tys. zł. W ramach wydatków budżetu państwa na 2018 r. uwzględniono również wydatki na realizację 38 programów wieloletnich w łącznej kwocie 16.563.539 tys. zł.

Podobnie jak w latach ubiegłych, w ustawie został wyodrębniony budżet środków europejskich. W ustawie budżetowej na rok 2018 wydatki budżetu środków europejskich zostały zaplanowane w wysokości 80.243.000 tys. zł. Kwota ta obejmuje środki zaplanowane w rezerwach celowych przeznaczonych na finansowanie programów z budżetu środków europejskich oraz na finansowanie wynagrodzeń w ramach budżetu środków europejskich, a także środki na wydatki realizowane w ramach: Perspektywy Finansowej Unii Europejskiej 2014-2020, Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko 2007-2013, Wspólnej Polityki Rolnej, Norweskiego Mechanizmu Finansowego 2009-2014 oraz Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego 2009-2014. Dochody budżetu środków europejskich prognozuje się w wysokości 64.782.842 tys. zł, a wysokość deficytu ustalono na kwotę 15.460.158 tys. zł.

Łączną kwotę planowanych przychodów i rozchodów budżetu państwa określono, odpowiednio, na 347.297.785 tys. zł oraz 290.345.627 tys. zł, natomiast saldo przychodów i rozchodów budżetu państwa zostało ustalone w wysokości 56.952.158 tys. zł. Przewiduje się, że w 2018 finansowanie krajowe potrzeb pożyczkowych netto ukształtuje się na poziomie 63.323,3 mln zł, a planowany poziom potrzeb pożyczkowych brutto wyniesie 181.702,2 mln zł.

Źródłem pokrycia potrzeb pożyczkowych budżetu państwa, w tym deficytu budżetu państwa, będą środki pozostające na rachunkach budżetu państwa w dniu 31 grudnia 2017 r., przychody z tytułu skarbowych papierów wartościowych, przychody z prywatyzacji, przychody z tytułu kredytów i pożyczek oraz przychody z innych tytułów. Przyrost zadłużenia na dzień 31 grudnia 2018 r. z tytułu zaciągniętych i spłaconych kredytów lub pożyczek oraz emisji i spłaty skarbowych papierów wartościowych nie może przekroczyć kwoty 110.000.000 tys. zł. Poręczenia i gwarancje mogą być udzielane przez Skarb Państwa do kwoty 200.000.000 tys. zł.

Zadaniowy plan wydatków na lata 2018-2020 został opracowany w oparciu o rozwiązania metodologiczne, które zostały po raz pierwszy zastosowane w skonsolidowanym planie wydatków w układzie zadaniowym na rok 2016, a następnie rozwinięte w planowaniu na rok 2017. W związku z likwidacją Ministerstwa Skarbu Państwa oraz przeniesieniem zadań do innych dysponentów, w klasyfikacji zadaniowej układu wydatków zlikwidowano dotychczasową funkcję 5 Ochrona praw i interesów Skarbu Państwa, jednocześnie poszerzając zakres przedmiotowy oraz nazwę funkcji 4 Zarządzanie finansami państwa i mieniem państwowym.

Ustawa budżetowa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą od dnia 1 stycznia 2018 r.

Źródło: www.prezydent.pl

Zmiana przepisów w zakresie ułatwień podatkowych MŚP

RZECZOSPOLITA POLSKA
MINISTER ROZWOJU I FINANSÓW

Warszawa, dnia 22 grudnia 2017 r.

PT3.056.3.2017

Pan
Andrzej Arendarski
Prezes
Krajowej Izby Gospodarczej

ul. Trębacka 4
00-074 Warszawa

Zawiadomienie o sposobie załatwienia petycji

Odpowiadając na petycję z dnia 7 listopada 2017 r. nr GP/137/17 (data wpływu do Ministerstwa Finansów 10 listopada 2017 r.) w sprawie zmiany przepisów w zakresie momentu powstania obowiązku podatkowego i prawa do odliczenia podatku naliczonego w podatku VAT oraz w zakresie momentu uzyskania przychodu i kosztu w podatkach PIT i CIT, Minister Rozwoju i Finansów wyjaśnia, co następuje.

W powyższej petycji Krajowa Izba Gospodarcza, mając na względzie interes MŚP w aspekcie możliwości ich rozwoju, postuluje zmianę przepisów prawa podatkowego poprzez wprowadzenie zasady, że obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego można dokonać na podstawie deklaracji VAT-7 i VAT-7K, nie wcześniej niż w rozliczeniu za okres, w którym podatnik otrzyma fakturę lub dokument celny oraz dokonana zostanie zapłata za dostarczony towar lub usługę udokumentowaną wpływem na rachunek bankowy. Tym samym powinien zostać nałożony obowiązek odprowadzania podatku należnego również nie wcześniej niż w rozliczeniu za okres, w którym podatnik wystawi fakturę lub dokument celny oraz dokonana zostanie zapłata za dostarczony towar lub usługę z rachunku bankowego. Powyższe powinno zostać rozciągnięte na zasady wyliczania podatku PIT i CIT i uznania przychodu i kosztu uzyskania przychodu z chwilą zapłaty.

I. Podatek od towarów i usług

Odnosząc się do ww. propozycji w zakresie podatku od towarów i usług należy wskazać, że system podatku VAT w Unii Europejskiej podlega harmonizacji, co oznacza, iż państwa członkowskie zobowiązane są do przestrzegania zgodności krajowych przepisów w zakresie podatku VAT z regulacjami wynikającymi z prawa unijnego i w konsekwencji regulacje przyjęte w przepisach ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2017 r., poz. 1221, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o VAT” muszą być zgodne w szczególności z przepisami dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 347 z 11.12.2006, str. 1, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą 2006/112/WE”.

Zgodnie z art. 63 dyrektywy 2006/112/WE zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego ma miejsce, a VAT staje się wymagalny, w momencie dostarczenia towarów lub wykonania usług.

Zmiana przepisów w zakresie ułatwień podatkowych MŚP cd.

Stosownie do art. 66 dyrektywy 2006/112/WE, w drodze odstępstwa, państwa członkowskie mogą postanowić, że VAT staje się wymagalny dla określonych transakcji lub dla określonych kategorii podatników w jednym z następujących terminów:

- a) nie później niż z datą wystawienia faktury;
- b) nie później niż w momencie otrzymania zapłaty;
- c) jeżeli faktura nie została wystawiona lub została wystawiona z opóźnieniem, w określonym terminie nie później niż z upływem terminu wystawienia faktury ustalonego przez państwo członkowskie na mocy art. 222 akapit drugi lub, jeżeli państwo członkowskie nie ustaliło takiego terminu – w określonym terminie od daty zaistnienia zdarzenia powodującego powstanie obowiązku podatkowego.

Jak wynika z przywołanych wyżej przepisów dyrektywa 2006/112/WE upoważnia państwa członkowskie do powiązania momentu powstania obowiązku podatkowego z otrzymaniem zapłaty czy też datą wystawienia faktury, jednak jest to odstępstwo od zasady ogólnej, które może być stosowane tylko do określonych kategorii podatników lub określonych kategorii transakcji, a nie jako powszechna zasada.

W myśl ustawy o VAT, której regulacje znajdują odzwierciedlenie w powołanych przepisach dyrektywy 2006/112/WE, obowiązek podatkowy w tym podatku powstaje, co do zasady, z chwilą dokonania dostawy towarów lub wykonania usługi (art. 19a ust. 1 ustawy o VAT). Przepisy art. 19a ustawy o VAT przewidują również dla dostaw niektórych towarów czy świadczenia niektórych usług szczególny moment powstania obowiązku podatkowego.

Wskazać w tym miejscu należy, że przepisy ustawy o VAT zawierają już rozwiązania umożliwiające podatnikom, po spełnieniu kryteriów określonych w art. 2 pkt 25 ustawy o VAT do uznania ich za tzw. małych podatników, stosowanie kasowego, zamiast memoriałowego, rozliczenia tego podatku.

U małego podatnika rozliczającego się metodą kasową obowiązek podatkowy powstaje:

- 1) z dniem otrzymania całości lub części zapłaty - w przypadku dokonania dostawy towarów lub świadczenia usług na rzecz podatnika, zarejestrowanego jako podatnik VAT czynny,
- 2) z dniem otrzymania całości lub części zapłaty, nie później niż 180 dnia, licząc od dnia wydania towaru lub wykonania usługi - w przypadku dokonania dostawy towarów lub świadczenia usług na rzecz podmiotu innego niż wymieniony w pkt 1.

Zasady stosowania metody kasowej reguluje art. 21 ustawy o VAT. Limit uprawniający do uznania za małego podatnika to wartość sprzedaży wraz z kwotą podatku nieprzekraczająca w poprzednim roku podatkowym równowartości 1,2 mln euro.

Wprowadzenie natomiast postulowanej generalnej regulacji, zgodnie z którą obowiązek podatkowy wiązałby się z otrzymaniem zapłaty nie jest możliwe do zrealizowania, ponieważ byłoby to niezgodne z prawem unijnym.

Odnosząc się natomiast do propozycji wprowadzenia regulacji, zgodnie z którą prawo do odliczenia podatku uzależnione byłoby od zapłacenia za towar lub usługę należy wskazać, że prawo do odliczenia kwoty podatku naliczonego z tytułu nabycia towarów i usług jest podstawowym i fundamentalnym prawem podatnika, wynikającym z konstrukcji podatku od towarów i usług jako podatku od wartości dodanej i nie powinno być ograniczane w sposób nieuzasadniony. W świetle dyrektywy 2006/112/WE prawo do odliczenia podatku przysługuje jeżeli towary i usługi są wykorzystywane na potrzeby opodatkowanych transakcji podatnika (art. 168 dyrektywy). Prawo do odliczenia powstaje w momencie, gdy podatek, który podlega odliczeniu, staje się wymagalny (art. 167 dyrektywy). Dla realizacji tego prawa

Zmiana przepisów w zakresie ułatwień podatkowych MŚP cd.

przez podatnika konieczne jest posiadanie faktury (art. 178 lit. a dyrektywy). Zasady te znajdują odzwierciedlenie w art. 86 ustawy o VAT.

Art. 86 ust. 10 ustawy o VAT stanowi, że prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego powstaje w rozliczeniu za okres, w którym w odniesieniu do nabytych lub importowanych przez podatnika towarów i usług powstał obowiązek podatkowy (stosownie do art. 86 ust. 10e ustawy o VAT prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego w odniesieniu do nabywanych przez małego podatnika towarów i usług, w okresie stosowania przez niego metody kasowej, powstaje nie wcześniej niż w rozliczeniu za okres, w którym podatnik dokonał zapłaty za te towary i usługi). Co do zasady zatem, aby powstało prawo do odliczenia VAT, u wystawcy faktury podatek VAT musi być wymagalny, co oznacza, że powstał obowiązek podatkowy z tytułu czynności podlegających opodatkowaniu tym podatkiem.

Wprowadzenie postulowanej generalnej regulacji, zgodnie z którą obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego można dokonać nie wcześniej niż w rozliczeniu za okres, w którym dokonana zostanie zapłata za dostarczony towar lub usługę udokumentowaną wpływem na rachunek bankowy, jest niemożliwe do zrealizowania, ponieważ byłoby to niezgodne z prawem unijnym.

W kontekście analizowanego zagadnienia należy dodatkowo wskazać, że w przepisach ustawy o VAT funkcjonuje instytucja tzw. ulgi na złe długi, która znajduje zastosowanie w sytuacji, gdy kupujący nie wywiązuje się z obowiązku zapłaty za otrzymane towary lub świadczone usługi. Celem tej ulgi jest zmniejszenie obciążeń podatkowych u podatnika, u którego powstał obowiązek zapłaty podatku z tytułu dostawy towarów lub świadczenia usług, w odniesieniu do których kontrahent nie uregulował należności określonych w umowie lub na fakturze.

Artykuł 89a ust. 1 ustawy o VAT dopuszcza możliwość dokonania przez podatnika podatku od towarów i usług korekty podatku należnego z tytułu dostawy towarów lub świadczenia usług na terytorium kraju w przypadku wierzytelności, których nieściągalność została uprawdopodobniona, a za takie uważa się wierzytelności, które nie zostały uregulowane lub zbyte w jakiegokolwiek formie w ciągu 150 dni od dnia upływu terminu jej płatności określonego w umowie lub na fakturze (art. 89a ust. 1a ustawy o VAT). Szczegółowe zasady korekty podatku od towarów i usług w odniesieniu do nieściągalnych wierzytelności zostały określone w pozostałych przepisach art. 89a i 89b ustawy o VAT.

II. Podatki dochodowe

W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz.U. z 2016 r. poz. 1888, z późn. zm.) oraz w ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 2016 r., poz. 2032, z późn. zm.) obowiązuje memoriałowa zasada ustalania przychodów i kosztów uzyskania przychodów. A zatem w rachunku podatkowym, podatnicy wykazują należne przychody i poniesione koszty uzyskania przychodów.

Zasada memoriałowa obowiązująca w podatkach dochodowych jest ściśle powiązana z zasadą memoriałową wynikającą z przepisów o rachunkowości.

Po stronie kosztów uzyskania przychodów ich memoriałowe rozliczanie umożliwia podatnikom – przy ustalaniu dochodu do opodatkowania, uwzględnianie kosztów uzyskania przychodów, które *de facto* nie zostały jeszcze zapłacone. W przypadku bowiem podatników

Zmiana przepisów w zakresie ułatwień podatkowych MŚP cd.

podatku CIT oraz podatników podatku PIT prowadzących księgi rachunkowe za dzień poniesienia kosztu uzyskania przychodu uważa się dzień, na który ujęto koszt w księgach rachunkowych (zaksięgowano) na podstawie otrzymanej faktury (rachunku), albo dzień, na który ujęto koszt na podstawie innego dowodu w przypadku braku faktury (rachunku), z wyjątkiem sytuacji, gdy dotyczyłoby to ujętych jako koszty rezerw albo biernych rozliczeń międzyokresowych kosztów.

O momencie rozpoznania kosztu uzyskania przychodu nie decyduje zatem dzień zapłaty, lecz dzień na jaki koszt został ujęty w księgach.

Natomiast u podatników prowadzących podatkową księgę przychodów i rozchodów, za dzień poniesienia kosztu uzyskania przychodu uważa się dzień wystawienia faktury (rachunku) lub innego dowodu stanowiącego podstawę do zaksięgowania (ujęcia) kosztu.

Powyższa definicja wyraźnie zatem nawiązuje do koncepcji poniesienia kosztu jako bycia obciążonym kosztem. Również w tym przypadku, poniesienie kosztu nie ma nic wspólnego z dokonaniem wydatku pokrywającego koszt.

Wprowadzenie kasowego rozliczania przychodów i kosztów uzyskania przychodów oznaczałoby powstanie niepożądanego dla podatników konieczności prowadzenia podwójnej ewidencji rachunkowej – jednej dla celów rachunkowych, w której koszty ujmowane są na podstawie zasady memoriałowej, a drugiej dla celów podatkowych. Podatnicy mają bowiem obowiązek prowadzenia ewidencji rachunkowej w taki sposób, aby prawidłowo można było ustalić m.in. należny podatek. Tym samym powodowałoby to dodatkowe obowiązki dla podatników, zwiększone nakłady pracy oraz konieczność ponoszenia dodatkowych kosztów finansowych.

Należy zauważyć, iż zgodnie z proponowanym rozwiązaniem podatnicy wykazywaliby również przychody dopiero w dacie ich faktycznego otrzymania, co mogłoby rodzić negatywne skutki dla budżetu państwa. Kasowe ustalanie przychodów i kosztów uzyskania przychodów mogłoby prowadzić do braku systematycznych wpływów do budżetu państwa z tytułu podatków dochodowych. Na uwadze należy mieć natomiast to, iż Minister Rozwoju i Finansów kreując polityką podatkową państwa musi pogodzić z jednej strony funkcje fiskalne podatków, z drugiej ich aspekt społeczny. W aspekcie fiskalnym najważniejszym zadaniem staje się realizacja zaplanowanych dochodów budżetu państwa.

Zwrócić należy także uwagę, iż przepisy ustaw o podatkach dochodowych zawierają rozwiązania umożliwiające podatnikom (wierzycielom), którzy nie otrzymują w terminie swoich należności, na podatkowe ich rozliczenie, poprzez uznanie jako koszt podatkowy powstałych z tego tytułu nieściągalnych wierzytelności. Zgodnie bowiem z art. 16 ust. 1 pkt 25 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (odpowiednio art. 23 ust. 1 pkt 20 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych), kosztem uzyskania przychodów mogą być wierzytelności odpisane jako nieściągalne, jeżeli uprzednio na podstawie art. 12 ust. 3 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (odpowiednio art. 14 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych) zostały zarachowane jako przychody należne i których nieściągalność została udokumentowana, np. postanowieniem o nieściągalności, uznanym przez wierzyciela jako odpowiadającym stanowi faktycznemu, wydanym przez właściwy organ postępowania egzekucyjnego.

Ponadto podatnicy podatków dochodowych mają prawo zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów odpisy aktualizujące wartość należności (określonych w ustawie o rachunkowości), od tej części należności, która była uprzednio zaliczona do przychodów należnych, a ich nieściągalność została uprawdopodobniona, np. wierzytelność została potwierdzona prawomocnym orzeczeniem sądu i skierowana na drogę postępowania

Zmiana przepisów w zakresie ułatwień podatkowych MŚP cd.

egzekucyjnego, poprzez wszczęcie postępowania upadłościowego z możliwością zawarcia układu w rozumieniu przepisów prawa upadłościowego i naprawczego lub na wniosek dłużnika zostało wszczęte postępowanie ugodowe w rozumieniu przepisów o restrukturyzacji finansowej przedsiębiorstw i banków (art. 16 ust. 1 pkt 26a i ust. 2a ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych i odpowiednio art. 23 ust. 1 pkt 21 i ust. 3 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych).

Z upoważnienia Ministra Rozwoju i Finansów
Dyrektor Departamentu Podatku od Towarów i Usług
w Ministerstwie Finansów

Wojciech Śliż

Dyrektor
Departamentu Podatku od Towarów i Usług
Wojciech Śliż

Informacja o naborze wniosków o dofinansowanie w ramach działania 1.2

MINISTERSTWO ENERGII

Podsekretarz Stanu
Tadeusz Skobel

Warszawa, 04 stycznia 2018

DFE.I.6220.2.2018
IK: 177960

Wg rozdzielnika

Szanowni Państwo,

w związku z ogłoszeniem w dniu 29 grudnia 2017 r., naboru wniosków o dofinansowanie w ramach działania 1.2 *Promowanie efektywności energetycznej i korzystania z odnawialnych źródeł energii w przedsiębiorstwach* Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko 2014-2020, pragnę zachęcić Państwa do rozważenia aplikowania o środki unijne w niniejszym konkursie.

Wsparcie w przedmiotowym działaniu skierowane zostało do dużych przedsiębiorstw, w zakresie zastosowania rozwiązań przyczyniających się do optymalizacji gospodarowania energią oraz zwiększenia efektywności energetycznej, w tym wykorzystania odnawialnych źródeł energii. W szczególności, następujące rodzaje inwestycji mogą zostać objęte dofinansowaniem:

- 1) przebudowa linii produkcyjnych na bardziej efektywne energetycznie;
- 2) głęboka, kompleksowa modernizacja energetycznej budynków;
- 3) budowa/przebudowa lokalnych źródeł ciepła (w tym wymiany źródła na instalację OZE);
- 4) zastosowanie technologii odzysku energii.

W tym miejscu należy podkreślić, że zakres przedsięwzięcia musi wynikać z przeprowadzonego audytu energetycznego.

Formą wsparcia w przedmiotowym konkursie jest pomoc zwrotna polegająca na elastycznym połączeniu finansowania zwrotnego (pożyczka) oraz bezzwrotnego (premia inwestycyjna), w zależności od oczekiwanych efektów środowiskowych projektu. Elementem

Unia Europejska
Europejskie Fundusze
Strukturalne i Inwestycyjne

Informacja o naborze wniosków o dofinansowanie w ramach działania 1.2 cd.

pomocy zwrotnej może być premia inwestycyjna polegająca na częściowym umorzeniu udzielonej pomocy.

Oprocentowanie pożyczki udzielonej w ramach naboru wynosi 0,00%, co może być niezwykle korzystnym dla wnioskodawców elementem finansowania inwestycji. Ponadto, założono 12 miesięczną karencję w spłacie pożyczki, od dnia zakończenia projektu oraz 15 letni okres spłaty kapitału. Informacje o zasadach wsparcia konkursu przekazuję w załączeniu.

Jednocześnie, pragnę zwrócić Państwa uwagę na fakt, że z możliwości ubiegania się o dofinansowanie wyłączone są instalacje, które zostały zgłoszone do unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS).

Nabór będzie prowadzony przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w terminie od 31 stycznia do 30 marca 2018 r. Szczegóły dotyczące warunków konkursu dostępne są pod poniższym adresem internetowym: <http://www.pois.gov.pl/nabory/12-promowanie-efektywnosci-energetycznej-i-korzystania-z-odnawialnych-zrodel-energii-w-przedsiębiorstwach-konkurs-iii/>

W przypadku szczegółowych pytań dotyczących warunków wsparcia pragnę Państwa zachęcić do udziału w **spotkaniu informacyjnym**, które odbędzie się **31 stycznia br.**, w **siedzibie Ministerstwa Energii** (ul. Krucza/36 Wspólna 6, sala kolumnowa) Proszę o zgłoszenia imiennej listy uczestników spotkaniu do dnia 22 stycznia br., na adres poczty elektronicznej: lucja.sromecka@me.gov.pl.

Z poważaniem,

Tadeusz Skobel
podsekretarz stanu

dokument podpisany elektronicznie
177960.490427.359666

Informacja o naborze wniosków o dofinansowanie w ramach działania 1.2 cd.

Załącznik nr 1 Zasady ubiegania się o dofinansowanie w ramach naboru

Działanie 1.2 **Promowanie efektywności energetycznej i korzystania z odnawialnych źródeł energii w przedsiębiorstwach**

Wnioskodawcy: **duże przedsiębiorstwa**

Typy inwestycji: **wynikające z przeprowadzonego audytu energetycznego**

- przebudowa linii produkcyjnych na bardziej efektywne energetycznie;
- głęboka, kompleksowa modernizacja energetyczna budynków w przedsiębiorstwach;
- zastosowanie technologii efektywnych energetycznie w przedsiębiorstwach, poprzez przebudowę lub wymianę na energooszczędne urządzeń i instalacji technologicznych, oświetlenia, oraz ciągów transportowych linii produkcyjnych;
- budowa lub przebudowa lokalnych źródeł ciepła (w tym wymiana źródła na instalację OZE);
- zastosowanie technologii odzysku energii wraz z systemem wykorzystania energii ciepła odpadowego w ramach przedsiębiorstwa

Forma wsparcia: **pomoc zwrotna**

Wysokość wsparcia ze środków UE w formie pomocy zwrotnej (dofinansowanie) dla projektu przyjmuje stałą wartość determinowaną przez poziom oszczędności energii finalnej.

Okres finansowania:	15 lat
Oprocentowanie:	0%
Karencja:	12 miesięcy od daty zakończenia inwestycji
Wymóg kalkulacji luki finansowej	brak wymogu w przypadku projektów rentownych, gdzie ma miejsce 100% zwrotu kapitału

Elementem pomocy zwrotnej może być **premia inwestycyjna**:

- udzielana jest w formie częściowego umorzenia udzielonej pomocy zwrotnej;
- umorzeniu podlega spłata ostatnich rat kapitałowych pomocy zwrotnej;
- wysokość premii inwestycyjnej uzależniona jest od wielkości oszczędności energii finalnej uzyskanej w wyniku realizacji inwestycji zgodnie z poniższym schematem:

Oszczędność energii finalnej ¹	Wysokość wsparcia ze środków UE w formie pomocy zwrotnej (P) w trakcie realizacji projektu jako % kosztów kwalifikowalnych	Wysokość wsparcia ze środków UE w formie pomocy zwrotnej po potwierdzeniu wysokości oszczędności energii finalnej jako % kosztów kwalifikowalnych	
		Premia inwestycyjna (PI)	Pomoc zwrotna (P) podlegająca spłacie
<7%	75%	5%	70%
7%-15%		10%	65%
>15%		15%	60%

¹ Uzyskana oszczędność energii finalnej potwierdzona audytem ex-post wykonanym po zakończeniu realizacji inwestycji (i dołączonym do wniosku końcowego o płatność).

Konieczność podjęcia inicjatywy ustawodawczej w celu poprawienia art. 116 ust. 2 ustawy OZE

IGCP/23/2018

Warszawa, dnia 29 stycznia 2018 r.

**Szanowny Pan
Krzysztof Tchórzewski
Minister Energii**

Szanowny Panie Ministrze,

Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie, mając na uwadze istotne wątpliwości i zastrzeżenia zgłaszane przez członków Izby, dotyczące stosowania przepisów art. 116 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. 2017, poz. 1148) (dalej „ustawa OZE”) oraz rozporządzenia Ministra Energii z dnia 18 maja 2017 r. w sprawie szczegółowego zakresu obowiązku i warunków technicznych zakupu ciepła z odnawialnych źródeł energii oraz warunków przyłączenia instalacji do sieci (Dz. U. z 2017 r., poz. 1084) (dalej „rozporządzenie OZE”), uprzejmie zwraca się z prośbą o wyjaśnienia i ewentualnie o podjęcie stosownych działań legislacyjnych w celu skorygowania dostrzeżonych uchybień.

Skuteczne zapewnienie realizacji obowiązku przyłączenia i zakupu ciepła ze źródeł OZE, do czego stworzone zostały wskazane regulacje, wymaga odpowiedniego ukształtowania warunków prowadzonej działalności przez uczestników rynku ciepła stosownie do wymogów prawa, w tym dostosowania umów na dostarczanie ciepła, prawidłowe opracowanie programów pracy sieci ciepłowniczych, odpowiednie określenie standardów świadczonych usług itp. W naszej ocenie realizacja tego celu jest w obecnym stanie prawnym mocno wątpliwa.

Bazą do takiej opinii jest świadomość, że w polskim systemie prawnym i organizacyjnym, dotyczącym zaopatrzenia w ciepło, nie został do tej pory nakreślony jasny i zrozumiały dla wszystkich model rynku ciepła, co rodzi szereg wątpliwości co do wykonalności przepisów, o których wspomnieliśmy powyżej.

Zgodnie z regulacjami prawnymi UE dotyczącymi rynków energii na rynkach ciepła nie istnieje obowiązek rozdzielenia działalności polegającej na wytwarzaniu, sprzedaży i obrocie ciepłem od działalności dystrybucyjnej i przesyłowej (unbundling). Trochę inaczej jest w Polsce, gdzie prawne rozdzielenie poszczególnych działalności zostało zdefiniowane w ustawie Prawo energetyczne. Jednak w praktyce gospodarczej generalnie mamy do czynienia z modelem, w którym na danym lokalnym rynku ciepła działa tzw. „przedsiębiorstwo ciepłownicze”

Konieczność podjęcia inicjatywy ustawodawczej w celu poprawienia art. 116 ust. 2 ustawy OZE cd.

(zdefiniowane w rozporządzeniu „systemowym”¹ i „taryfowym”² dla ciepła), łączące działalność polegającą na wytwarzaniu i zakupie oraz sprzedaży ciepła z działalnością polegającą na jego przesyłaniu lub dystrybucji. W praktyce regulacyjnej ten sposób działalności mieszany jest z modelem, w którym na danym rynku działa jeden lub więcej wytwórców, od których ciepło kupuje dystrybutor ciepła (w rozumieniu przepisów rozporządzenia systemowego), a następnie dystrybutor ten dostarcza to ciepło odbiorcom końcowym. Obok tych dwóch podstawowych schematów, mogą istnieć jeszcze dodatkowe poboczne modele, np. taki, w którym wytwórca – co do zasady – sprzedaje ciepło do dystrybutora, ale ma również portfel własnych odbiorców, którym sprzedaje ciepło bezpośrednio, zlecając usługi z zakresu dystrybucji lub przesyłania dystrybutorowi.

Brak prawidłowego ustalenia mechanizmów obecnego rynku ciepła systemowego powoduje liczne problemy regulacyjne, które nowe regulacje w znaczący sposób pogłębiają.

W tym kontekście pojawiają się następujące pytania i wątpliwości:

- A) Czy do zakupu ciepła (art. 116 ust. 1) zobowiązany jest wytwórca działający w obszarze danej sieci ciepłowniczej, który sprzedaje ciepło do przedsiębiorstwa ciepłowniczego (w naszej praktyce „dystrybutora”), a jednocześnie, równolegle, sam ma zawarte bezpośrednie umowy sprzedaży ciepła z odbiorcami i nie świadczy usług przesyłania lub dystrybucji ciepła?

W ocenie Izby, obowiązek zakupu ciepła może być zrealizowany jedynie przez taki podmiot, który dostarcza ciepło odbiorcom końcowym. W obecnym stanie prawnym sprzedażą ciepła może zajmować się przedsiębiorstwo ciepłownicze i przedsiębiorstwo obrotu. W praktyce dochodzi do tego wytwórcy ciepła, który aby mogło dojść do realizacji usług zaopatrzenia w ciepło musi swoje ciepło dostarczyć do sieci ciepłowniczej, sprzedając je właściwemu podmiotowi. Ważne więc jest, w jaki sposób ów wytwórca ten obowiązek ma wykonać i w stosunku do jakiej części ciepła.

Nie budzi wątpliwości fakt, że najłatwiej jest zrealizować to takiemu wytwórcy, który działa jako przedsiębiorstwo ciepłownicze w rozumieniu rozporządzenia systemowego i taryfowego (integrujące działalność polegającą na wytwarzaniu ciepła z jego dystrybucją lub przesyłem oraz sprzedażą ciepła zakupionego od innych wytwórców). W naszej praktyce regulacyjnej za zobowiązanego uznaje się tzw. „dystrybutora” ciepła w przypadku, gdy jednocześnie zajmuje się odsprzedażą (obrotem) ciepła.

W przypadku uznania, że obowiązek zakupu spoczywa na wytwórcach sprzedających ciepło z wykorzystaniem zasady TPA (przypadki marginalne), to może dojść do sytuacji, w której dotychczasowa oferta, w związku z wykonywaniem tego obowiązku stanie się nieatrakcyjna tak dalece, że dojdzie do utraty klientów i podmiot zostanie wyeliminowany z rynku ciepła – co w efekcie doprowadzi do nieskuteczności realizacji obowiązku zakupu i kłopotów dla inwestora w źródła OZE.

¹ rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 15 stycznia 2007 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemów ciepłowniczych (Dz. U. 2007, nr 16, poz. 92).

² rozporządzenie z dnia 22 września 2017 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło (Dz. U. 2017, poz. 1988).

Konieczność podjęcia inicjatywy ustawodawczej w celu poprawienia art. 116 ust. 2 ustawy OZE cd.

Generalnie, w naszej ocenie przenoszenie mechanizmów z rynku energii elektrycznej na rynek ciepła nie powinno mieć miejsca z powodu diametralnie odmiennej konstrukcji tego rynku, relacji na nim, np. w zakresie braku tzw. „unbundlingu” i lokalnego charakteru rynków ciepłowniczych.

Prosimy o potwierdzenie przedstawionego rozumienia podmiotów zobowiązanych do zakupu ciepła z OZE, o których mowa w art. 116 ust. 1 ustawy OZE.

- B) Jak należy potraktować przypadek, gdy wytwórca albo przedsiębiorstwo ciepłownicze zobowiązane do zakupu ciepła z OZE posiada własne źródło OZE – czy realizacja obowiązku zakupu może prowadzić do ograniczenia sprzedaży lub wyłączenia własnego źródła OZE podmiotu zobowiązanego do zakupu?

W ocenie Izby, źródło OZE podmiotu zobowiązanego oraz źródło OZE podmiotu trzeciego powinny być traktowane co najmniej równoprawnie. Jedno źródło OZE nie może eliminować innego źródła OZE, bowiem byłoby to sprzeczne z celem wprowadzenia obowiązku zakupu ciepła z OZE, o którym mowa w art. 116 ust. 1 ustawy OZE a także ekonomicznie absurdalne.

- C) Jak należy potraktować przypadek, gdy kilku wytwórców ciepła z OZE oferuje sprzedaż ciepła do danej sieci ciepłowniczej, a zaoferowana przez nich moc cieplna przekracza zapotrzebowanie odbiorców tej sieci?

W obowiązującym rozporządzeniu OZE zabrakło nawet zasady tzw. „proporcjonalności”, która wcześniej zapisana była w art. 116 ust. 9 starej ustawy OZE, zgodnie z którą w przypadku gdy więcej niż jedno przedsiębiorstwo energetyczne wytwarza ciepło w instalacjach OZE, a oferowana przez te przedsiębiorstwa łączna ilość ciepła z tych instalacji jest większa niż zapotrzebowanie na ciepło odbiorców końcowych przedsiębiorstwa zobowiązanego, przedsiębiorstwo to dokonuje zakupu oferowanego ciepła od wszystkich przedsiębiorstw wytwarzających to ciepło w ilości proporcjonalnej do udziału mocy oferowanej z każdej z tych instalacji w łącznej oferowanej mocy tych instalacji.

- D) Czy istnieje możliwość odmowy przyłączenia źródła OZE do sieci ciepłowniczej w przypadku, gdy z analizy wynika, że zakup ciepła z tego źródła spowoduje znaczny wzrost cen ciepła dla odbiorców końcowych wskutek konieczności pokrycia kosztów utrzymania innych jednostek wytwórczych niezbędnych w okresie szczytowego zapotrzebowania (§ 17 pkt 1b oraz § 17 pkt 3 lit. c rozporządzenia taryfowego)?

Obowiązek zakupu ciepła dotyczy ciepła, które jest oferowane po cenie nie wyższej od średniej ceny ciepła z innych źródeł zasilających sieć, powiększonej o wskaźnik inflacji (§ 3 rozporządzenia OZE). Z pewnością przepis ten służy ochronie interesów odbiorców, jednakże chroni te interesy w sposób niewystarczający. Zakup ciepła z porównywalnego cenowo źródła OZE wcale nie musi oznaczać obniżenia kosztów dla odbiorców, a może oznaczać ich zwiększenie.

Konieczność podjęcia inicjatywy ustawodawczej w celu poprawienia art. 116 ust. 2 ustawy OZE cd.

Nie można pominąć wpływu obowiązku realizacji obowiązku zakupu ciepła na ceny ciepła stosowane w rozliczeniach z odbiorcami końcowymi. W ocenie Izby, przesłanka istnienia warunków ekonomicznych przyłączenia źródła OZE (art. 7 Prawa energetycznego³, §5 ust. 2 rozporządzenia OZE) powinna obejmować też ocenę wpływu realizacji obowiązku zakupu ze źródła ubiegającego się o przyłączenie na ceny ciepła dla odbiorców końcowych w danym systemie ciepłowniczym – jest to jedyny moment, w którym można ocenić i zagwarantować ochronę interesów odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen i stawek opłat, wynikających z realizacji obowiązku przyłączenia i powiązanego z nim zakupu ciepła z przyłączonego źródła OZE. Na etapie realizacji obowiązku zakupu (po przyłączeniu) przedsiębiorstwo nie posiada prawnych narzędzi do weryfikacji wpływu realizacji obowiązku zakupu na wzrost opłat za dostarczanie ciepła ponoszonych przez odbiorców końcowych.

Stąd też stoimy na stanowisku, że podmiot zobowiązany do przyłączenia powinien mieć prawo odmowy przyłączenia źródła OZE do sieci ciepłowniczej z powodu braku warunków ekonomicznych przyłączenia w przypadku, gdy z analizy wpływu przyłączenia na ceny ciepła w danej sieci ciepłowniczej wynika, że zakup ciepła z tego źródła spowoduje znaczny wzrost cen ciepła dla odbiorców końcowych.

Ponadto, mając na uwadze, że na etapie przyłączania nie zawsze można precyzyjnie ocenić wpływ realizacji obowiązku zakupu z przyłączanego źródła na wzrost cen ciepła dla odbiorców końcowych, musi istnieć możliwość ochrony interesów odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen i stawek opłat również na etapie zakupu ciepła. Wobec tego postulujemy, aby bezwzględnie przywrócić przepis, istniejący w dawnym stanie prawnym (dawne brzmienie art. 116 ust. 3 pkt 3), zgodnie z którym obowiązek zakupu powstaje tylko w przypadku, gdy koszty zakupu tego ciepła nie spowodują wzrostu cen ciepła lub stawek opłat za ciepło dostarczone odbiorcom końcowym w danym roku o więcej niż wartość wskaźnika inflacji w poprzednim roku kalendarzowym.

- E) Na jaki moment powinno oceniać się obowiązek zakupu – w kontekście badania, czy ciepło jest oferowane po cenie nie wyższej od średniej ceny ciepła z innych źródeł zasilających sieć, powiększonej o wskaźnik inflacji – czy w chwili zawierania umowy ze źródłem OZE (bez względu na jej długość), czy cyklicznie, przy okazji każdej zmiany taryfy dla ciepła którejkolwiek z wytwórców zasilających daną sieć?
- F) Czy istnieje obowiązek zakupu ciepła z OZE w okresie rozruchu technologicznego?

Art. 42 ust. 5 ustawy o OZE nakłada na sprzedawcę zobowiązanego obowiązek zakupu energii elektrycznej wytworzonej w okresie rozruchu technologicznego instalacji OZE. Przed 1 stycznia 2016 r. kwestia ta nie była uregulowana, a zakup energii elektrycznej wytworzonej w okresie rozruchu technologicznego stanowił jedynie swoistą praktykę, akceptowaną milcząco przez rynek i (jak się zdaje) regulatora rynku.

³ ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 roku Prawo energetyczne (Dz. U. z 2017, poz. 220 z późn. zm.).

Konieczność podjęcia inicjatywy ustawodawczej w celu poprawienia art. 116 ust. 2 ustawy OZE cd.

W odniesieniu do ciepła brak jest tego rodzaju regulacji. Wobec powyższego rozumiemy, że odnosząc się do obowiązku zakupu ciepła stwierdzić należy, że prawny obowiązek zakupu ciepła z OZE w okresie rozruchu technologicznego nie występuje.

- G) Jak należy rozumieć postanowienia § 4 rozporządzenia OZE, zgodnie z którym obowiązek zakupu ciepła jest wykonywany przy zapewnieniu minimalizacji ilości strat ciepła w przyłączeniowej sieci ciepłowniczej? Co Minister Energii miał na myśli wprowadzając ten przepis? Czy chodzi tu o stosowanie odpowiednich technologii przesyłu i dystrybucji ciepła (np. rurociągi o powiększonej izolacyjności) czy o zbadanie warunków technicznych przesyłania i dystrybucji ciepła z takiego źródła OZE i ich wpływ na pracę sieci ciepłowniczych?
- H) W przypadku podmiotów zobowiązanych do zakupu ciepła z OZE będących jednocześnie „wytwórcami”, którzy stosują uproszczony sposób kalkulacji cen i stawek opłat, o której mowa w § 13 rozporządzenia taryfowego, granicą wzrostu cen ciepła są tzw. ceny referencyjne publikowane przez Prezesa URE. Cena ciepła danego wytwórcy ma możliwość wzrostu do momentu, kiedy nie przekroczy odpowiedniej ceny referencyjnej publikowanej przez Prezesa URE. W momencie, gdy w związku z realizacją obowiązku zakupu, dla potrzeb utrzymania przychodów na tym samym poziomie (i pokrycia kosztów uzasadnionych) będzie konieczne podniesienie przez danego wytwórcę ceny powyżej poziomu ceny referencyjnej – może pojawić się problem braku możliwości pokrycia kosztów uzasadnionych. Wówczas realizacja obowiązku zakupu ciepła z OZE może spowodować straty finansowe dla tych przedsiębiorstw.

W tym kontekście istotna jest możliwość zmiany metody kalkulacji taryfy z uproszczonej na kosztową. Z rozporządzenia taryfowego nie wynika zakaz takiej zmiany. Jednak Prezes URE stoi na stanowisku, że nie istnieje taka możliwość.

Jeśli wytwórca nie mógłby uwzględnić kosztów zakupu ciepła z OZE w taryfie, w tym również zmienić metody kalkulacji taryfy i tym samym ochronić się przed sytuacją, że jego koszty uzasadnione nie zostaną w pełni pokryte, to stwarzałoby to zagrożenie dla działalności takiego wytwórcy, a tym samym jego długoterminowej zdolności do zaopatrywania sieci w ciepło. Dlatego uważamy, że w uzasadnionych przypadkach powinna istnieć możliwość zmiany metody kalkulacji taryfy z uproszczonej na kosztową.

- I) W przypadku konieczności wypowiedzenia długoterminowej umowy sprzedaży ciepła w stosunku do dotychczasowego dostawcy ciepła z powodu realizacji obowiązku zakupu, mogą powstać roszczenia odszkodowawcze po stronie dotychczasowego kontrahenta. Czy wypłaty odszkodowań z tego tytułu można zaliczyć do kosztów realizacji obowiązku zakupu ciepła, o których mowa w § 8 rozporządzenia OZE?

W naszej ocenie powinny one bezwzględnie zostać uwzględnione w taryfie podmiotu zobowiązanego.

Konieczność podjęcia inicjatywy ustawodawczej w celu poprawienia art. 116 ust. 2 ustawy OZE cd.

- J) Jak rozkłada się obowiązek zakupu, jeżeli w danej sieci ciepłowniczej działa więcej niż jeden podmiot zobowiązany.

Wobec braku regulacji w tym zakresie, wytwórca ciepła z OZE może zwrócić się z żądaniem zakupu ciepła do wybranego podmiotu zobowiązanego, działającego w obszarze danej sieci, co może doprowadzić do sytuacji, w której tylko jeden z dwóch lub więcej takich podmiotów ponosi obciążenia związane z realizacją obowiązku zakupu. Granicę obowiązku ilościowo stanowi zapotrzebowanie odbiorców końcowych danego podmiotu zobowiązanego. Jednak z drugiej strony w § 8 rozporządzenie OZE przewiduje, że koszty realizacji obowiązku zakupu ciepła z instalacji uwzględnia się w kalkulacji cen lub stawek opłat za ciepło dostarczone odbiorcom końcowym lub stawek opłat za usługi przesyłowe ustalanych w taryfach przedsiębiorstw energetycznych realizujących ten obowiązek, przyjmując, że każda jednostka ciepła sprzedawanego przez dane przedsiębiorstwo energetyczne wszystkim odbiorcom końcowym przyłączonym do sieci ciepłowniczej jest w tej samej wysokości obciążona tymi kosztami. Brzmienie tego przepisu wskazuje na to, że wszyscy odbiorcy w danej sieci ciepłowniczej powinni zostać równomiernie obciążeni kosztami zakupu ciepła z OZE do danej sieci. Jednakże byłoby to możliwe tylko w przypadku, gdy istniał jeden podmiot zobowiązany lub obowiązek ten byłby podzielony odpowiednio między podmiotami tak, aby każdy z nich jednakowo obciążał swoich odbiorców kosztami zakupu ciepła z OZE, odzwierciedlonych w taryfie tego dystrybutora.

Brak rozwiązania prawnego dla takich przypadków powoduje istnienie logicznej sprzeczności w przepisach. W naszej ocenie należy stosować zasadę obowiązującą w dawnym brzmieniu art. 116 ustawy OZE, zgodnie z którą w przypadku gdy ciepło wytworzone w instalacjach OZE jest dostarczane do więcej niż jednego przedsiębiorstwa energetycznego zobowiązanego, każde z tych przedsiębiorstw dokonuje zakupu oferowanego ciepła w ilości proporcjonalnej do udziału mocy zamówionej przez odbiorców końcowych tego przedsiębiorstwa przyłączonych do tej sieci ciepłowniczej w łącznej mocy zamówionej przez odbiorców końcowych wszystkich tych przedsiębiorstw, z uwzględnieniem charakterystyki odbioru ciepła z tej sieci oraz możliwości przesyłania ciepła wytworzonego w tych instalacjach.

- K) Czy istnieje obowiązek zakupu ciepła z OZE w przypadku, gdy dany system osiągnie status efektywnego energetycznie systemu ciepłowniczego po przyłączeniu danego źródła OZE do sieci ciepłowniczej lub w trakcie realizacji obowiązku zakupu?

Stoimy na stanowisku, iż istnienie obowiązku zakupu z uwagi na przesłankę występowania efektywnego energetycznie systemu ciepłowniczego powinno być oceniane w chwili otrzymania oferty zakupu, a górną granicą obowiązku zakupu (obowiązku w ogóle lub ilości, jaką należy obowiązkowo zakupić) powinno być osiągnięcie przez dany system ciepłowniczy statusu efektywnego energetycznie systemu ciepłowniczego. Taka wykładnia jest spójna z treścią art. 24 ust. 5 Projektu zmiany Dyrektywy OZE (*Proposal for a Directive of the European Parliament and of the Council on the promotion of the use of energy from the renewable resources (recast)*), stanowiącej element Pakietu zimowego, który przewiduje, że można odmówić dostępu do sieci z uwagi na brak zdolności systemu do przyjęcia ciepła z powodu istnienia

Konieczność podjęcia inicjatywy ustawodawczej w celu poprawienia art. 116 ust. 2 ustawy OZE cd.

dostawców ciepła lub chłodu odpadowego, ciepła lub chłodu z OZE lub ciepła lub chłodu z wysokosprawnej kogeneracji.

Efektywność energetyczna jest jednym z priorytetów polityki UE, wspieranych przez prawo unijne, w tym przez Pakiet Zimowy. Dokonanie inwestycji w poprawę efektywności energetycznej powinno zatem podlegać ochronie i umożliwiać zagwarantowanie określonego, standardowo zakładanego okresu zwrotu z inwestycji. Opłacalność ekonomiczna inwestycji w poprawę efektywności energetycznej powinna podlegać ochronie również w przypadku realizacji zakupu ciepła ze źródeł OZE.

Ponadto, niewykorzystywanie nowych lub zmodernizowanych dzięki środkom z pomocy publicznej (np. w ramach przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej) istniejących w systemie ciepłowniczym urządzeń z powodu ich wykluczenia poprzez obowiązek zakupu ciepła z nowych instalacji OZE może spowodować niezrealizowanie celów tej pomocy a przez to nawet obowiązek jej zwrotu. Takie działanie byłoby całkowicie nieracjonalne.

Mając na uwadze jednoznaczność prawa pragniemy ponownie zwrócić uwagę na konieczność jak najszybszego podjęcia inicjatywy ustawodawczej w celu poprawienia art. 116 ust. 2 ustawy OZE, który w sposób niewłaściwy określa podmioty zobowiązane do realizacji obowiązku przyłączenia (czy też wyrażenia zgody na przyłączenie), bowiem wiąże ten obowiązek z działalnością polegającą na sprzedaży czy obrocie ciepłem. Skutkuje to pomieszczeniem kompetencji i częściową niewykonalnością przepisu, gdyż przedsiębiorstwo zajmujące się w obszarze danej sieci ciepłowniczej obrotem ciepłem lub wytwarzaniem ciepła i jego sprzedażą odbiorcom końcowym może w wielu przypadkach nie być przedsiębiorstwem odpowiedzialnym za eksploatację i sterowanie pracą sieci ciepłowniczej – jak więc mogłoby zrealizować obowiązek przyłączenia?

Obowiązek przyłączenia, zgodnie z art. 7 Prawa energetycznego, dotyczy przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii. Podobnie, w Dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE, w kontekście obowiązku przyłączenia instalacji OZE mowa jest o operatorach sieci przesyłowych i dystrybucyjnych.

Wyjaśnienia dotyczące tego przepisu, przedstawione przez Ministerstwo Energii w Raporcie z przeprowadzonych konsultacji publicznych⁴, zgodnie z którymi art. 116 ust. 2 mówi jedynie, że przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązane do wyrażenia zgody na przyłączenie instalacji OZE, co nie jest tożsame z określeniem podmiotów zobowiązanych do dokonania przyłączenia, wydaje się mało przekonujące. Z przedstawionego tam toku rozumowania wynikałoby, że kto inny byłby zobowiązany, a dodatkowo kto inny miałby obowiązek zgodzenia się na przyłączenie – wydaje się, że trudno uzasadnić, aby takie było zamierzenie ustawodawcy.

⁴ <https://legislacja.rcl.gov.pl/docs//567/12291702/12387695/dokument277859.pdf>, str. 21.

Konieczność podjęcia inicjatywy ustawodawczej w celu poprawienia art. 116 ust. 2 ustawy OZE cd.

Nie ulega wątpliwości, że art. 116 ust. 2 ustawy OZE powinien zostać być poprawiony w zakresie określenia podmiotów zobowiązanych do przyłączenia instalacji OZE, co zresztą samo przyznało Ministerstwo Energii w powołanym wyżej Raporcie.

W świetle przedstawionych problemów prosimy o jak najszybsze podjęcie działań, również na polu legislacyjnym, aby było możliwe bezkonfliktowe i efektywne zrealizowanie celów postawionych w znowelizowanym systemie prawnym dotyczącym rozwoju wykorzystania ciepła z OZE w ciepłownictwie. Tempo prac determinowane jest przez dochodzące do nas informacje o już powstałych sytuacjach spornych i wątpliwościach co do stosowania wymienionych przepisów przez podmioty działające na rynku ciepła. Wyjaśnienie wątpliwości lub wprowadzenie stosownych zmian do ustawy OZE, czy też rozporządzenia OZE pozwoli uniknąć długotrwałych i kosztownych sporów oraz zachwiania bezpieczeństwa dostarczania ciepła w niektórych lokalnych systemach ciepłowniczych.

Z poważaniem

Jacek Szymczak
Prezes Zarządu

Bogusław Reguński
Wiceprezes Zarządu

Efektywność energetyczna – duże przedsiębiorstwa

■ W związku z ogłoszeniem w dniu 29 grudnia 2017 r., naboru wniosków dofinansowanie w ramach działania 1.2 Promowanie efektywności energetycznej korzystania z odnawialnych źródeł energii w przedsiębiorstwach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko 2014-2020, podsekretarz stanu w MŚ zachęca do rozważenia aplikowania o środki unijne w tym konkursie. Pismo MŚ wraz z załącznikiem zawierającym Zasady ubiegania się o dofinansowanie w ramach naboru zamieściliśmy w Dziale KORESPONDENCJA.

Stopa wolna od ryzyka w I kwartale 2018 r.

■ Dla potrzeb określania wskaźnika kosztu zaangażowanego kapitału przyjmowanego do kalkulacji taryf infrastrukturalnych przedsiębiorstw sektora gazowego, ciepłowniczego oraz operatorów systemów elektroenergetycznych, przedkładanych do zatwierdzenia w I kwartale 2018 r., stopa wolna od ryzyka wynosi 3,308%.

Dla porównania, w IV kwartale 2017 r. stopa ta wynosiła 3,256%.

Więcej szczegółów zawiera *Informacja Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki nr 1/2018*.

Źródło: URE

Zmiany taryf dla energii elektrycznej w związku z nowym rozporządzeniem taryfowym ministra energii

■ W połowie grudnia Prezes URE zatwierdził taryfy dla energii elektrycznej dla pięciu największych dystrybutorów energii elektrycznej na 2018 r.

W związku z nowym rozporządzeniem ministra energii z 29 grudnia 2017 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie energią elektryczną (Dz. U. z 2017 r. poz. 2500), czterech największych operatorów systemów dystrybucyjnych wystąpiło 29 grudnia 2017 r. do Prezesa URE o zmianę taryfy. Dotychczas innogy Stoen Operator nie wystąpiło ze stosownym wnioskiem do Prezesa URE.

Zmiany taryf polegają na utworzeniu odrębnej dodatkowej grupy taryfowej dla odbiorców zużywających energię elektryczną na potrzeby gospodarstw domowych, w celu stymulowania tych odbiorców do zużycia większej ilości energii elektrycznej w godzinach od 22.00 do 6.00. W porze nocnej będzie miała zastosowanie obniżona stawka opłaty zmiennej, jednakże w odniesieniu do ilości energii elektrycznej przewyższającej

ilość energii elektrycznej zużytej w analogicznym okresie rozliczeniowym poprzedzającego roku. Zmiany te będą widoczne w „części dystrybucyjnej” rachunków za energię elektryczną.

Po wielu latach starań Prezesa URE w nowym rozporządzeniu został uwzględniony zapis bardzo istotny z punktu widzenia Konsumenta. Sprawa dotyczy wypłacania bonifikat przez przedsiębiorstwa energetyczne za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców oraz parametrów jakościowych energii elektrycznej w uzasadnionych przypadkach. Dotychczas przedsiębiorstwo wypłacało (przysługujące na podstawie taryfy lub umowy) bonifikaty, na wniosek Klienta. Natomiast od następnego roku czyli od 1 stycznia 2019 r. na mocy prawa to przedsiębiorstwo energetyczne (w ciągu 30 dni od dnia, w którym nastąpiło niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców lub parametrów jakościowych energii elektrycznej) wypłaci odbiorcy bonifikatę, bez konieczności składania wniosku przez Klienta i ubiegania się o przysługujące im prawa. Jednocześnie, w zakresie bonifikat za niedostarczenie odbiorcy energii, można będzie się o tym przekonać na podstawie otrzymanej faktury, ponieważ przedsiębiorstwo energetyczne będzie miało obowiązek zamieszczenia na fakturze wielkości przerw w dostawach podlegających bonifikacie. Jednak należy pamiętać, że przez 2018 r. obowiązują jeszcze ‘stare’ zasady, obligujące odbiorcę do złożenia wniosku w celu wypłaty należnej im bonifikaty w przypadkach niedotrzymania standardów jakościowych obsługi odbiorców czy parametrów jakościowych energii elektrycznej.

W praktyce dotychczas niewielu odbiorców w gospodarstwach domowych ubiegało się, poprzez złożenie odpowiedniego wniosku, o przysługujące im bonifikaty.

Zmiany taryf dla 4 OSDp zostały zatwierdzone przez Prezesa URE 3 stycznia 2018 r. Decyzje taryfowe zostały opublikowane w Biuletynie Branżowym URE – EnergiaElektryczna.

Stosownie do art. 47 ust. 4 ustawy – Prawo energetyczne, przedsiębiorstwo energetyczne wprowadza zmianę taryfy do stosowania nie wcześniej niż po upływie 14 dni i nie później niż do 45 dnia od dnia jej opublikowania.

Źródło: URE

Obowiązki wytwórców energii z oze po wygranej aukcji

■ W związku ze zgłaszanymi przez uczestników rynku pytaniami i wątpliwościami dotyczącymi interpretacji przepisów regulujących zagadnienia dot. „pierwszego wytworzenia energii elektrycznej” w ramach aukcyjnego systemu wsparcia oraz ustalenia 15-letniego okresu wsparcia, na stronie URE zostało opublikowane zestawienie na najczęściej zadawane pytania dotyczące obowiązków wytwórców energii z odnawialnych źródeł energii po wygranej aukcji.

Źródło: URE

URE – podsumowanie roku 2017

■ Rok 2017 to czas intensywnych zmian w krajowej energetyce, z punktu widzenia Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki związanych przede wszystkim z rynkiem paliw ciekłych i gazu, ale także z burzliwą dyskusją nt. modelu polskiego rynku mocy. Przy Prezesie URE rozpoczął działalność Koordynator ds. Negocjacji w zakresie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich.

Dla Urzędu to czas prac związanych m.in. z dalszym wprowadzaniem nowych regulacji na rynku paliw ciekłych wynikających z *Pakietu Paliwowego*, z przygotowaniem i przeprowadzeniem kolejnych aukcji na sprzedaż energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii. To także dyskusje i prace nad rynkiem mocy oraz innymi ustawami i aktami wykonawczymi, a przede wszystkim ich wprowadzanie w życie. To również dalsze działania i spotkania na forum międzynarodowym w zakresie szeroko pojętej energetyki krajowej i międzynarodowej. Z drugiej strony to także okres powołania Koordynatora do spraw negocjacji przy Prezesie URE jako konsekwencja wprowadzania regulacji unijnych i krajowych, będących wyrazem dbałości i podkreślenia pierwszoplanowej roli konsumenta energii. Bo cały ubiegły rok to także dyskursy i zmiany związane z *Pakiemem Zimowym*, który kładzie nacisk na podmiotowość indywidualnego konsumenta energii.

Szczegółowe podsumowanie wydarzeń i działań Urzędu na rynkach energii elektrycznej, gazu i ciepła znajdują się w przygotowywanym każdego roku *Sprawozdaniu rocznym Prezesa URE*, dostępnym na www.ure.gov.pl w dziale Sprawozdania.

Źródło: URE

Projekt ustawy o zmianie ustawy o partnerstwie publiczno-privatnym oraz niektórych innych ustaw

■ 4.01 Rada Ministrów przyjęła projekt ustawy o zmianie ustawy o partnerstwie publiczno-privatnym oraz niektórych innych ustaw, przedłożony przez ministra rozwoju i finansów.

Projekt ustawy ma poprawić otoczenie prawne partnerstwa publiczno-privatnego (PPP). Nowe przepisy wynikają bezpośrednio ze Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju. Zaproponowane rozwiązania powinny umożliwić efektywne przygotowanie i realizację projektów infrastrukturalnych w formule PPP oraz wyeliminować niejasności w przepisach.

Głównym problemem związanym z PPP jest niewielki zakres zaangażowania kapitału prywatnego w realizację inwestycji publicznych oraz potrzeba zwiększenia efektywności inwestycji i świadczenia usług publicznych w Polsce.

Uwolnienie potencjału kapitału prywatnego zależy m.in. od usunięcia barier prawnych oraz wprowadzenia przepisów dopuszczających powszechnie przyjęte na świecie rozwiązania dotyczące PPP. Problemy związane z stosowaniem formuły PPP wynikają także m.in. z powodu podejmowania decyzji o realizacji projektów bez ich wcześniejszego właściwego przeanalizowania i odpowiedniego przygotowania.

Najważniejsze rozwiązania zaproponowane w projekcie:

- minister ds. rozwoju regionalnego będzie obowiązkowo wydawał niewiążącą opinię na temat realizacji projektów w innej formule niż PPP, finansowanych z budżetu państwa w kwocie co najmniej 300 mln zł (tzw. test PPP);
- wprowadzenie dobrowolnego opiniowania przez Ministerstwo Rozwoju mniejszych projektów (ocena stanu przygotowania i zasadności realizacji projektu w formule PPP na wniosek promotora);
- wprowadzenie obowiązku przeprowadzania analizy efektywności realizacji przedsięwzięcia w PPP;
- wprowadzenie przepisów ułatwiających monitoring rynku PPP;
- umożliwienie realizacji projektów PPP na bazie istniejących spółek podmiotu publicznego;
- dopuszczenie udzielania przez samorządy dotacji celowych dla partnerów prywatnych na finansowanie lub dofinansowanie inwestycji związanych z realizacją zadań samorządowych. Obecnie takie dotacje są dopuszczalne tylko dla podmiotów nie działających dla zysku;

Oczekiwanym efektem planowanych zmian jest zwiększenie udziału kapitału prywatnego w finansowaniu inwestycji publicznych, z jednoczesnym rozłożeniem w czasie obciążeń sektora finansów publicznych. Dzięki zastosowaniu ścisłych mierników efektywności realizacji zadań publicznych w ramach PPP (co jest regulą w sektorze prywatnym), można oczekiwać również podniesienia efektywności wydatkowania środków publicznych.

Ścisła współpraca sektora publicznego z partnerami prywatnymi powinna także podnieść kompetencje kadr sektora publicznego (zwłaszcza w podmiotach wykonujących usługi publiczne), które będą mogły nabyć wiedzę i umiejętności od sektora prywatnego. W rezultacie, podniesiona będzie efektywność i jakość wykonywania zadań publicznych realizowanych także poza PPP.

Nowe prawo ma obowiązywać po 14 dniach od publikacji w Dzienniku Ustaw, z wyjątkiem niektórych przepisów, które wejdą w życie w innych terminach.

Źródło: www.premier.gov.pl

Działania resortu środowiska na rzecz poprawy jakości powietrza

■ Za smog w Polsce odpowiada przede wszystkim niska emisja, czyli zanieczyszczenia z sektora bytowo-komunalnego (blisko 90% zanieczyszczeń), w tym spalanie śmieci i słabej jakości paliw w domowych, często przestarzałych piecach. Także transport, szczególnie na terenie dużych miast, przyczynia się do pogorszenia jakości powietrza.

Skala zanieczyszczenia powietrza uzależniona jest także od lokalnych uwarunkowań związanych z gęstością zabudowy, ukształtowaniem terenu i warunkami klimatycznymi. Szczególne znaczenie ma nieodpowiednie planowanie przestrzenne, przyczyniające się do blokowania naturalnych korytarzy napowietrzających w centrach miast.

Ministerstwo Środowiska przygotowało dokument wskazujący kompleksowe działania, które są niezbędne, by poprawić jakość powietrza w Polsce – Krajowy Program Ochrony Powietrza (KPOP). Prace nad realizacją KPOP nadzoruje międzyresortowy Komitet Sterujący ds. KPOP, którego przewodniczącym jest Paweł Sałek, wiceminister środowiska.

Komitet Sterujący ma za zadanie koordynowanie działań wielu resortów w obszarach legislacji, finansowania oraz budowania świadomości problemu smogu i gotowych rozwiązań.

Zgodnie z KPOP Minister Środowiska wyszedł z inicjatywą rozpoczęcia niezbędnych prac legislacyjnych. Do Ministra Energii zwró-

cił się z potrzebą określenia standardów dla paliw stałych ze względu na rodzaj i wielkość instalacji spalania paliw, a do Ministra Rozwoju z potrzebą wprowadzenia standardów emisyjnych dla kotłów, w szczególności na paliwa stałe dla sektora bytowo-komunalnego.

Na Radę Ministrów zostały również przekazane przez Ministerstwo Energii projekty przepisów dotyczących jakości paliw używanych w domowych kotłach (projekt ustawy o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wraz z rozporządzeniami).

W resorcie środowiska zakończyły się także prace legislacyjne dotyczące wdrożenia unijnej dyrektywy w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza ze średnich obiektów energetycznego spalania (tzw. dyrektywa MCP). Dotyczy to obiektów o mocy od 1-50 MW.

22 grudnia 2017 r. parlament RP przyjął nowelizację ustawy o zmianie ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska oraz ustawy Prawo ochrony środowiska. Wprowadza ona rozwiązania związane z poprawą jakości prowadzonych pomiarów zanieczyszczeń powietrza na terenie kraju.

Minister Środowiska wspierał także zmianę rozporządzenia Ministra Energii w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie energią elektryczną, które weszło w życie w dniu 30 grudnia 2017 r. Celem tych zmian jest wprowadzenie taryf z niższymi cenami i stawkami opłat w godzinach nocnych dla gospodarstw domowych.

W ramach znowelizowanej przez Ministerstwo Środowiska ustawy – Prawo ochrony środowiska (tzw. ustawa antysmogowa), władze samorządowe mogą określać wymagania dla paliw i urządzeń grzewczych stosowanych w domach. Na podstawie tych przepisów przyjętych zostało 8 uchwał antysmogowych: dla miasta Krakowa, oraz dla województw: małopolskiego, śląskiego, opolskiego, mazowieckiego, łódzkiego, dolnośląskiego i wielkopolskiego. Natomiast w województwie podkarpackim prace nad takim dokumentem dobiegają końca.

W latach 2015-2017 ze środków finansowych, będących w dyspozycji NFOŚiGW oraz wojewódzkich funduszy (wfośigw), zainwestowano wyłacono ponad 2 mld zł na działania poprawiające jakość powietrza, w tym ok. 1,7 mld zł na rozbudowę sieci ciepłowniczych i przyłączania do nich gospodarstw domowych. W sumie, do 2020 r. na działania poprawiające jakość powietrza resort środowiska przeznaczy ok. 10 mld zł.

Dodatkowo, resort środowiska wspiera rozwój projektów geotermalnych, gdyż energia geotermalna jest całkowicie bezemisyjna. Dotychczas zostały podpisane dwie umowy dotacji w tym obszarze. Unijne pieniądze (POLiŚ) otrzymają: Geotermia Podhalańska – 12,2 mln zł oraz Geotermia Toruń – 19,5 mln zł.

W ramach działań edukacyjnych opracowany został informator i materiały promocyjne. Dokumenty te zawierają praktyczne porady dla użytkowników domowych urządzeń grzewczych, jak również informacje dot. pozyskiwania środków finansowych na wymianę starych wysoko emisyjnych pieców na urządzenia przyjazne środowisku.

Kampanię edukacyjną w tym obszarze prowadzi także nadzorowany przez Ministerstwo Środowiska – Instytut Ochrony Środowiska - Państwowy Instytut Badawczy (ogólnopolski projekt „Stop Smog”).

Główny Inspektorat Ochrony Środowiska prowadzi działania edukacyjne m.in. poprzez Portal Jakości Powietrza i aplikację mobilną „Jakość powietrza w Polsce”.

W działania edukacyjne włączyły się także inne resorty, w tym przede wszystkim resort zdrowia, który od 6 września 2017 r. prowadzi ogólnokrajową kampanię pt. „Czas na czyste powietrze”.

Na wniosek Ministra Środowiska NFOŚiGW podjął współpracę z Ministerstwem Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej. Jej celem jest przeszkolenie pracowników socjalnych Miejskich Ośrodków Pomocy Społecznej m.in. ws. możliwości pozyskania środków na wymianę przestarzałych urządzeń grzewczych. W ramach pierwszej tury, w szkoleniach uczestniczyło 321 pracowników socjalnych MOPS oraz pracowników urzędów wojewódzkich z 16 województw.

Za monitoring jakości powietrza w Polsce odpowiada – nadzorowany przez Ministerstwo Środowiska – Główny Inspektorat Ochrony Środowiska. Zgodnie z aktualnym Programem Państwowego Monitoringu Środowiska na lata 2016-2020 na bieżąco realizuje on zadanie polegające na rozwoju sieci pomiarowych. GIOŚ zaplanował także zakup dodatkowych 426 sztuk urządzeń, w tym 20 szt. stacji mobilnych. Dotychczas zakupionych zostało 25 sztuk urządzeń pomiarowych, w tym 16 pyłomierzy, które zostały już przekazane do 16 wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska.

Prawodawstwo unijne (dyrektywa 2008/50/WE) przewiduje poziomy alarmowe ze względu na ochronę zdrowia ludzi wyłącznie dla trzech substancji tj. dwutlenku azotu, dwu-

tlenku siarki oraz ozonu. Nie przewiduje natomiast poziomu alarmowego dla pyłu PM10. Poszczególne państwa członkowskie, jeżeli podejmują taką decyzję, ustalają go indywidualnie.

Wprowadzony w Polsce, nieobligatoryjny w prawie UE, poziom alarmowy i informowania dla pyłu PM10 ma na celu ochronę zdrowia ludzkiego. Poziom alarmowy dla pyłu PM10 wynosi $300 \mu\text{g}/\text{m}^3$, a poziom informowania dla pyłu PM10 to $200 \mu\text{g}/\text{m}^3$.

W Polsce istnieje obowiązek podejmowania działań zaradczych już w przypadku stwierdzenia ryzyka przekroczenia nie tylko poziomu alarmowego i informowania, ale nawet w przypadku ryzyka przekroczenia poziomu dopuszczalnego i docelowego. Dla pyłu PM10 wynosi on $50 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (wartość średniodobowa) – jest to wartość jednakowa dla wszystkich państw Unii Europejskiej. Działania zaradcze są podejmowane przez jednostki samorządu terytorialnego w ramach planów działań krótkoterminowych, przyjmowanych w drodze uchwały sejmiku województwa.

Większość kierunków działań określonych w KPOP znalazło swoje odzwierciedlenie w przyjętych 25. kwietnia 2017 r. przez Radę Ministrów rekomendacjach, przygotowanych przez Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów – tzw. Program pt. „Czyste powietrze”.

Ministerstwo Środowiska zaproponowało również wprowadzenie działań na rzecz poprawy jakości powietrza do nowej, kluczowej dla rozwoju Polski „Strategii na rzecz odpowiedzialnego rozwoju”, która została przyjęta przez Radę Ministrów 14 lutego 2017 r.

W ramach działań na rzecz rozwoju elektromobilności w Polsce resort środowiska przeznaczy m.in. ponad 2 mld zł na zakup ok. tysiąca innowacyjnych autobusów bezemisyjnych. Środki zapewni NFOŚiGW w ramach Programu realizowanego przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju „Bezemisyjny Transport Publiczny” (BTP).

Natomiast w Narodowym Centrum Badań i Rozwoju realizowanych jest 5 projektów dotyczących bezemisyjnego transportu, w tym: Bezemisyjny Transport Publiczny (autobusy), Bezemisyjny Transport Publiczny (infrastruktura sieciowa), Bezemisyjny samochód dostawczy do 3.5 t, Grand Challenge dla pojazdów autonomicznych oraz Bezemisyjny Carsharing.

Źródło: MŚ

Zasady i sposób ustalania oraz uwzględniania w taryfach dla ciepła zwrotu z kapitału na lata 2018-2020

■ Uwzględniając wytyczne dotyczące ustalania uzasadnionego zwrotu z kapitału w taryfach dla ciepła po wejściu w życie rozporządzenia Ministra Energii z 22 września 2017 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło, a także kontynuując sposób określania zasad zwrotu z kapitału uwzględnianego w taryfach dla ciepła określony w Informacjach Prezesa URE Nr 9/2013 i Nr 47/2015, regulator określił zasady i sposób ustalania zwrotu z kapitału na lata 2018-2020.

Szczegóły znajdują się w Informacji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki nr 8/2018.

Źródło: URE

Obowiązki sprawozdawcze wytwórców, którzy wygrali aukcję na sprzedaż energii elektrycznej z OZE

■ Prezes URE przypomina zwycięzcom aukcji przeprowadzonych w dniach 30 grudnia 2016 r. oraz 29 - 30 czerwca 2017 r. o obowiązkach sprawozdawczych wytwórcy energii elektrycznej wytworzonej z OZE, którego oferta wygrała aukcję.

Ustawa o odnawialnych źródłach energii – art. 83 ust.1 – określa obowiązki sprawozdawcze wytwórcy energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 72 ustawy OZE, którego oferta wygrała aukcję.

Szczegóły znajdują się w Informacji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki nr 4/2018.

Na stronie internetowej URE w dziale „Aukcje OZE” – zakładce „Przewodnik dla wytwórców” zostały opublikowane wzory sprawozdań oraz zestawienie odpowiedzi na najczęściej zadawane pytania dotyczące obowiązków wytwórców energii z odnawialnych źródeł energii po wygranej aukcji.

Źródło: URE

Przekazywanie informacji o ilościach energii elektrycznej stanowiących podstawę do naliczenia opłaty OZE oraz wielkościach należnych i pobranych środków z tytułu opłaty OZE

■ Nawiązując do Informacji Prezesa URE nr 81/2017 w sprawie wysokości stawki opłaty OZE na rok kalendarzowy 2018 przypominamy, że zgodnie z art. 100 ust. 2 ustawy o odnawialnych źródłach energii, płatnik opłaty OZE (którym w myśl przepisów tej ustawy jest operator systemu dystrybucyjnego elek-

troenergetycznego), obowiązany jest przekazywać operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego oraz Prezesowi URE, w szczególności informacje o:

1. ilościach energii elektrycznej, która stanowi podstawę do naliczenia opłaty OZE,
2. wielkości należnych i pobranych środków z tytułu opłaty OZE

- **w terminie do szóstego dnia miesiąca** następującego po okresie rozliczeniowym, o którym mowa w art. 101 ustawy o odnawialnych źródłach energii.

Więcej szczegółów zawiera *Informacja Prezesa URE nr 5/2018 w sprawie przekazywania informacji dotyczących ilości energii elektrycznej, która stanowi podstawę do naliczania opłaty OZE oraz wielkości należnych i pobranych środków z tytułu opłaty OZE za okres od 1 stycznia 2018 r. do 31 grudnia 2018 r.*

Źródło: URE

Realizacja obowiązków dot. umarzania świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego albo uiszczenia opłaty zastępczej w 2018 r.

■ Z uwagi na wejście w życie regulacji ustawy z 20 lipca 2017 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii, zmienił się sposób obliczania jednostkowej opłaty zastępczej. Nastąpiło powiązanie tej opłaty z uśrednionymi rynkowymi cenami praw majątkowych, wynikającymi ze świadectw pochodzenia, publikowanymi corocznie przez Towarową Giełdę Energii S.A.

W związku z tym informujemy, jak będzie się kształtowała realizacja obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1 ustawy o odnawialnych źródłach energii w 2018 r.

Szczegóły dotyczące realizacji ww. obowiązku znajdują się w *Informacji Prezesa URE nr 6/2018 w sprawie sposobu realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1 ustawy o odnawialnych źródłach energii, w roku 2018.*

Źródło: URE

Zmiana warunków zakupu oferowanej energii elektrycznej z OZE

■ Od 1 stycznia 2018 r. zmianie uległy warunki zakupu oferowanej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o których mowa w art. 42 ust. 1 ustawy OZE. W związku z tym, **sprzedawcy zobowiązani nie są od dnia 1 stycznia 2018 r. zobligowani** do zakupu, po cenie stanowiącej równowagę średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym w poprzednim kwartale, ogłoszonej przez Prezesa URE na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18a ustawy - Prawo ener-

tyczne, energii elektrycznej wytworzonej w:

1. instalacjach odnawialnego źródła energii (w tym również wykorzystujących hydroenergię) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej równej lub większej niż 500 kW, w których energia elektryczna została wytworzona po raz pierwszy przed dniem wejścia w życie rozdziału 4 ustawy OZE,
2. instalacjach odnawialnego źródła energii (w tym również wykorzystujących hydroenergię) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej równej lub większej niż 500 kW, zmodernizowanych po wejściu w życie rozdziału 4 ustawy OZE.

Powyższe ograniczenie w realizacji obowiązku zakupu energii elektrycznej nie dotyczy instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystujących wyłącznie biogaz rolniczy do wytworzenia energii elektrycznej, wobec których sprzedawcy zobowiązani nadal mają obowiązek zakupu energii elektrycznej na dotychczasowych zasadach, niezależnie od parametru mocy zainstalowanej elektrycznej tego rodzaju instalacji.

Zmiany wynikają z wejścia w życie art. 1 pkt 21 ustawy z 22 czerwca 2016 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016 r. poz. 925).

Informacja Prezesa URE nr 55/2016 z dnia 24 października 2016 r. w sprawie podstawowych obowiązków przedsiębiorstw energetycznych wyznaczonych przez Prezesa URE sprzedawcami zobowiązanymi została zaktualizowana i opublikowana na stronach Urzędu Regulacji Energetyki pod numerem 7/2018.

W związku z powyższym traci aktualność *Informacja Prezesa URE nr 55/2016 w dotychczasowym brzmieniu.*

Źródło: URE

Średnia kwartalna cena energii elektrycznej niepodlegająca obowiązkowi publicznej sprzedaży

■ URE informuje, że średnia cena energii elektrycznej sprzedawanej na zasadach innych niż wynikające z art. 49a ust. 1 i 2 ustawy - Prawo energetyczne, za IV kwartał 2017 r. wyniosła 165,11 zł/MWh. Dla porównania - cena ta za III kwartał 2017 r. wyniosła 167,16 zł/MWh. Szczegóły znajdują się w Informacji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki nr 9/2018.

Źródło: URE

KOBiZE przypomina o konieczności złożenia do 31 marca 2018 roku zweryfikowanego raportu rocznego na temat wielkości emisji CO₂ za rok 2017 przez prowadzących instalacje oraz operatorów statków powietrznych objętych Systemem Handlu Uprawnieniami do Emisji

■ Krajowy Ośrodek Bilansowania i Zarządzania Emisjami przypomina, że zgodnie z art. 86 ust. 1 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2017 r. poz. 568 ze zm.) prowadzący instalację albo operator statku powietrznego jest zobowiązany do przedłożenia Krajowemu Ośrodkowi Bilansowania i Zarządzania Emisjami, do dnia 31 marca, zweryfikowanego raportu rocznego za 2017 r., tj. raportu rocznego na temat wielkości emisji wraz ze sprawozdaniem z weryfikacji.

Ust. 2 ww. artykułu mówi, że raport przedkłada się w dwóch formach: pisemnej i elektronicznej. Podkreślamy, iż termin przedłożenia zweryfikowanego raportu, zarówno w formie pisemnej i elektronicznej, należy traktować jako termin wpłynięcia raportu do Krajowego ośrodka. Forma pisemna raportu rocznego o wielkości emisji musi zawierać czytelny podpis osoby upoważnionej do reprezentowania firmy, natomiast forma pisemna sprawozdania z weryfikacji musi zawierać czytelny podpis osoby upoważnionej ze strony weryfikatora. Raport roczny na temat wielkości emisji oraz sprawozdanie z weryfikacji w formie elektronicznej należy przesłać w formacie Excel, pozwalającym na elektroniczne przetwarzanie danych, na adres: **roczne_raporty@kobize.pl**, z informacją w tytule wiadomości o numerze ewidencyjnym KPRU, w formacie: **Raport roczny z instalacji, nr KPRU PL-XXXX-XX**.

Raport roczny na temat wielkości emisji oraz sprawozdanie z weryfikacji należy sporządzić na formularzu w formacie Excel, przygotowanym przez Komisję Europejską. Formularze raportu rocznego oraz sprawozdania z weryfikacji dostępne są na stronie www.kobize.pl, w zakładce „Materiały do pobrania”.

Krajowy ośrodek sugeruje, by wraz z wersją elektroniczną w postaci pliku Excel przesłać również skan raportu rocznego i sprawozdania z weryfikacji w wersji PDF z widoczną pieczętą i czytelnym podpisem osoby upoważnionej.

Jednocześnie Krajowy ośrodek informuje, że z uwagi na okres Świąt Wielkanocnych nie będzie pracował w dniu 31 marca (sobota).

Źródło: KOBiZE

Zasady i sposób ustalania oraz uwzględniania w taryfach dla ciepła zwrotu z kapitału na lata 2018-2020 - sprostowanie

■ W związku z pomyłką w obliczeniach w opublikowanej 12 stycznia 2018 r. Informacji nr 8 Prezesa URE, została opublikowana zaktualizowana Informacja Prezesa URE nr 8A zawierająca poprawną wielkość WACC, która obowiązuje w I kwartale 2018 r.

Więcej w Informacji Prezesa URE Nr 8A w sprawie zasad i sposobu ustalania oraz uwzględniania w taryfach dla ciepła zwrotu z kapitału (kosztu kapitału) na lata 2018 - 2020.

Źródło: URE

Do 28 lutego br. należy złożyć sprawozdania z działalności wytwórców, dystrybutorów i przedsiębiorstw obrotu ciepłem w 2017 r. URE-C1

■ Przedsiębiorstwa zajmujące się wytwarzaniem, dystrybucją i obrotem ciepłem zgodnie z ustawą Prawo energetyczne (art.28 ust.1) są zobowiązane do złożenia Prezesowi URE sprawozdań z działalności za 2017 rok w terminie do 28 lutego br.

Sprawozdanie wypełnione na formularzu URE-C1 powinno być dostarczone zarówno w wersji papierowej, podpisanej przez uprawnione osoby, jak i w wersji elektronicznej.

Szczegóły znajdują się w piśmie Prezesa URE zamieszczonym na stronie URE. Wzór formularza/sprawozdania URE-C1, objaśnienia i instrukcja obsługi formularza również są zamieszczone na stronie internetowej URE.

Źródło: URE

Spotkanie w MŚ sprawie EU ETS

■ Wiceminister środowiska Paweł Sałek, pełnomocnik rządu ds. polityki klimatycznej spotkał się z przedstawicielami przemysłu w związku ze zmianami w funkcjonowaniu systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych EU ETS po 2020 r. Rozmowy odbyły się 16 stycznia 2018 r. w Ministerstwie Środowiska. Celem spotkania było omówienie najważniejszych zasad przydziału uprawnień do emisji dla sektorów przemysłowych oraz zasad ustanawiania nowej listy sektorów narażonych na znaczące ryzyko ucieczki emisji. Podczas spotkania omówiono również kwestie ewentualnego wprowadzenia systemu rekompensat dla odbiorców energii elektrycznej w ramach EU ETS.

W rozmowach uczestniczyli także eksperci Ministerstwa Środowiska oraz Krajowego

Ośrodka Bilansowania i Zarządzania Emisjami (KOBiZE).

Źródło: MŚ

Zmiany taryf dla energii elektrycznej w związku z wejściem w życie nowego rozporządzenia ministra energii

■ W związku z rozporządzeniem ministra energii z 29 grudnia 2017 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie energią elektryczną (Dz. U. z 2017, poz. 2500), czterech największych operatorów systemów dystrybucyjnych; tj. Enea Operator Sp. z o.o., PGE Dystrybucja S.A., Energa Operator S.A., Tauron Dystrybucja S.A. po raz kolejny złożyło w ubiegłym tygodniu wnioski do Prezesa URE o zmiany taryf w zakresie dystrybucji energii elektrycznej. W połowie grudnia Prezes URE zatwierdził taryfy dla energii elektrycznej dla pięciu największych dystrybutorów energii elektrycznej na 2018 r., z czego czterech (bez innowy Stoen Operator) wystąpiło pod koniec grudnia o zmianę taryfy. Zmiany zostały zatwierdzone przez Prezesa URE 3 stycznia br.

Zaproponowane korekty polegały na utworzeniu odrębnej dodatkowej grupy taryfowej dla odbiorców zużywających energię elektryczną na potrzeby gospodarstw domowych, tzw. G12as, w celu stymulowania tych odbiorców do zużywania większej ilości energii elektrycznej w godzinach od 22.00 do 6.00. Obecne zmiany taryf największych dystrybutorów polegają na ponownym obniżeniu składnika zmiennego stawki sieciowej w nowoutworzonej grupie taryfowej G12as. Składnik ten spółki ustaliły w granicach od ok. 9 do 10% składnika zmiennego w grupie taryfowej G11 i w G12as dla strefy dziennej.

Ponieważ zaproponowane zmiany są korzystne dla odbiorców i zgodne z przepisami prawa, Prezes URE w dn. 16 stycznia 2018 r. zatwierdził aktualizacje taryf czterech OSDp. Stosownie do art. 47 ust. 4 ustawy Prawo energetyczne, przedsiębiorstwo energetyczne wprowadza zmianę taryfy do stosowania nie wcześniej niż po upływie 14 dni i nie później niż do 45 dnia od dnia jej opublikowania.

Pomimo wezwania przez Prezesa URE, do tychczas nie wpłynął do Urzędu wniosek innowy Stoen Operator w tej sprawie.

Decyzje taryfowe zostały opublikowane w Biuletynie Branżowym URE - Energia Elektryczna.

Źródło: URE

Raport z rynku CO₂ – grudzień 2017

■ Krajowy Ośrodek Bilansowania i Zarządzania Emisjami przedstawił kolejny numer „Raportu z rynku CO₂ – grudzień 2017”, w którym prezentowane są informacje dotyczące uwarunkowań rynkowych mających wpływ na system EU ETS.

W bieżącym wydaniu znajdują się m.in. informacje na temat kształtowania się cen jednostek EUA/EUAA/CER w grudniu oraz wybrane, zbiorcze dane z rynku pierwotnego i wtórnego dotyczące jednostek EUA i CER i dane o zaktualizowanych prognozach cen uprawnień EUA w latach 2018-2030. Ponadto w numerze zamieszczono, m.in.: informacje na temat wtórnego i pierwotnego rynku uprawnień w 2017 r. (w ramach podsumowania), przyjęcia wstępnego porozumienia w sprawie projektu rozporządzenia ESR, Ogólnokrajowego Systemu Handlu Uprawnieniami do Emisji w Chinach, kalendarium najważniejszych wydarzeń związanych z funkcjonowaniem systemu EU ETS i non-ETS w styczniu 2018 r., a także pozostałe informacje związane z polityką klimatyczną.

Źródło: KOBIZE

Aukcje polskich uprawnień do emisji

■ W dniu 17 stycznia 2018 roku giełda European Energy Exchange, w imieniu Polski, przeprowadziła pierwszą w 2018 r. aukcję uprawnień do emisji (EUA).

Do sprzedaży na aukcji przeznaczonych zostało 3 547 000 EUA. Całkowite zapotrzebowanie na uprawnienia do emisji, zgłoszone przez uczestników aukcji, wyniosło 14 310 500 EUA. Popyt na uprawnienia EUA był ponad 4 – krotnie większy niż liczba EUA oferowana do sprzedaży w ramach aukcji. W aukcji uczestniczyło 20 podmiotów, a cena rozliczeniowa wyniosła 7,99 euro/EUA. Przychód ze sprzedaży uprawnień EUA wyniósł 28 340 530 euro.

W sumie w 2018 r. za pośrednictwem giełdy EEX Polska planuje sprzedać 78 030 000 uprawnień EUA.

Źródło: KOBIZE

Roczne sprawozdania o udzielonych zamówieniach (art. 98 Pzp)

■ UZP przypomina o obowiązku przekazywania przez zamawiających do Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych rocznych sprawozdań o udzielonych zamówieniach. Zgodnie z art. 98 ustawy Prawo zamówień publicznych roczne sprawozdanie o udzielonych zamówieniach w roku 2017 należy przekazać w terminie do dnia 1 marca 2018 r.

Na stronie internetowej Urzędu Zamówień Publicznych udostępniono formularz Roczego sprawozdania o udzielonych zamówieniach.

Formularz ten zamawiający wypełniają samodzielnie korzystając z jego interaktywnej formuły. Przygotowanie i przekazanie Roczego sprawozdania do Urzędu Zamówień Publicznych możliwe jest wyłącznie w formie elektronicznej. Inne formy przesyłania sprawozdania nie są akceptowane.

Aby wypełnić formularz Roczego sprawozdania należy posiadać login i hasło do Biuletynu Zamówień Publicznych. Wszystkie dotychczas przyznane loginy i hasła zachowują swoją ważność.

Źródło: UZP

Składanie JPK_VAT nie zwalnia z obowiązku złożenia deklaracji VAT 7/ VAT-7K

■ Od 1 stycznia 2018 r. wszyscy przedsiębiorcy zarejestrowani jako czynni podatnicy podatku VAT zobowiązani są do składania JPK_VAT.

■ Przesyłanie JPK_VAT nie zwalnia z obowiązku składania miesięcznych lub kwartalnych deklaracji VAT.

Obowiązek złożenia pliku JPK_VAT za styczeń upływa 26 lutego 2018 r. Plik można wysłać od 1 lutego br. za pośrednictwem bezpłatnych aplikacji udostępnianych przez Ministerstwo Finansów dla struktury obowiązującej w 2018 r. Klient 2 v3 oraz aplikacji e-mikrofirma.

W związku z tym najpóźniej do 26 lutego 2018 r. po raz pierwszy muszą wysłać do Ministerstwa Finansów Jednolity Plik Kontrolny (JPK_VAT). Bez Profilu Zaufanego to może się nie udać.

JPK_VAT to zestaw informacji o operacjach gospodarczych przedsiębiorcy za dany okres. Przesyła się go **wyłącznie w wersji elektronicznej**. Dane pobierane są bezpośrednio z systemów finansowo-księgowych przedsiębiorstwa. JPK posiada określony układ i format (schemat xml), który ułatwia jego przetwarzanie.

Do prawidłowego złożenia i wysłania Jednolitego Pliku Kontrolnego potrzebny jest certyfikat kwalifikowany lub Profil Zaufany (eGO). JPK trzeba też uwierzytelnić.

Przesyłanie JPK_VAT nie zwalnia podatników z obowiązku składania miesięcznych lub kwartalnych deklaracji VAT.

Więcej informacji na stronie Ministerstwa Cyfryzacji oraz na stronie Ministerstwa Finansów.

Źródło: MF, MC

Nowa taryfa antysmogowa

■ Rozporządzenie Ministra Energii z dnia 29 grudnia 2017 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie energią elektryczną wprowadzone przez ministerstwo energii daje korzyści dla zdrowia i środowiska. Ministerstwo wyraża nadzieję, że nowa taryfa antysmogowa zachęci Polaków do wymiany przestarzałych pieców na ogrzewanie elektryczne i dzięki temu uzyskany zostanie skuteczny i działający natychmiast instrument walki z niską emisją i smogiem. Dzięki zmianie przepisów przygotowanej przez Ministerstwo Energii została wprowadzona dodatkowa oferta z korzystniejszą stawką opłat za dystrybucję energii elektrycznej zużywanej nocą przez gospodarstwa domowe. Zostały również zaproponowane nowe i atrakcyjniejsze ceny energii elektrycznej w tych godzinach. Dla odbiorców oznacza to nie tylko oszczędności. Jest to również skuteczne narzędzie do walki z zanieczyszczeniem powietrza. Preferencyjne stawki za ogrzewanie prądem stanowią atrakcyjną alternatywę dla nieprzyjaznych dla środowiska form ogrzewania. Nowe rozwiązanie wpisuje się także w program rozwoju elektromobilności. Użytkownicy aut elektrycznych zyskują możliwość tańszego naładowania swoich pojazdów w godzinach 22:00-6:00.

Celem wprowadzenia nowej taryfy jest zachęcenie właścicieli gospodarstw domowych do wymiany przestarzałych pieców i ogrzewania domów w nocy przy użyciu energii elektrycznej oraz do jeżdżenia samochodem elektrycznym.

Nowa taryfa przewiduje niższe stawki dystrybucyjne dla energii elektrycznej dodatkowo zużywanej w godzinach od 22:00 do 6:00. Niższe stawki dotyczą zużycia energii elektrycznej przewyższającego zużycie w analogicznym okresie poprzedniego roku. W pozostałych godzinach doby odbiorca będzie płacił za energię tyle, co w taryfie G11 – czyli najpopularniejszej taryfie wśród gospodarstw domowych (taryfie jednostrefowej o stałych stawkach w każdej godzinie doby).

Taryfa jest skierowana do mieszkańców małych miejscowości i okolic dużych miast, stosujących różne formy ogrzewania piecami, często w sposób niekorzystny dla środowiska i dla zdrowia, do odbiorców zużywających energię elektryczną do ładowania samochodów elektrycznych.

Na podstawie tego rozporządzenia spółki dystrybucyjne (PGE Dystrybucja, ENEA Operator, ENERGA Operator i TAURON Dystrybucja) złożyły 10 stycznia 2018 r. korekty taryf na 2018 r., które zostały zatwierdzone przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki 16 stycznia

2018 r. Zmiany taryf wejdą w życie najwcześniej po 14 dniach od ich zatwierdzenia, czyli od 31 stycznia 2018 r.

Źródło: ME

NFOŚiGW wesprze wdrażanie innowacyjnych rozwiązań technicznych w ciepłownictwie – wynik konferencji dot. ciepłownictwa

■ 17 stycznia w siedzibie Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki odbyła się konferencja pod hasłem: „Systemy ciepłownicze współpracujące z odnawialnymi źródłami energii i magazynami ciepła”. Współorganizatorem konferencji był Instytut Energetyki Odnawialnej. Wydarzenie to zapoczątkowało prace nad nowymi, pilotażowymi projektami priorytetowymi NFOŚiGW w tym zakresie.

W konferencji uczestniczyli reprezentanci urzędów centralnych, przedsiębiorstw energetyki ciepłej, spółdzielni mieszkaniowych, firm energetycznych, producentów urządzeń OZE, samorządów, instytutów i uczelni, biur projektowych, a także grupa dziennikarzy. We wprowadzeniu moderator przedstawił problematykę i program spotkania, które w swoich założeniach ma rozpocząć prace na pilotażowym projekcie priorytetowym NFOŚiGW, który będzie wspierał wdrażanie w ciepłownictwie innowacyjnych i inteligentnych technik, w tym stosowanie odnawialnych źródeł energii (OZE) i magazynów ciepła. Rozwój nowoczesnego ciepłownictwa jest bowiem optymalnym i systemowym działaniem na rzecz poprawy jakości powietrza.

W prezentacji *Systemy ciepłownicze współpracujące z odnawialnymi źródłami energii i magazynami ciepła* Prezes Zarządu IEO określił przesłanki wykorzystania OZE w ciepłownictwie wynikające z realizowanego przez IEO projektu Solar District Heating (SDH), wyzwania środowiskowe i technologiczne oraz możliwości biznesowe dla inteligentnego ciepłownictwa 4.0, potencjał wykorzystania OZE w polskich przedsiębiorstwach ciepłowniczych wraz ze scenariuszem rozwoju „zielonego” ciepła do 2030 roku. Przedstawił też wstępną analizę ekonomiczną zastosowania OZE w polskich systemach ciepłowniczych. Podkreślił rolę ciepła systemowego w walce ze smogiem i przy redukcji CO₂ oraz możliwości świadczenia „usług antysmogowych”, wymienił także zalety słonecznych systemów ciepłowniczych i innych OZE. Stwierdził, że koszty ciepła z OZE (poza biomasą) są stałe i całkowicie przewidywalne przez kolejne 20 lat.

W prezentacji *Realizacja inwestycji w przedsiębiorstwach energetyki ciepłej w połącze-*

niu z odnawialnymi źródłami energii i magazynami ciepła – przykład duński prelegent pokazał na wybranych przykładach (głównie okręgu Braedstrup) historię założeń rozwojowych ciepłownictwa w Danii, ramy prawne, przykłady własności i organizacji, sposoby finansowania ciepłownictwa oraz zamierzenia rozwojowe. Gość z Danii pokazał charakterystykę przechodzenia w okręgu Braedstrup systemu ciepłowniczego od 1 do 4 generacji. Pokazał dostęp do nowych dokumentów w języku polskim, które zostały wypracowane w ramach projektu Solar District Heating (SDH).

W kolejnej prezentacji *Sezonowe magazynowanie ciepła dla słonecznych systemów ciepłowniczych zintegrowanych z rynkiem energii elektrycznej – europejskie ramy oraz szwedzkie przykłady* prelegent oparł również o dane uzyskane w ramach projektu Solar District Heating (SDH).

Drugą część wydarzenia wypełniły wypowiedzi i dyskusje w panelach eksperckich. Pierwszy z nich pn. *Wykorzystanie instalacji OZE i magazynów ciepła – nowe wyzwania dla przedsiębiorstw ciepłowniczych i spółdzielni mieszkaniowych* prowadził Zbigniew Kamiński. Wzięli w nim udział: Wojciech Ignacok – Prezes Zarządu Geotermii Podhalańskiej S.A., Dariusz Marczewski – Prezes Zarządu Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o. o. w Płońsku, Konrad Nowak – Prezes Zarządu Miejskiego Przedsiębiorstwa Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. w Olsztynie, Krzysztof Rodak – Prezes Zarządu Miejskiego Przedsiębiorstwa Energetyki Ciepłej S.A. w Tarnowie, Jacek Szymczak – Prezes Zarządu Izby Gospodarczej Ciepłownictwo Polskie (IGCP), Tomasz Wilczak – Wiceprezes Zarządu ds. Technicznych PGNiG Termika S.A.

W wypowiedziach i dyskusji paneliści przedstawili swoje dotychczasowe osiągnięcia oraz realizowane i planowane prace w zakresie tytułowej problematyki konferencji oraz ustosunkowali się do propozycji NFOŚiGW ustanowienia programu pilotażowego dla innowacyjnych i inteligentnych technik zastosowań OZE oraz magazynów ciepła w systemach ciepłowniczych.

Prezes Zarządu IGCP Jacek Szymczak potwierdził, że w Polsce ponad 85% systemów ciepłowniczych jest nieefektywnych, a ponad 75% ciepła jest produkowane z paliw kopalnych. Brak jest opracowanych systemowych warunków rozwoju sektora ciepłowniczego, stabilnej polityki rządu wobec branży, a tym samym stabilnego prawa, co zwiększa liczbę ryzyk (powinny być one ograniczone jedynie do ryzyka inwestycyjnego) oraz utrudnia i wydłuża decyzje inwestycyjne – jak np. racjonal-

ne wprowadzanie OZE. IGCP zaproponowała rządowi opracowanie *Programu pozyskiwania przez branżę środków publicznych (unijnych) dla projektów poprawiających efektywność energetyczną (mimo niespełniania warunków efektywnego systemu ciepłowniczego)*.

Paneliści, w swoich wypowiedziach dotyczących propozycji NFOŚiGW stwierdzili, że jest to projekt, który może być szansą dla unowocześnienia polskiego ciepłownictwa. Wdrażanie projektu musi być dostosowane do specyfiki i potrzeb potencjalnych beneficjentów. Prezes Jacek Szymczak zaakcentował, że w pierwszej kolejności konieczna jest polityka wobec sektora (określająca m.in. możliwe wsparcie dla kogeneracji, efektywności energetycznej w ciepłownictwie oraz odbiorców), a także odpowiednie miejsce sektora ciepłowniczego w przygotowywanej *Polityce energetycznej Polski*.

W drugim panelu *Czy w Polsce jest rynek na inteligentne systemy ciepłownicze współpracujące z OZE, sezonowymi magazynami ciepła oraz z rynkiem energii elektrycznej?* uczestniczyli: Małgorzata Mika-Bryska – Dyrektor ds. regulacji i relacji publicznych, Veolia Energia Polska S. A. Roman Majnusz – Prezes Zarządu Energetyki Solarnej ENSOL Sp. z o.o., Andrzej Rubczyński – Dyrektor ds. Strategii Ciepłownictwa, Forum Energii, Profesor Tadeusz Skoczowski – kierownik Zakładu Racjonalnego Wykorzystania Energii z Politechniki Warszawskiej oraz Witold Rożnowski Dyrektor Centrum Badań i Rozwoju w Rafako S.A. Paneliści odpowiadali na pytanie zawarte w tytule panelu, a także na zagadnienie rozwijane przez moderatora.

W trakcie spotkania w siedzibie NFOŚiGW jego uczestnicy zgłosili różne propozycje szczegółowe, które zostaną przez Narodowy Fundusz przeanalizowane.

Podsumowując konferencję, Zbigniew Kamiński stwierdził, że rozwiązanie proponowane przez NFOŚiGW jest warte uwagi i realizacji. Wątpliwości i początkowa ostrożność nie podważyły jej merytorycznej wartości, a propozycja ta jest szansą, a nie zagrożeniem – ma bowiem na celu doskonalenie systemu ciepłowniczego w Polsce.

Prezes Zarządu NFOŚiGW dr inż. Kazimierz Kujda podziękował uczestnikom, organizatorom oraz panelistom za aktywny udział w konferencji. Podkreślił, że w ramach posiadanych środków unijnych NFOŚiGW może przygotować i zrealizować serię projektów pilotażowych rozwijających polskie ciepłownictwo.

NFOŚiGW na swojej stronie internetowej zamieścił prezentację z tej konferencji.

Źródło: NFOŚiGW

1500 umów w Programie Infrastruktura i Środowisko 2014-2020

■ W Programie Infrastruktura i Środowisko 2014-2020 (POIiŚ) podpisano już 1500 umów o dofinansowanie, na łączną kwotę 128 mld zł, w tym 70 mld zł ze środków unijnych, wykorzystując ponad 61% alokacji przewidzianej na program.

Tysiąc pięćsetna umowa o dofinansowanie została podpisana 15 stycznia br. na realizację projektu pn. Przebudowa systemu ciepłowniczego miasta Bielsko-Biała. Inwestycja otrzymała dofinansowanie w osi priorytetowej Zmniejszenie emisyjności gospodarki, w działaniu 1.7 Kompleksowa likwidacja niskiej emisji na terenie województwa śląskiego.

W projekcie przewiduje się przebudowę sieci ciepłowniczej na terenie Bielska-Białej poprzez wymianę izolacji termicznej oraz wykonanie modernizacji wybranych odcinków sieci. Szacuje się, że w wyniku realizacji projektu nastąpi spadek emisji gazów cieplarnianych oraz pyłu, a także zmniejszenie zużycia energii.

Beneficjentem projektu jest Przedsiębiorstwo Komunalne „Therma” Sp. z o.o., wartość przedsięwzięcia to 41 mln zł, z czego 15 mln zł stanowi dofinansowanie z funduszy unijnych.

Źródło: Portal Funduszy Europejskich

Obowiązek przekazania danych o produkcji i sprzedaży energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji za 2017 r. do 23 lutego

■ Prezes URE wzywa przedsiębiorstwa energetyczne prowadzące działalność gospodarczą polegającą na wytwarzaniu energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji do złożenia w terminie do 23 lutego 2018 r. informacji o produkcji i sprzedaży energii elektrycznej za 2017 rok.

Zebrałe informacje posłużą do obliczenia średnich cen sprzedaży energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji.

Szczegółowe informacje, wzór ankiety oraz objaśnienia do ankiety Prezes URE przekazał w piśmie skierowanym do przedsiębiorstw.

Źródło: URE

Uchwała w sprawie przyjęcia „Krajowego Planu Działań dotyczącego efektywności energetycznej dla Polski”

■ 23.01 Rada Ministrów podjęła uchwałę w sprawie przyjęcia Krajowego Planu Działań dotyczącego efektywności energetycznej dla Polski, przedłożoną przez ministra energii.

Plan stanowi wypełnienie wymagań sprawozdawczych wynikających z unijnej dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej.

Dokument zawiera zaktualizowany opis:

- środków poprawy efektywności energetycznej określających działania mające zwiększyć efektywność energetyczną w poszczególnych sektorach gospodarki, przyjętych w związku z realizacją krajowego celu dotyczącego oszczędnego gospodarowania energią na 2016 r.;
- dodatkowych środków służących osiągnięciu ogólnego celu dotyczącego efektywności energetycznej, rozumianego jako uzyskanie 20 proc. oszczędności w zużyciu energii pierwotnej w Unii Europejskiej do 2020 r.

Jak podano na stronie Kancelarii Prezesa rady Ministrów opracowując Krajowy Plan Działań przyjęto następujące założenia:

- polityka ukierunkowana na wzrost efektywności energetycznej gospodarki będzie kontynuowana i przełoży się na obniżenie jej energochłonności;
- planowane działania w maksymalnym stopniu opierają się na mechanizmach rynkowych oraz w minimalnym stopniu wykorzystują finansowanie budżetowe;
- cele realizowane są według zasady najmniejszych kosztów, tj. m.in. przez wykorzystanie w maksymalnym stopniu istniejących mechanizmów i infrastruktury organizacyjnej;
- wykorzystywany będzie krajowy potencjał poprawy efektywności energetycznej.

Polska zrealizowała z nadwyżką krajowy cel dotyczący oszczędnego gospodarowania energią, rozumiany jako osiągnięcie w 2016 r. oszczędności energii finalnej w ilości nie mniejszej niż 9 proc. średniego krajowego zużycia tej energii z lat 2001-2005.

Spadek energochłonności w Polsce jest systematyczny. Malejąca energochłonność jest efektem szybszego wzrostu PKB od tempa zużycia energii. W latach 2006-2015 średnioroczne tempo poprawy energochłonności przekraczało 3 proc. Po uwzględnieniu korekty klimatycznej tempo poprawy było nieznacznie niższe.

Bardzo ważnymi instrumentami finansowymi wspierającymi realizację inwestycji energooszczędnych w Polsce są programy wdrażane przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej oraz Wojewódzkie Fundusze Ochrony Środowiska, a także środki pochodzące z Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko, Regionalnych Programów Operacyjnych oraz BOŚ Banku i Funduszu Termomodernizacji i Remontów.

Źródło: www.premier.gov.pl

Informator Urzędu Zamówień Publicznych nr 4/2017

■ Urząd Zamówień Publicznych na swojej stronie internetowej zamieścił kolejny numer Informatora UZP.

Wytyczne KE jako najlepsze przygotowanie do stosowania RODO

■ Na 4 miesiące przed rozpoczęciem stosowania w całej Unii Europejskiej rozporządzenia o ochronie danych (RODO), Komisja Europejska apeluje o jak najlepsze wykorzystanie czasu pozostałego do wdrożenia nowych regulacji. Sama udostępnia pomocne w tym wytyczne i internetowe narzędzia.

Wytyczne mają ułatwić bezpośrednie i sprawne stosowanie od 25 maja na całym terytorium UE nowych przepisów dotyczących ochrony danych. Komisja uruchomiła również nowe internetowe narzędzie przeznaczone dla MŚP.

Nowe przepisy zaczną obowiązywać od 25 maja br., w związku z tym w wytycznych przedstawiono działania, jakie Komisja Europejska, krajowe organy ochrony danych i krajowe organy administracji wciąż jeszcze muszą podjąć, aby pomyślnie zakończyć proces przygotowawczy.

Nowym rozporządzeniem ustanawia się zbiór jednolitych przepisów mających bezpośrednie zastosowanie we wszystkich państwach członkowskich, mimo to w pewnych kwestiach konieczne będą znaczące dostosowania, takie jak nowelizacje istniejących aktów prawnych przez rządy państw UE czy też utworzenie Europejskiej Rady Ochrony Danych przez organy ochrony danych. W wytycznych wyszczególniono główne innowacje w nowych przepisach i możliwości, jakie przepisy te otwierają, podsumowano przeprowadzone już prace przygotowawcze, a także przedstawiono zadania, jakie Komisja Europejska, krajowe organy ochrony danych i krajowe organy administracji muszą jeszcze wykonać.

Źródło: GIODO

Przewodnik po RODO dla MŚP

■ Dla małych i średnich przedsiębiorców Ministerstwo Przedsiębiorczości i Technologii przygotowało prosty i przyjazny przewodnik. Pomoże sprawnie poruszać się po meandrach nowego prawa ochrony danych osobowych, które będzie obowiązywać już od 25 maja 2018 roku.

Atutem przewodnika przygotowanego są krótkie podrozdziały, podsumowująca sekcja pytań i odpowiedzi oraz wiele praktycznych

przykładów mówiących o tym, jak w praktyce dostosować firmę do nowych przepisów.

Źródło: MPiT

UZP przypomina: do 1 marca br. roczne sprawozdania o udzielonych zamówieniach

■ Urząd Zamówień Publicznych przypomina o obowiązku przekazywania przez zamawiających do Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych rocznych sprawozdań o udzielonych zamówieniach. Zgodnie z art. 98 ustawy Prawo zamówień publicznych roczne sprawozdanie o udzielonych zamówieniach w roku 2017 należy przekazać w terminie do dnia 1 marca 2018 r.

Na stronie internetowej Urzędu Zamówień Publicznych udostępniono formularz Roczne sprawozdania o udzielonych zamówieniach.

Formularz ten zamawiający wypełniają samodzielnie korzystając z jego interaktywnej formy. Przygotowanie i przekazanie Roczne sprawozdania do Urzędu Zamówień Publicznych możliwe jest wyłącznie w formie elektronicznej. Inne formy przesyłania sprawozdania nie są akceptowane.

Aby wypełnić formularz Roczne sprawozdania należy posiadać login i hasło do Biuletynu Zamówień Publicznych. Wszystkie dotychczas przyznane loginy i hasła zachowują swoją ważność.

Źródło: UZP

Obowiązek opracowania i przedstawienia do zatwierdzenia Prezesowi URE przez OSP i OSD wymogów ogólnego stosowania dla przyłączania jednostek wytwórczych

■ Prezes URE przypomina, że w maju 2016 r. weszło w życie rozporządzenie 2016/631, które określa wymogi techniczne dotyczące przyłączania nowych modułów wytwarzania energii tj. sieci zakładów wytwarzania energii - synchronicznych modułów wytwarzania energii, modułów parku energii oraz morskich modułów parku energii, o mocy wytwórczej równej lub większej od 0,8 kW, nakłada również szereg obowiązków na uczestników rynku.

Jednym z głównych obowiązków wynikającym z tego rozporządzenia jest przygotowanie propozycji wymogów ogólnego stosowania dla przyłączania modułów wytwarzania energii. Obowiązek dotyczy wszystkich przedsiębiorców, którzy posiadają koncesję na przesyłanie lub dystrybucję energii elektrycznej.

Prezes URE przypomina, że termin przedstawienia propozycji wymogów ogólnego stosowania dla przyłączania modułów wytwarzania energii upływa w dniu 17 maja 2018 r.

Pytania dotyczące obowiązku przygotowania wymogów ogólnego stosowania należy kierować na adres: konsultacje-rfg@ure.gov.pl

Więcej w Komunikacie Prezesa URE nr 10/2018 w sprawie obowiązku opracowania przez operatora systemu przesyłowego oraz operatorów systemów dystrybucyjnych wymogów ogólnego stosowania dla przyłączania jednostek wytwórczych zgodnie z art. 7 ust. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2016/631 z dnia 14 kwietnia 2016 r. ustanawiającego kodeks sieci dotyczący wymogów w zakresie przyłączenia jednostek wytwórczych do sieci.

Źródło: URE

Aukcje polskich uprawnień do emisji

■ W dniu 31 stycznia 2018 roku giełda European Energy Exchange, w imieniu Polski, przeprowadziła drugą w 2018 r. aukcję uprawnień do emisji (EUA). Do sprzedaży na aukcji przeznaczonych zostało 3 547 000 EUA. Całkowite zapotrzebowanie na uprawnienia do emisji, zgłoszone przez uczestników aukcji, wyniosło 10 216 000 EUA. Popyt na uprawnienia EUA był blisko 3 – krotnie większy niż liczba EUA oferowana do sprzedaży w ramach aukcji. W aukcji uczestniczyło 20 podmiotów, a cena rozliczeniowa wyniosła 8,78 euro/EUA. Przychód ze sprzedaży uprawnień EUA wyniósł 31 142 660 euro. W sumie w 2018 r. za pośrednictwem giełdy EEX Polska planuje sprzedać 78 030 000 uprawnień EUA.

Źródło: KOBiZE

Konstytucja Biznesu przyjęta przez Sejm

■ Posłowie przyjęli (26.01) pakiet 5 ustaw, zmieniających polską rzeczywistość biznesową. Ich wprowadzenie będzie najbardziej kompleksową reformą prawa gospodarczego od prawie 30 lat, zapowiedzianą w Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju. Zmiany obejmą prawie 200 ustaw.

Pakiet wprowadza katalog zasad regulujących relacje biznesu z państwem (np.: co nie jest prawem zabronione, jest dozwolone; domniemanie uczciwości przedsiębiorcy; zasada proporcjonalności). Na straży praw przedsiębiorców zagwarantowanych w Konstytucji Biznesu będzie stał Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców. Będzie on mógł np. wnioskować do ministrów o wydanie objaśnień najbardziej skomplikowanych przepisów i interweniować, gdy prawa przedsiębiorców są łamane. Wprowadzenie tych ustaw wpro-

wadzenie będzie najbardziej kompleksową reformą prawa gospodarczego od prawie 30 lat, zapowiedzianą w Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju. Zmiany obejmą prawie 200 ustaw. Z ustawami przyjętymi przez Sejm można się zapoznać na stronie Sejmu zawierającej ustawy uchwalone.

Konstytucja Biznesu stanowi fundament prawa gospodarczego. Jest systemowym wzmocnieniem poprzednich poprzedsiębiorczych aktywności rządu.

■ Najważniejszą z ustaw Konstytucji jest Prawo przedsiębiorców, które zastąpi nowelizowaną ok. 90 razy ustawę o swobodzie działalności gospodarczej (SDG) z 2004 r. Kolejnymi aktami prawnymi są: ustawa o Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców, ustawa o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy, ustawa – przepisy wprowadzające ustawę – Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej, ustawa o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Prawo przedsiębiorców to akt prawny, który tworzy system prawa gospodarczego, oparty na wartościach urzeczywistniających wolność działalności gospodarczej. Prawo przedsiębiorców wprowadza kanon podstawowych zasad, dających gwarancje przedsiębiorcom w relacjach z władzą publiczną. Prawo przedsiębiorców jako akt centralny będzie wpływać na sposób stanowienia, interpretacji i stosowania wszystkich przepisów dotyczących działalności gospodarczej.

Rzecznik MŚP – zadaniem Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców będzie stanie na straży i ochrona praw przedsiębiorców z sektora MŚP.

Centralna Ewidencja i Informacja o Działalności Gospodarczej to m.in. umożliwienie udostępniania rejestru pełnomocnictw i prokury, możliwość zawieszenia działalności na czas nieoznaczony.

Punkt Informacji dla Przedsiębiorcy stanowi rozwinięcie obecnego www.biznes.gov.pl. Punkt nie tylko wyjaśni, w jaki sposób załatwić poszczególne sprawy urzędowe, ale też umożliwi np. uiszczenie opłat urzędowych czy uzyskanie zaświadczenia o niezaleganiu z podatkami czy składkami.

Zaproponowane w Prawie Przedsiębiorców rozwiązania wymagają zmian w wielu ustawach szczegółowych. Zostały one zawarte w ustawie – Przepisy wprowadzające ustawę

– Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej.

Pakiet Konstytucji Biznesu zawiera nową ustawę poświęconą zasadom udziału przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym w Polsce. Do tej pory regulacje te były rozrzucone w trzech różnych ustawach i niespójne. Obecnie inwestorzy zagraniczni otrzymują jeden przejrzysty, spójny akt prawny im dedykowany.

Źródło: MPiT, www.sejm.gov.pl

Wyłączenie Elektrowni Adamów

■ 1 stycznia został wyłączony ostatni z bloków należącej do ZE PAK, Elektrowni Adamów. Wchodząca w skład Zespołu Elektrowni Pątnów-Adamów-Konin Elektrownia Adamów o mocy 600 MW (5 x 120 MW) została oddana do eksploatacji w 1966 roku.

Elektrownia oprócz produkcji energii elektrycznej dostarczała również ciepło dla miasta Turek oraz parę do celów technologicznych dla pobliskich zakładów. Po wyłączeniu Elektrowni produkcję ciepła dla miasta przejęła nowa ciepłownia firmy GETEC.

Nowy Dyrektor Generalny IGEiOŚ

■ Z dniem 1 stycznia 2018 roku funkcję Dyrektora Generalnego Izby Gospodarczej Energetyki i Ochrony Środowiska objął Paweł Racinowski.

Zbliża się konsolidacja branży ciepłowniczej

■ Rzeczpospolita (3.01) informuje, że w roku bieżącym można spodziewać się rozpoczęcia procesu przejęć mniejszych podmiotów z branży ciepłowniczej przez największych graczy działający na tym rynku. Dziennik przypomina, że w przedstawionej niedawno strategii ciepłownicza spółka PGE Energia Ciepła zapowiedziała, że zamierza przejmować lokalne sieci ciepłownicze tam gdzie posiada własne źródła, a także budowę nowych źródeł kogeneracyjnych w kilkudziesięciu lokalizacjach.

Ale nie tylko PGE jest zainteresowana przejęciami przedsiębiorstw ciepłowniczych. W gronie podmiotów, które mogą konsolidować branżę ciepłowniczą w Polsce gazeta wymienia między innymi Fortum i Veolię, a także CEZ, E.ON, Steag oraz PGNiG Termikę.

Cytowany przez dziennik Krystian Kamyk z firmy doradczej A.T. Kearney uważa, że pierwszych transakcji na tym rynku możemy się spodziewać w drugiej połowie roku, a przejmowane będą sieci lub źródła stanowiące uzupełnienie działalności większych

podmiotów na rynkach lokalnych. Wg dziennika można spodziewać się tego typu projektów w mniejszej skali, bo jest mało prawdopodobne, by do zmian właścicielskich doszło już w tym roku w przypadku aktywów ciepłowniczych w większych aglomeracjach.

Jacek Szymczak, prezes Izby Gospodarczej Ciepłownictwo Polskie, zwraca też uwagę w swojej wypowiedzi dla gazety, że na przeszkodzie w realizacji transakcji mogą stanąć zaplanowane na ten rok wybory samorządowe, bo jak tłumaczy, w takich momentach do prywatyzacji dotychczas raczej nie dochodziło. W jego ocenie, biorąc to pod uwagę, nasilenia procesów zmian własnościowych w branży można spodziewać się raczej w drugiej połowie 2019 r. Jednak jak zaznacza cytowana przez dziennik Magdalena Kempieńska, dyrektor komunikacji grupy Veolia w Polsce, potrzeby inwestycyjne sektora związane z rosnącymi wymogami środowiskowymi są bardzo duże, a na realizację niezbędnych modernizacji jest coraz mniej czasu.

Suwałki: inwestycje w sieć ciepłowniczą i kanalizacyjną

■ Jak podaje PAP (21.01) Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej w Suwałkach zainwestuje 16,1 mln zł na modernizację miejskiej sieci ciepłowniczej, a Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji wyda blisko 13 mln zł w budowę kanalizacji. Obie spółki otrzymały w sumie na inwestycje 15,8 mln zł z Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Warszawie.

Przedsiębiorstwa Energetyki Ciepłej otrzymało dofinansowanie do projektu „Przebudowa i termomodernizacja sieci ciepłowniczej w mieście Suwałki w celu poprawy efektywności przesyłania ciepła”. Projekt zakłada przebudowę i termomodernizację ponad 10 km sieci. Realizacja zadania wpłynie na redukcję strat ciepła na rurociągach ciepłowniczych, a tym samym poprawę efektywności przesyłu ciepła.

Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji (PWIK) otrzymało dofinansowanie na projekt „Modernizacji gospodarki osadowej i renowacji kanalizacji PWIK w Suwałkach”.

Będzie to modernizacja systemu mieszania osadów w oczyszczalni ścieków. Spółka dodatkowo zbuduje i zmodernizuje kanały sanitarne i sieci kanalizacji sanitarnej przy pięciu miejskich ulicach. W ramach projektu powstanie instalacja fotowoltaiczna na terenie przedsiębiorstwa oraz system monitoringu szczelności sieci wodociągowej.

Wszystkie inwestycje zostaną zrealizowane do 2020 roku.

Ograniczanie niskiej emisji w Częstochowie

■ PAP (24.01) – W 2018 r. Częstochowa na działania związane z odnawialnymi źródłami energii i ograniczaniem niskiej emisji przeznaczy ponad 5 mln zł. Blisko 3 mln zł wyniesie w tym unijne dofinansowanie do kolektorów słonecznych, ogniw fotowoltaicznych lub pomp ciepła dla 168 rodzin.

Ograniczanie niskiej emisji w znacznym stopniu przyczynia się do poprawy jakości powietrza, ochrony zdrowia i ochrony środowiska. W Częstochowie starają się to robić w różny sposób: inwestując w niskoemisyjny transport, termomodernizując miejskie budynki, wspierając akcje sadzenia drzew, a także dotując modernizacje systemów grzewczych, montaż OZE czy sieć wskaźników powietrza.

Dotacje do OZE zakłada przedsięwzięcie, do którego miasto pozyskało 168 wnioskodawców - rodzin z terenu miasta. Będzie ono polegało na dostarczeniu i montażu na potrzeby gospodarstw domowych odnawialnych źródeł energii obejmujących trzy rodzaje instalacji: 124 instalacji ogniw fotowoltaicznych, 34 kolektory słoneczne i 10 pomp ciepła.

124 gospodarstwa chcą w ten sposób pozyskiwać energię elektryczną, a 44 - ciepłą. Dotacje wyniosą do 85 proc. wartości kosztów kwalifikowanych - nie więcej niż 12 tys. zł netto do kolektorów słonecznych, nie więcej niż 15 tys. zł do paneli fotowoltaicznych i nie więcej niż 18 tys. zł do pomp ciepła.

Koncepcja zakłada, że miasto zamontuje uzgodnione instalacje na nieruchomościach mieszkańców wybranych według wcześniej określonych kryteriów. Zamontowane instalacje przez 5 lat od tzw. daty trwałości projektu będą własnością gminy i będą użyczane mieszkańcom. Po tym okresie za symboliczną złotówkę przejdą na ich własność.

Uzyskana dzięki projektowi roczna produkcja energii elektrycznej z instalacji fotowoltaicznych ma wynieść 512 MWh, a produkcja energii cieplnej z instalacji solarnych i pomp ciepła - 130 MWh. Przewidywany efekt ekologiczny instalacji to roczna redukcja emisji pyłu PM10 na poziomie 2,5 tony i spadek emisji gazów cieplarnianych, przede wszystkim CO₂, o 525 ton.

Wcześniej zarząd woj. śląskiego zdecydował o dofinansowaniu projektu - pod nazwą „Budowa infrastruktury służącej do produkcji energii ze źródeł odnawialnych na terenie Gminy Miasto Częstochowa” - w ramach konkursu Regionalnego Programu Operacyjnego na lata 2014-2020.

W roku bieżącym ponadto Częstochowa

przeznaczy 0,5 mln zł na dofinansowania do wymiany kotłów grzewczych i kolejne 50 tys. zł na dotacje do instalacji solarnych.

Dodatkowo w budżecie Częstochowy zabezpieczono w tym roku kwotę 0,5 mln zł na inne działania służące walce ze smogiem. Według miasta obecnie trwają analizy działań możliwych do podjęcia w zakresie edukacji, informacji, kontroli lub dotacji - pod kątem ich skuteczności, racjonalności oraz prawnych możliwości wydatkowania publicznych środków na dany cel.

Niezależnie miasto zdecydowało o pilotażowym montażu 25 wskaźników chwilowej jakości powietrza (nie są to akredytowane czujniki, jakich używają państwowe służby ochrony środowiska).

Częstochowa prowadzi system miejskich dotacji do zadań mających na celu wymianę starego systemu grzewczego na ogrzewanie ekologiczne od 2004 r.

PE zdecydował w sprawie celów OZE i efektywności energetycznej na 2030 r.

■ Parlament Europejski przyjął sprawozdania odnośnie wiążących celów na poziomie UE w zakresie efektywności energetycznej oraz udziału energii ze źródeł odnawialnych w ostatecznym zużyciu energii brutto oraz w transporcie na 2030 rok.

W głosowaniu plenarnym posłowie przyjęli propozycje komisji parlamentarnej ds. przemysłu (ITRE) o ustanowieniu wiążących celów na poziomie UE w zakresie poprawy efektywności energetycznej o 35 proc., minimalnym udziale energii odnawialnej w końcowym zużyciu energii brutto na poziomie 35 proc. oraz o 12 proc. udziale energii odnawialnej w transporcie, do 2030 roku.

Aby zrealizować cele ogólne, państwa członkowskie UE mają określić cele indywidualne, które będą monitorowane i osiągnęte zgodnie z przepisami zawartymi w rozporządzeniu na temat zarządzania unią energetyczną.

Poparte przez PE zapisy dotyczące źródeł odnawialnych, jak i efektywności energetycznej stawiają poprzeczkę wyżej niż chciałyby tego państwa członkowskie. Zawarte w grudniu ubiegłego roku porozumienie przedstawicieli rządów w Radzie UE przewiduje, że udział energii ze źródeł odnawialnych wyniesie 27 proc. do 2030 r., a unijny cel efektywności energetycznej 30 proc.

Efektywność energetyczna

• Parlament zagłosował za przyjęciem **wiążącego celu UE w wysokości co najmniej 35 proc. oraz orientacyjnych celów krajowych**. Cel ten ma być rozpa-

trywany na podstawie prognozowanego zużycia energii w 2030 r. według modelu PRIMES (symulującego zużycie energii i system dostaw energii w UE);

- Projekt przepisów dotyczących efektywności energetycznej został przyjęty 485 głosami za, przy 132 głosach przeciw i 58 wstrzymujących się od głosu.

OZE

- Parlament zagłosował za przyjęciem celu OZE na poziomie 35 proc. na poziomie UE w perspektywie 2030 roku;
- 492 parlamentarzystów głosowało za, 88 przeciw, a 107 wstrzymało się od głosu;
- Oprócz ustaleniu celu na poziomie UE posłowie zdecydowali, że powinny zostać również wyznaczone **cele krajowe** od których państwa członkowskie mogłyby pod pewnymi warunkami odstąpić o maksymalnie 10 proc.;
- Posłowie opowiedzieli się również za tym, aby **systemy wsparcia dla energii odnawialnej z biomasy** zostały zaprojektowane w taki sposób, aby uniknąć zachęcania do niezrównoważonego wykorzystania biomasy do produkcji energii, jeśli istnieją lepsze zastosowania przemysłowe lub materiałowe. Według nich w przypadku wytwarzania energii należy nadać priorytet spalaniu odpadów drzewnych i pozostałości;
- W głosowaniach nie przeszła poprawka, zgodnie z którą na potrzeby energetyki odnawialnej nie można byłoby spalać drzew. Na początku stycznia ponad 600 naukowców zwróciło się do PE, by zapewnili ochronę lasów. Spalanie biomasy, w której skład wchodzi też odpady z drewna, to tańszy niż budowanie elektrowni wiatrowych czy słonecznych sposób na zwiększenie udziału energetyki odnawialnej w miksie energetycznym. Zieloni chcieli, by w kryteriach dotyczących zrównoważonego rozwoju bioenergii znalazły się zapisy wykluczające możliwość wykorzystywania do tego celu drzew;
- Parlament chce też, aby **konsumenci produkujący energię elektryczną** w swoich lokalach mieli prawo do jej zużycia i instalowania systemów jej magazynowania bez konieczności uiszczania jakichkolwiek opłat i podatków. W ramach mandatu negocjacyjnego posłowie zwracają się do państw członkowskich o dokonanie oceny istniejących barier w zużyciu energii wytwarzanej przez konsumenta, we własnym lokalu, promowanie takiego zużycia energii oraz zagwarantowanie, że konsumenten-

ci, a szczególnie gospodarstwa domowe, będą mogli przyłączyć się do społeczności korzystających z energii odnawialnej, nie podlegając nieuzasadnionym warunkom i procedurom.

Zarządzanie unią energetyczną

- Aby wypełnić cele Unii Energetycznej, do 1 stycznia 2019 roku, a następnie co dziesięć lat, każde państwo członkowskie będzie musiało przedstawić Komisji Europejskiej **zintegrowany plan narodowy dotyczący energii i klimatu**. Pierwszy taki plan ma dotyczyć okresu od 2021 do 2030 roku. Kolejne plany mają odnosić się do dziesięcioletnich okresów następujących natychmiast po zakończeniu planu poprzedniego. Komisja oceniając zintegrowane plany krajowe w zakresie energii i klimatu mogłaby przedstawić zalecenia lub podjąć środki zaradcze, jeśli uzna, że nie poczyniono wystarczających postępów lub podjęto by niewystarczające działania;
- Rezolucja w sprawie zarządzania unią energetyczną została przyjęta 466 głosami do 139 głosów, przy 38 wstrzymujących się.

Przyjęcie mandatu negocjacyjnego przez Parlament oznacza, że rozmowy z Radą można natychmiast rozpocząć, ponieważ państwa członkowskie ustaliły już własną pozycję negocjacyjną na temat efektywności energetycznej oraz odnawialnych źródeł energii (26 czerwca) i w sprawie zarządzania Unią Energetyczną (18 grudnia).

Negocjacje z Radą, zmierzające do wypracowania konsensusu w spornych punktach rozpoczną się w pod koniec lutego.

Udział OZE w zużyciu energii w UE osiągnął 17 proc. w 2016 r.

■ W 2016 r. udział energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto w Unii Europejskiej wyniósł 17 proc., co oznacza dwukrotny wzrost w porównaniu z 2004 r., kiedy to pierwszy raz Eurostat zgromadził dane na ten temat.

Udział odnawialnych źródeł energii w końcowym zużyciu energii brutto jest jednym z głównych wskaźników strategii „Europa 2020”. Celem UE jest uzyskanie 20 proc. energii w końcowym zużyciu energii brutto z odnawialnych źródeł energii do 2020 r. i co najmniej 27 proc. do 2030 r.

Ostatnie dane dotyczą 2016 roku i wskazują, że na poziomie UE wskaźnik ten wynosi 17 proc. wobec 16,7 rok wcześniej i 16,1proc. w roku 2014. Jak wskazują dane Eurostatu najwyższy udział źródeł odnawialnych

w 2016 roku odnotowano w Szwecji (53,8 proc.), a najniższy w Luksemburgu (5,4 proc.) oraz na Malcie i w Holandii po 6 proc.

Każde państwo członkowskie UE ma własny cel OZE. Wśród 28 państw członkowskich UE 11 osiągnęło już poziom wymagany do osiągnięcia krajowych celów na rok 2020. Są to Bułgaria, Czechy, Dania, Estonia, Chorwacja, Włochy, Litwa, Węgry, Rumunia, Finlandia i Szwecja. Austria jest bliska osiągnięcia swojego celu na 2020, bo brakuje jej mniej niż 1 proc.

Na przeciwnym krańcu skali jest Holandia, której do osiągnięcia celu krajowego brakuje jeszcze 8 punktów procentowych, Francji (7,0 pp), Irlandii (6,5 pp), Wielka Brytania (5,7 pp) i Luksemburg (5,6 pp).

Jeśli chodzi o Polskę to z danych Eurostatu wynika, że 2016 roku udział odnawialnych źródeł energii w końcowym zużyciu energii brutto wynosił 11,3 proc., wobec 11,7 proc. w 2015 roku i 11,5 proc. w 2014 r. Cel OZE Polski na 2020 wynosi 15 proc.

W lutym wyrok TSUE jakości powietrza w Polsce

■ 22 lutego Trybunał Sprawiedliwości UE wyda wyrok w sprawie przekroczeń norm jakości powietrza w Polsce.

Komisja Europejska pozwała Polskę do Trybunału UE w 2016 r. za nieprzestrzeganie unijnych przepisów dotyczących jakości powietrza. Zbyt wysokie stężenie pyłów w powietrzu stwarza poważne zagrożenie dla zdrowia publicznego, informowała wówczas Komisja Europejska.

Komisja zarzuciła Polsce przekroczenia dobowych norm dla pyłu PM10, brak odpowiednich działań określonych w programach ochrony powietrza oraz nieprawidłowe wdrożenie unijnej dyrektywy w sprawie jakości powietrza. Regulacje te mówią, że w przypadku przekroczenia wartości dopuszczalnych programy ochrony powietrza mają określać takie działania, aby okres przekroczeń był jak najkrótszy.

W skardze KE wskazała, że przez co najmniej pięć lat od 2007 do 2013 r. dobowe dopuszczalne wartości pyłu zawieszonego w powietrzu (PM10) były stale przekraczane w 35 spośród 46 stref jakości powietrza w Polsce. Ponadto w dziewięciu strefach stale przekraczane były również roczne dopuszczalne wartości.

Zanieczyszczenie pyłem PM10 w Polsce jest spowodowane głównie tzw. niską emisją (czyli emisją ze źródeł o wysokości nieprzekraczającej 40 metrów) z ogrzewania go-

spodarstw domowych. KE argumentowała, składając pozew, że środki legislacyjne i administracyjne, podjęte w Polsce w celu ograniczenia tych nieprzepisowych wartości, są niewystarczające.

W raporcie z 2014 r. Najwyższa Izba Kontroli oszacowała, że niespełnienie standardów jakości powietrza, które są określone w prawie unijnym (tzw. dyrektywa CAFE), może kosztować Polskę nawet 4 mld zł. Izba powołała się na dane OECD, które wskazują, że ponad 3,5 mln. osób na świecie przedwcześnie umiera z powodu chorób wywołanych zanieczyszczonym powietrzem. W Polsce szacuje się, że rocznie z tego powodu może tracić życie nawet 45 tys. osób.

W kwietniu ubiegłego roku analogiczną skargę przegrała Bułgaria. Trybunał orzekł, że kraj ten od 2007 r. co najmniej do 2014 r. systematycznie nie przestrzegał dziennych i rocznych dopuszczalnych wartości stężeń pyłu zawieszonego w powietrzu PM10.

Polska i Bułgaria to nie jedyne państwa UE, które mają problem. KE na 30 stycznia zwołała spotkanie 9 państw członkowskich, aby wymóc na nich poprawę jakości powietrza. Chodzi o Czechy, Niemcy, Hiszpanię, Francję, Włochy, Węgry, Rumunię, Słowację i Wielką Brytanię. Kraje te wprawdzie nie zostały jeszcze pozwane, ale grozi im skierowania skargi do Trybunału Sprawiedliwości.

Szansa na wsparcie inwestycji w modernizację kotłów

■ W dniu 22 stycznia 2018 r w siedzibie Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej odbyło się spotkanie na temat możliwości stworzenia mechanizmów wsparcia inwestycyjnego dla modernizacji kotłów w ramach działań dostosowawczych do konkluzji BAT i dyrektywy MCP.

W spotkaniu uczestniczyli: wiceprezes NFOŚiGW Artur Michalski wraz z Dyrektorem Departamentu Energii i Innowacji Urszulą Zającą zaś ze strony IGCP wiceprezes Bogusław Regulski oraz ekspert Izby Małgorzata Kołodziej-Nowakowska. Przedstawiciele NFOŚiGW przedstawili wyjaśnienia dotyczące typów projektów możliwych do dofinansowania w ramach środków krajowych. Informacje te znacząco rozszerzają zakres wsparcia dla projektów realizowanych przez członków IGCP.

W ramach programu „Efektywność energetyczna w przedsiębiorstwach” – EWE:

- wspierane będą wszystkie przedsięwzięcia - zmiany technologiczne w istniejących obiektach, instalacjach i urządzeniach technicznych, w których efekcie uzyskana zostanie trwała poprawa efektywności energetycznej. Generalnie oznacza to, że brak jest ograniczenia do przedsięwzięć wymienionych w „Obwieszczeniu Ministra Energii z dnia 23 listopada 2016 r. w sprawie szczegółowego wykazu przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej”;
- wspierane będą wszystkie przedsięwzięcia służące poprawie efektywności energetycznej, także te planowane na instalacjach ETS;
- zgodnie z tym podejściem wsparcie mogą otrzymać także projekty modernizacji kotłów węglowych, których efektem będzie oszczędność energetyczna powyżej 5% - tak więc wspierane mogą być planowane projekty obniżenia mocy instalacji BAT w celu osiągnięcia wielkości odpowiedniej dla instalacji z dyrektywy MCP, jeżeli będą połączone z modernizacją i osiągną co najmniej 5% oszczędności energii;
- warunki dofinansowania tego typu projektów: pożyczka do 200 mln zł, oprocentowanie WIBOR 3M + 50 pb, nie mniej niż 2%, możliwość umorzenia do 10% pożyczki, jednak nie więcej niż 1 mln zł,

- szczegóły na stronie: <http://nfosigw.gov.pl/oferta-finansowania/srodki-krajowe/programy-priorytetowe/wsparcie-przedswieziec/czesc-3-efektywne-systemy-cieplownicze-i-chlodnicze/>

W ramach Programu „Efektywne systemy ciepłownicze i chłodnicze”

- rozszerzony zostanie zakres wsparcia o projekty na efektywnych systemach ciepłowniczych w celu utrzymania efektywnego systemu lub podniesienia efektywności (zwiększenie produkcji w kogeneracji, zwiększenie OZE, wykorzystanie ciepła odpadowego) – np. ucieplnienie bloku, który jest elementem efektywnego systemu ciepłowniczego.

Niestety, pomimo naszych starań nie będzie możliwe wspieranie inwestycji obejmujących likwidację węzłów grupowych i montaż węzłów indywidualnych wraz z przyłączami, które nie są elementem efektywnego systemu ciepłowniczego.

Sprawozdanie ze spotkań w Brukseli w dniach 31 stycznia-2 lutego 2018

■ IGCP, jako stały partner instytucji europejskich w pracach legislacyjnych nad kluczowymidła sektora ciepłowniczego europejskimi regulacjami, zorganizowała kolejne spotkania w Brukseli na przełomie stycznia i lutego w celu przedstawienia argumentów Izby na aktualnym etapie prac w Parlamencie Europejskim i Radzie.

Termin spotkań został wybrany, mając na uwadze rozpoczęcie kolejnego etapu prac legislacyjnych w kluczowych dla sektora ciepłowniczego kwestiach:

- **ETS** (system handlu pozwoleniami na emisje CO₂): głosowanie w Parlamencie Europejskim 6 lutego ostatecznie zatwierdzające kształt dyrektywy oraz początek prac w Komisji Europejskiej nad aktami delegowanymi do dyrektywy (środki wykonawcze);
- Początek negocjacji pomiędzy Parlamentem i Radą (tzw. trylogii) na temat przyszłego kształtu **dyrektywy dotyczącej OZE**, a szczególnie art. 23 i 24, które bezpośrednio dotyczą ciepłownictwa.

W trakcie bezpośrednich spotkań z posłami do Parlamentu Europejskiego oraz w Stałym Przedstawicielstwie RP przy UE i Radzie UE, IGCP przedstawiła swoje stanowisko i komentarze do stanowisk Parlamentu i Rady w sprawie rewizji dyrektywy OZE i zobowiązała się do przedstawienia propozycji rozwiązań kompromisowych, a także wsparcia merytorycznego w trakcie negocjacji międzyinstytucjonalnych, które określą ostateczny kształt dyrektywy. Możliwość takich nieformalnych konsultacji jest dla Izby niezwykle ważna, ponieważ negocjacje są poufne, a jednocześnie kluczowe ze względu na podejmowane tam ostateczne decyzje dotyczące zapisów dyrektywy OZE. Izba uzyskała możliwość pośredniego udziału w negocjacjach poprzez konsultowanie i opiniowanie na bieżąco dyskutowanych tam rozwiązań, dzięki dotychczasowemu stałemu i regularnemu zaangażowaniu w prace na poziomie europejskim i dała się poznać jako godny zaufania i merytoryczny partner, co zostało potwierdzone włączeniem IGCP do Europejskiego Rejestru Przejrzystości przy Instytucjach Europejskich. Jednocześnie członkowie Zarządu Izby uzyskali stały samodzielny wstęp do Parlamentu Europejskiego

i mogą tym samym uczestniczyć w pracach komisji parlamentarnych oraz posiedzeniach plenarnych.

OZE

Etap prac:

- 17 stycznia 2018r – przyjęcie stanowiska przez Parlament Europejski
- 18 grudnia – przyjęcie stanowiska przez Radę Ministrów (tzw. podejście ogólne)
- 27 lutego – początek negocjacji międzyinstytucjonalnych, które prawdopodobnie potrwać do czerwca.

Spotkania:

Rada oraz Parlament podczas negocjacji będą próbować osiągnąć kompromis w punktach, w których ich stanowiska różnią się od siebie. Negocjacje będzie prowadził **prof. Jerzy Buzek**, z którym IGCP jest w stałym i regularnym kontakcie, dostarczając mu analiz i merytorycznych argumentów, wspierających przepisy korzystne z punktu widzenia ciepłownictwa systemowego. Prof. Buzek doskonale zna i wspiera rozwiązania korzystne dla sektora, a jego doradca **Ryszard Pawlik** zaproponował zorganizowanie debaty/seminarium w Parlamencie Europejskim (formalnie z inicjatywy prof. Buzka) w czasie trwania negocjacji w celu możliwości dotarcia z argumentami sektora do szerszej liczby europejskich decydentów.

IGCP uzyskała zrozumienie dla swoich argumentów również w Radzie, która reprezentuje państwa członkowskie. Radę podczas negocjacji będzie reprezentowała prezydentka bułgarska, która jednak ze względu na swoje małe doświadczenie (sprawuje prezydenturę po raz pierwszy) będzie wspierana przez sekretariat Rady, a konkretnie dyrektora **Janusza Bieleckiego** i jego zespół. Izba miała okazję spotkać się z dyrektorem osobiście i zobowiązała się do przedstawienia mu propozycji rozwiązań kompromisowych, a także wsparcia w procesie negocjacji.

Takim wsparciem wyraził zainteresowanie **Łukasz Lisicki**, attaché ds. energii ze Stałego Przedstawicielstwa RP przy UE, który ujawnił szczegóły stanowisk poszczególnych państw członkowskich w najważniejszych dla Izby kwestiach. Pan Lisicki zachęcał Izbę do dalszego

zaangażowania, ponieważ uważa, że znajduje ono odzwierciedlenie w zapisach legislacyjnych, co szczególnie ważne jest w przypadku ciepłownictwa, sektora, który nie jest znany we wszystkich państwach członkowskich.

Tego samego zdania jest pani poseł **Jadwiga Wiśniewska** reprezentująca grupę EKR (Europejscy Konserwatyści i Reformatorzy), która w sposób szczególny wspiera i promuje polski sektor ciepłowniczy na forum Parlamentu Europejskiego. Izba regularnie pracuje z panią poseł oraz jej doradcą **Maciejem Brachowiczem** i wspiera ich merytorycznym nadzorem nad ETS-em i rewizją dyrektywy OZE. Pani poseł pytała o największe wyzwania sektora ciepłowniczego w Polsce i zadeklarowała swoje wsparcie. Wyraziła również zainteresowanie realizowanym przez Izbę Programem Promocji Ciepła Systemowego. Zaproponowała zaangażowanie w akcję edukacyjną dotyczącą smogu, skierowaną do dzieci, która przyczyniłaby się do promocji ciepła systemowego. Szczegóły Izba ustali z Panią Poseł w najbliższym czasie. Ponadto Pani poseł zaproponowała zorganizowanie debaty podczas COP-u Katowicach pod koniec roku.

Bardzo aktywnie zaangażowany w promocję interesów ciepłownictwa systemowego jest również poseł **Andrzej Grzyb**. Jego doradca **Łukasz Wilkosz** zaproponował Izbie organizację spotkania z przedstawicielami Komisji Europejskiej odpowiedzialnymi za kwestie związane z energią i klimatem. Przedstawiciele Komisji przedstawiliby podczas spotkania planowane inicjatywy polityczne i legislacyjne oraz wysłuchaliby prezentacji przedstawicieli Izby na temat wyzwań sektora w Polsce. Spotkanie takie pozwoliłoby zapoznać się na bardzo wstępnym etapie z planowanymi inicjatywami, a jednocześnie dałoby możliwość kształtowania debaty i kształtu zapisów, a nie tylko reagowania na nie.

W ramach wzmocnienia wizerunku sektora na arenie europejskiej, IGCP odbyła spotkanie z dyrektorką biura **Związku Przedsiębiorców i Pracodawców (ZPP) w Brukseli, Agatą Bontanos**, w celu zaplanowania wspólnego spotkania w czasie Europejskiego Tygodnia Zrównoważonej Energii, które Komisja Europejska organizuje w dniach 4-6 czerwca.

Kolejne kroki

- Przygotowanie dokumentu z propozycją zapisów kompromisowych na negocjacje międzyinstytucjonalne;
- Przygotowanie propozycji seminarium w Parlamencie Europejskim dla prof. Buzka;
- Przygotowanie propozycji akcji edukacyjno-promocyjnej w województwie śląskim dla pani poseł Wiśniewskiej.

A
L
E
S
K
U
S
K
I
E

Szczecińska Energetyka Ciepła z tytułem Firma Przyjazna Klientowi

Informacja prasowa

Szczecin, 16 stycznia 2018 r.

Klienci potwierdzają: SEC firmą przyjazną klientowi

Tak wynika z badań przeprowadzonych przez niezależną fundację wśród Klientów Szczecińskiej Energetyki Ciepłej (SEC). Ocena zadowolenia i satysfakcji ze współpracy z SEC-em osiągnęła poziom 92%. To najwyższy wynik wśród firm energetycznych biorących udział w tym badaniu.

Oceniane były cztery obszary:

- zadowolenie klienta,
- satysfakcja ze współpracy,
- jakość obsługi oraz
- gotowość do rekomendacji.

Aby uzyskać tytuł Firma Przyjazna Klientowi konieczne było uzyskać zbiorczy indeks badania na poziomie minimum 85%. Wynik SEC-u był wyższy o 7 punktów procentowych od wymaganego do certyfikacji. We wszystkich obszarach badawczych osiągnęliśmy także wyższe oceny niż inne firmy energetyczne biorące udział w badaniu.

Gala wręczenia certyfikatu Firma Przyjazna Klientowi odbyła się 10 stycznia br. w Warszawie. Tytuł przyznano 30 firmom z całej Polski. Certyfikacja SEC-u miała miejsce po raz pierwszy.

Gorąco dziękujemy wszystkim Klientom za przyznanie Szczecińskiej Energetyce Ciepłej tytułu Firma Przyjazna Klientowi.

Szczecińska Energetyka Ciepła
ul. Zbożowa 4, 70-653 Szczecin T +48 91 450 97 53, +48 91 450 97 51

Szkolenie warsztatowe nt. Służebności przesyłu w dniu 18 stycznia 2018 r. w Warszawie *relacja*

■ W dniu 18 stycznia 2018 r. odbyło się w Warszawie w Hotelu Puławska Residence szkolenie warsztatowe nt. „Pozyskiwanie tytułów prawnych do nieruchomości na potrzeby budowy, konserwacji i remontów urządzeń i sieci ciepłowniczych”.

W szkoleniu uczestniczyło 27 osób z przedsiębiorstw ciepłowniczych, ciepłowni, elektrociepłowni oraz firm współpracujących z ciepłownictwem.

Program szkolenia obejmował:

- Ustanowienie i zasiedzenie służebności przesyłu i podobnej służebności gruntowej – analiza aktualnego orzecznictwa Sądu Najwyższego i możliwości jego wykorzystania w negocjacjach i postępowaniach sądowych.
- Tytuł prawny do nieruchomości zajętych przez urządzenia i sieci ciepłownicze wybudowane na gruntach Skarbu Państwa w okresie obowiązywania zasady jednolitej własności państwowej.
- Zasady określania wysokości wynagrodzenia z tytułu ustanowienia służebności przesyłu.
- Pozyskiwanie praw do nieruchomości na potrzeby budowy, konserwacji i remontów urządzeń i sieci ciepłowniczych w trybie administracyjnym – warsztaty dotyczące efektywnego sposobu konstruowania wniosków oraz analiza aktualnego orzecznictwa sądów administracyjnych.

Szkolenie przeprowadzili:

- Piotr Zamroch – radca prawny w Kancelarii Sienkiewicz & Zamroch Radcowie Prawni specjalizujący się w prawie energetycznym oraz tematyce urządzeń przesyłowych.
- Iwo Fisz – radca prawny w Kancelarii Sienkiewicz & Zamroch Radcowie Prawni specjalizujący się w prawie administracyjnym oraz tematyce zagospodarowania przestrzennego i gospodarki nieruchomościami.

Uczestnicy szkolenia otrzymali certyfikaty.

Szkolenie warsztatowe nt. Opracowywania taryf dla ciepła w dniu 25 stycznia 2018 r. w Warszawie *relacja*

■ W dniu 25 stycznia 2018 r. odbyło się w Warszawie w Hotelu Puławska Residence szkolenie warsztatowe nt. „Opracowywanie taryfy dla ciepła – wybrane problemy”.

W szkoleniu uczestniczyły 23 osoby z przedsiębiorstw ciepłowniczych, ciepłowni i elektrociepłowni.

Program merytoryczny szkolenia obejmował:

1. Podsumowanie zakresu zmian w opracowywaniu taryf dla ciepła wprowadzonych Rozporządzeniem Ministra Energii z dnia 22 września 2017 r.
2. Ujęcie w kalkulacji cen i stawek opłat zwrotu z zaangażowanego kapitału, w tym uwzględnianie w taryfie dla ciepła kosztów finansowych związanych z kredytami i pożyczkami na modernizację środków trwałych zaangażowanych w prowadzenie działalności koncesjonowanej.
3. Uwzględnianie w taryfie dla ciepła kosztów wynikających z ustawy o efektywności energetycznej.
4. Uwzględnianie w taryfie dla ciepła planowanych kosztów zakupu brakujących uprawnień do emisji CO₂.
5. Kalkulacja ceny ciepła wytworzonego w skojarzeniu z energią elektryczną.
6. Dyskusja, odpowiedzi na pytania uczestników szkolenia.

Szkolenie przeprowadził Artur Sadowski – Prezes Zarządu, Doradca biznesowy w DSK Doradztwo Strategia Kapitał Sp. z o.o. Kraków, Ekspert z zakresu opracowywania taryf dla ciepła.

Uczestnicy szkolenia otrzymali certyfikaty.

Spotkanie Konsultacyjne nt. BAT i MCP w dniu 30 stycznia 2018 r. w Warszawie

relacja

■ W dniu 30 stycznia 2018 r. odbyło się w Warszawie w siedzibie Kancelarii K & L Gates Spotkanie Konsultacyjne nt. „Konkluzje BAT i dyrektywa MCP – wdrożenie do krajowego systemu prawnego, wpływ na ciepłownictwo”.

W Spotkaniu Konsultacyjnym zorganizowanym wspólnie przez Izbę Gospodarczą Ciepłownictwo Polskie i Kancelarię K & L Gates uczestniczyły 64 osoby.

W czasie spotkania przedstawiciele Ministerstwa Środowiska i Kancelarii K & L Gates przedstawili problematykę:

- „Aktualne wyzwania w zakresie ochrony środowiska w sektorze ciepłowniczym, w tym przepisy o źródłach spalania paliw i konkluzje BAT dla sektora LCP” przedstawił Michał Chędożko z Departamentu Zarządzania Środowiskiem w Ministerstwie Środowiska.
- „Wyjście poza zakres reżimu LCP jako szansa na optymalizację kosztów dostosowania do nowych wyzwań” przedstawił adwokat Zbigniew Kozłowski z Kancelarii K & L Gates.
- „Regulacje o średnich źródłach spalania paliw” przedstawił Adwokat Zbigniew Kozłowski z Kancelarii K & L Gates.
- „Konkluzje BAT LCP jako jedno z kluczowych wyzwań dla energetyki w ostatnich latach” przedstawił radca prawny Miłosz Tomasik z Kancelarii K & L Gates.
- „Odstępstwa od granicznych wielkości emisyjnych” przedstawił radca prawny Miłosz Tomasik z Kancelarii K & L Gates.

Szkolenie warsztatowe nt. Zamówień publicznych w dniu 31 stycznia 2018 r. w Warszawie

relacja

■ W dniu 31 stycznia 2018 r. odbyło się w Warszawie w Hotelu Puławska Residence szkolenie warsztatowe nt. „Praktyczne aspekty stosowania prawa zamówień publicznych w ciepłownictwie”.

W szkoleniu uczestniczyło 31 osób z przedsiębiorstw ciepłowniczych, ciepłowni i elektrociepłowni.

Program merytoryczny szkolenia obejmował:

1. Zasady stosowania Prawa zamówień publicznych przez zamawiających sektorowych.
2. Przesłanki i wysokość korekt finansowych w projektach współfinansowanych ze środków UE.
3. Nieprawidłowe ustalanie wartości szacunkowej zamówienia.
4. Ustalanie przesłanek wykluczenia wykonawcy z postępowania.
5. Samooczyszczenie wykonawcy jako obrona przed wykluczeniem.
6. Żądanie zbędnych lub zmodyfikowanych dokumentów w postępowaniu.
7. JEDZ jako oświadczenie własne wykonawcy – kto i kiedy składa, forma złożenia.
8. Warsztat - zasady wypełniania Jednolitego Europejskiego Dokumentu Zamówienia.
9. Ocena JEDZ przez zamawiającego, wezwanie do uzupełnienia lub poprawienia.
10. Żądanie oświadczeń i dokumentów od wykonawcy, którego oferta została najwyżej oceniona.
11. Niedopuszczalne zmiany umowy w sprawie zamówienia publicznego.
12. Będzie nowe Prawo zamówień publicznych – koncepcja nowych zamówień publicznych.

Szkolenie przeprowadziła Lidia Piotr-Krajecka – Radca prawny, właściciel, senior Kancelarii Prawnej specjalizującej się w zakresie obrotu gospodarczego oraz zamówień publicznych. W latach 1995-2007 Arbiter Urzędu Zamówień Publicznych, obecnie biegły sądowy z zakresu zamówień publicznych. Wykładowca i trener w zakresie problematyki zamówień publicznych oraz udzielania zamówień współfinansowanych ze środków UE.

Autor licznych komentarzy i publikacji analitycznych m.in. w miesięczniku „Zamawiający - zamówienia publiczne w praktyce” (dział zamówienia sektorowe).

Uczestnicy szkolenia otrzymali certyfikaty.